หนังสือแจกฟรีของ Cat Radio ที่หวังว่าจะออกทุกเดือน

เด้าเมว

by Cat Radio

Cat Radio
www.thisiscat.com

แจกฟรี มีไม่เยอะ
เก็บไว้เหอะ ...เมี้ยว
04•2017

เล่มนี้ ‘บ่ม’ มากับ FLURE

...บุกบ้านฟลัวร์แล้วคุยกันรัวๆ แบบ FLURE, FLOW, FRIEND, FRUAY

SUMMER DRESS / MAX JENMANA / WHAL & DOLPH / DE FLAMINGO / DE COMMUNE / BOB'S DAY
ดีเจสับปะรดแนน พาเที่ยว RIFF MUSIC FESTIVAL ที่อินเดีย/ คุณชายถนัดหมีชวนชิมร้านอร่อย
เก็บตก: CAT TSHIRT 4 HAPPY BIRTHDAY / RETSUDEN ASIA TOUR 2017 /
CAT TALK กับ แซม ตันสกุล, หมู ชยนพ, กบ KOR.BOR.VOR., เจ มณฑล, ทิม พิธา, นภ พรชำนิ,
บัง MOTHER TRUCKER, มิ้นท์ มณฑล, ยอด วงใน, จ๋อย RUBBER KILLER, ป๊อด โมเดิร์นด็อก
พร้อมคอลัมน์ประจำจากเหล่าดีเจ แคท เรดิโอ โตๆ แมวๆ

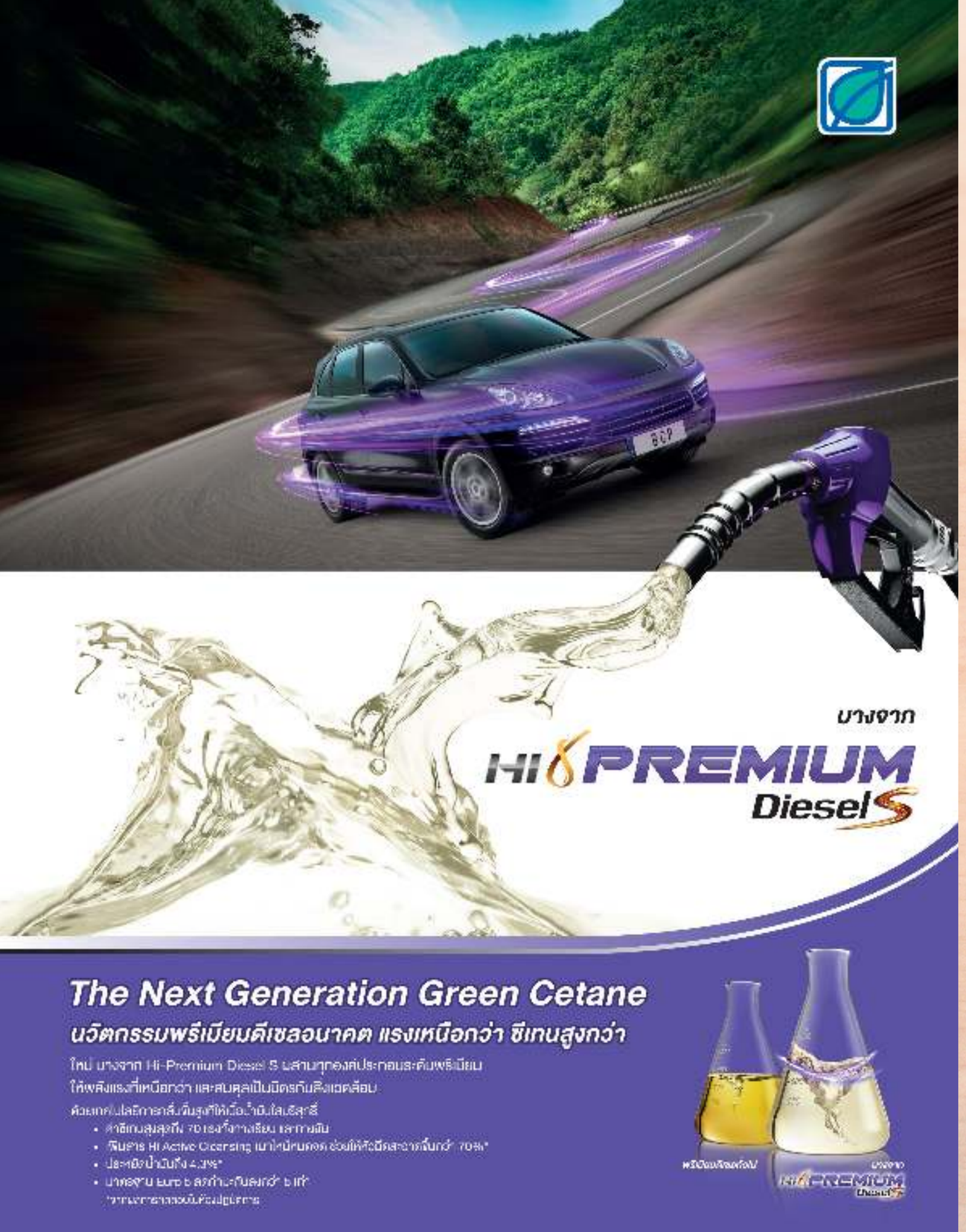
บางจาก
HI PREMIUM
Diesel S
The Next Generation Green Cetane
นวัตกรรมพรีเมียมดีเซลอนาคต แรงเหนือกว่า ซีเทนสูงกว่า
ใหม่ บางจาก Hi-Premium Diesel S มีสามารถทองค์ประกอบระดับพรีเมียม
ให้พลังแรงที่เหนือกว่า และสมดุลเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
ด้วยเทคโนโลยีการกลั่นขั้นสูงที่ให้เนื้อน้ำมันใสเข้าสู่
- ค่าซีเทนสูงสุดถึง 70 เรงทั้งกาลเรียน และกายยัน
- เพิ่มสาร Hi Active Cleansing เมาให้หมดจด ช่วยให้หัวฉีดสะอาดขึ้นกว่า 70%*
- ประหยัดน้ำมันถึง 4.3%*
- มาตรฐาน Euro 6 ลดก๊าซะกันลงกว่า 6 เท่า
*จากผลการทดลองกับห้องปฏิบัติการ
พรีเมียมดีเซลอนาคต
บางจาก
HI PREMIUM
Diesel S

เติมสุขภาพดี ง่ายๆ ได้ทุกวัน

2 แค่โรซ่า ไลโคปีน ช้อนโต๊ะ

1 MINUTE TOMATO CREAM SOUP
(ซุปมะเขือเทศง่ายเว่อร์ 1 นาที)

ส่วนผสม สำหรับ 1 ที่ *Ingredients*

ซอสมะเขือเทศโรซ่า ไลโคปีน	4-5	ช้อนโต๊ะ
นมสดรสจืด	⅓	ถ้วย

อิตาเลียนซีซันนิ่ง หรือเฮิร์บอบแห้งชนิดตามชอบ เล็กน้อย
พริกไทยดำบด ตามชอบ
กรูตอง สำหรับเป็นลูกซุป
พาสลีย์ สำหรับตกแต่ง
บาแกตต์ย่าง หรือขนมปังกรอบ สำหรับเสิร์ฟคู่กัน

วิธีทำ *Instructions*

1. เทนมใส่แก้วทนความร้อน โรยอิตาเลียนซีซันนิ่งเล็กน้อย นำเข้าในไมโครเวฟ ความร้อนสูงสุด นาน 1 นาที แล้วยกออก
2. ใส่ซอสมะเขือเทศโรซ่า ไลโคปีน และพริกไทยดำ คนให้เข้ากัน โรยหน้าด้วยกรูตองและพาสลีย์ เสิร์ฟพร้อมบาแกตต์ พร้อมทานได้ทันที

พบกับเมนูสุขภาพดีอีกเพียบ คลิกเลย
www.rozalycopene.com RozaFood

อร่อยได้ ประโยชน์ด้วย

Intro

“รอได้”

เวลาใครบอกว่า **“รอได้”** คิดว่าเขารอได้นานแค่ไหน

เวลาเราบอกว่า **“รอได้”** จริงๆ แล้วเรารอได้นานแค่ไหน

ผู้เขียนถามตัวเองระหว่างเสพข่าวคราวและเรื่องราวต่างๆ นานา ในช่วงที่ผ่านมา อาทิ

ข่าวของเอ็มมานูเอล มาครง ประธานาธิบดีฝรั่งเศส ซึ่งสิ่งที่เราโฟกัสก็เป็นเรื่องการ **“รอรัก”**ตั้งแต่วัยเยาว์ มากว่า 14 ปี จนได้แต่งงานและมีสตรีหมายเลข 1 ในดวงใจอยู่ข้างกายทุกวันนี้

ข่าวคราวการมาเยือนไทยและประเทศใกล้เคียงของเหล่าศิลปินนานาชาติ ซึ่งบางวงแฟนานุแฟนรอนับสิบๆ ปี อาทิ Coldplay, Mew, Air แล้วยังมีอีกหลายวงที่กำลังทยอยมาให้เราแคะกระปุกจ่ายค่าบัตรอีกไม่น้อย

ข่าวคราวพร้อมเพลงใหม่ของเหล่าศิลปินไทย โดยเฉพาะการกลับมาของวงฟลัวร์ ที่ **‘บ่ม’** ประสบการณ์ชีวิตลงบทเพลงอย่างเข้มข้น

เรื่องราวจากประสบการณ์ของบุคคลหลากหลายอาชีพในงาน Cat Talk เดี่ยวไมโครโฟน 11 ประสบการณ์ชีวิตสู่แรงบันดาลใจ ที่ทำให้เห็นว่าแต่ละคนก็มีช่วงที่ทั้ง **“รอ”** และ **“ไม่รอ”** ซึ่งส่งผลต่อชีวิตแตกต่างกันไป

ส่วนผลต่อผู้เขียนนั้น ก็เกิดเป็นคำถามข้างต้น

และคำตอบก็อาจสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เราเหมือนไม่ทันคิดว่า **“รอได้”** น่ะนานเพียงไร แต่ก็มีขีดจำกัดที่กะๆ ไว้ ว่านานประมาณไหน อย่างไรก็ดี เราจะพยายามเตือนตัวเองไว้ว่าคนที่เรารอ และคนที่รอเรา อาจไม่ได้กะเวลาไว้เท่ากัน โดยทั่วไป คงไม่มีใครอยากรอนาน ....การคำนึงถึงใจเขาใจเราเป็นเรื่องสมควรเสมอ

คิดอีกทาง ระยะเวลาก็ไม่สำคัญเท่า เราคิดหรือทำอะไร อย่างไรระหว่างรอหรือไม่รอ

และระวังว่า คนที่เราเผลอ **“รอได้”** นานที่สุด อาจเป็น **“ตัวเอง”** เพราะคนนี้แหละมีแนวโน้มทำให้เรารอแล้วรอเล่าจนไม่ทำอะไรเลย มากที่สุด โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว (O.O)

พัสวรรณ ศรีลาน
บรรณาธิการ
ป.ล. ขอบคุณที่รอฉบับนี้ ส่วนฉบับต่อไป เรากำลังทำอยู่ เจอกันงาน Cat Foodival นะเมี้ยว

CultMaew Team

บรรณาธิการอำนวยการ	พงศ์นรินทร์ อุลิศ
บรรณาธิการบริหาร	มณเฑียร เกษศิรินทร์เทพ
บรรณาธิการ	พัสวรรณ ศรีลาน
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	พิมพกานต์ เกิดศิริ
นักเขียนประจำ	ทีมเค้าแมว = ทีมแคท เรดิโอ ตีเจ ครีเอทีฟ โปรโค และทีมงานทุกคน
ทีมให้ข้อมูล รู้ไปทำแมว	บรกรณ์ หลงสวาสดิ์
	อัญญารัตน์ ชาตะเมธีกุล
	วีณา ปิยะพินทุ
	นวพร รุ่งศรี
	ปัญญพัฒน์ ชัยศุภมงคลลาภ
	สมเจตน์ ลายอด
	นพพล เข็ง
	อิทธิกร เทพทรงวัจจ
	ปิยะวัจน์ สันติสุทธิ์
	ไชยปกรณ์ พุทธธีรภาพ
	นิสิต พัฒนศิริมากร
	จามร อามระดิษ
	มานะ จารุวัฒนกิจ
	วรพจน์ จันทร์สงวน
	พรภัสสร อัตถปัญญาพล
นักออกแบบ	วรวุฒิ ตวงวุฒิกุล
นักจัดการ	กรภัทร์ บุนนาค
นักสื่อสารออนไลน์	อภิชญา โพธิ์ศรี
	พัชรัตน์ จันทร์วศิน
บริษัทผู้พิมพ์	บ. ทวีวัฒน์การพิมพ์ จก.
บริษัทผู้ผลิต	Taf Rodi A Co.,Ltd.
	ที่อยู่ 1603 ซ.ลาดพร้าว 94 ถ.ลาดพร้าว แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กทม 10310 โทร. 02-530-9611
ผู้อำนวยการแจก	กรุงเทพฯ: ป้อง, เชียงใหม่: ขิม ขอนแก่น: โอ๊ต, โคราช: โจ้
ติดต่อโฆษณา	086-609-0489
	082-797-1448

รับสมัครสมาชิกอ่าน และสมาชิกแจก

1. เนื่องจากเรายังมือใหม่มาก อาจกระจายหนังสือได้ไม่ทั่วถึง ใครอยากมีอ่านตลอดปี แบบส่งถึงบ้าน พร้อมของที่ระลึกพิเศษ ติดต่อสมัครสมาชิกได้ที่ cultmaew@gmail.com ค่าสมัครปีละ 500 บาท
2. หากใครสนใจช่วยเราแจก อย่าลังเล ติดต่อเราได้ที่ cultmaew@gmail.com เช่นกัน แจ้งชื่อ นามสกุล จำนวนเล่มที่ต้องการ พร้อมจุดที่นำไปแจก หรือไป เรายินดีส่งให้ พร้อมลงเครดิตตามเหมาะสม

จุดแจกเค้าแมว

กรุงเทพ ฯ

Cat Radio: Cat Radio (ทาวน์ อิน ทาวน์ ช.5)
Cinema: House RCA (ชั้น 3 RCA Plaza)
Concerts & Festivals: Cat Expo, T-Shirt Festival, Cat Foodival, Cat Gig, Cat Film และงานต่างๆ ของ Cat Radio คอนเสิร์ตและงานต่างๆ ของ Paradox (บอยแบนด์แสนใจดีขนไปแจกบนเวทีและที่ต่างๆ)
Book Shop: Happening Shop (ชั้น 3 หอศิลป์ฯ กรุงเทพ) • No.80 Bookshop RCA (RCA Plaza) • Zombie Books (RCA บล็อก D) ร้านหนังสือก็องดิต The Jam Factory (คลองสาน)
Cafe: Bico Cafe (The Scene Town in Town) • Cafe Amazon Town ‘n Town • Cafe Now by Propaganda (ทาวน์ อิน ทาวน์ ช.11) • Catnip Cafe (ช.นราธิวาสราชนครินทร์ 8) • Caturday CatCafe (Coco Walk ราชเทวี) • EAT O’CLOCK (สุขุมวิท 23) • EMPTY TASTY soft serve & cafe (ช.อารีย์ 1) • Hidden Backyard ประชาชื่น (เลียบคลองประปา) • Old Boy Cafe & Bistro (ทาวน์ อิน ทาวน์ ช.11) • Peace Cafe (Condo ยูดีไลท์อ่อนนุช) • Rocket Coffee (ทางออก 1 Mrt เพชรบุรี) • Sora City (สุขุมวิท 26) • Tabi Cafe (บางมด) • Tempo (RCA Plaza) • Tiny Tree (สุขุมวิท 31) • บางรักกาแฟสด (ตลาดเฉยพ่วง, รัชดา ช.4) • ร่มไม้ไออุ่น (ใกล้โรงเรียนบดินทร์เดชา ลาดพร้าว 94) • Ukucafe’ (ทาวน์อินทาวน์ ช.4) • ธ. 1950 (ช.วัชรพล) • สุขใจ Music House & Cafe (ทาวน์ อิน ทาวน์) • อินทนิล (ปั๊มบางจาก สาขาเอกมัย) • อุดมสุข coffee happy & more (รัชดา ช.3)
Co-Working Space x Cafe: Growth Cafe And Co. (สยามสแควร์ ช.2) Hubba -To (habito Mall โครงการ The Base, สุขุมวิท 77)
Market: ร้านขนมคุณเก่ (โซนด้านหน้าตลาดบองมาเช่)
Record & Vinyl Shop: DJ Siam (สยามสแควร์ ช.1) • Garage Records (ลาดพร้าว ช.8 แยก 9) • REC. (MRT พหลโยธิน ทางออก2) • ร้านน้อง ท่าพระจันทร์
Restaurant / Bar: I ‘am A (สุขุมวิท 77) • Okinawa Kinjo (สุขุมวิท 69, BTS พระโขนง ทางออก 3) • PLAY YARD by Studio Bar (ลาดพร้าว ช.8 แยก 3) • Tacos Factory (อารีย์ ช.1) • Teruaki (โครงการอารีย์การ์เด้น) • ร้านเจียงฮาย (ปากซอยลาดพร้าว ช.4)
University: ใต้คณะดุริยางคศาสตร์ ม.ศิลปากร (ตลิ่งชัน) ใต้คณะวารสารฯ ม. ธรรมศาสตร์ (รังสิต) • ใต้คณะวิทยาศาสตร์ มศว (ประสานมิตร)
Others: BB Labsnack (Emporium Tower) • Condo เมไทรสกาย รัชดา • Salon de Bear พัฒนาการ • บ.คิวบีอี (อาคารอื้อจือเหลียง) • ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา Big C สะพานควาย • อาคาร อปร. (โรงพยาบาลจุฬา)

เชียงใหม่

Book Shop: Book Smith (นิมมานเหมินท์ ปาก ช.3) ร้านเล่า (นิมมานเหมินท์ ปาก ช.2)
Cafe: 8 Days a week (ช.สุขเกษม) • A While Coffee (ช.ศิริธร หลังตึก CM Computer) • aka ama (สันติธรรม) Artisan (YMCA สันติธรรม) • Cerebrum&Friend (ถ.สามล้าน) • CMBC Cafe and Hostel (นิมมานเหมินท์ ช.17) • Coffee WISH (โรงแรม Yesterday ถ.นิมมานเหมินท์) • Factory Coffee (ช.วัดอุโมงค์) • Graph Cafe (ถ.ศรีภูมิ) • Iberry (นิมมานเหมินท์ ช.17) • impresso (นิมมานเหมินท์ ช.11) • Kantary Terrace (นิมมานเหมินท์ ช.12) • Minimeal (นิมมานเหมินท์ ช.13) • N Coffee (ใต้ N Hostel นิมมานเหมินท์ ช.10) ristr8to LAB (นิมมานเหมินท์ ช.3) • Rosaniyom (ถ.ศิริมังคลาจารย์) • Rosaniyom (หลังมช.) • Slope Motion (หลังมช.) • Tea The Ring (นิมมานเหมินท์ ช.17) Thammada store Chiangmai (สถานีรถไฟเชียงใหม่) The Barn : Eatery Design (ถ.ศรีวิชัย ช.5) • TOAST-IT : TOAST IN TOWN (ถ.เจริญเมือง) • Tom ‘n toms (Think Park) • Wake Up+Subway (ถ.นิมมานเหมินท์) คุณลุงกาแฟ (ลำพูเพลส ซ.โรงแรมเชียงคำ) • ดำเนินสะดวก Coffee Cafe’ (หลังมช.) • มาหาสมุด (โครงการบ้านข้างวัด) ร้านกาแฟ(ไ)สด (หลังมช.) • หอมปากหอมคอ (นิมมานเหมินท์ ช.1)
Gallery & Library: Gallery Seescape (นิมมานเหมินท์ ช.17) • TCDC เชียงใหม่ • หอศิลป์ฯ มช.
Hotel: The Artel (นิมมานเหมินท์ ช.13)
Market: Rimping Supermarket (MAYA Lifesttle Shopping Canter)
Restaurant / Bar: Our Place Chiang Mai (เจ็ดยอด) • Raw truckr (หลังมช.) • รออยู่ตรงนี้ (หลังตลาดต้นพยอม) • สวนนม (ประเสริฐแลนด์) • ร้านสหภาพสเต็ก (ช.วัดอุโมงค์)
Shop: Dibdee Studio (Thapae East) • Rubber Killer (นิมมานเหมินท์ ช.11)

ขอนแก่น

Be Right Back (ถ.มิตรภาพ) • Cafe de Forest (ถ.หลังศูนย์ราชการ) • Cafe de Lar (ถ.เทพารักษ์) Degree (ตลาดตองแปด) • Fratello House (ถ.หลังเมือง) Infinite Cafe & Bistro (หลัง ม.ขอนแก่น) • Jimphony (ถ.เหล่านาคี) Lamai Jazz Bar (ถ.มะลิวัลย์) Light Here (เส้นหลังโรงแรมโฆษะ ขอนแก่น) • Neighbour Cafe (ถ.หลังเมืองฝั่งวัดศรีนวล) • Snap Cafe (ซ.หน้าหอ NP Park หลัง ม.ขอนแก่น) • Thank a Lot (คณะนิติศาสตร์ ม.ขอนแก่น) • โรงเรียน Hug School (ถ.มิตรภาพ) ร้านบ้านมอ Bakery & Coffee สถาบันดนตรีเคพีเอ็น (ชั้น 5 เซ็นทรัล ขอนแก่น)

นครราชสีมา (อ.เมือง)

ร้านเฟื่องนคร • 3rd World Cafe ห้องซ้อมดนตรี Studio 1234 • ร้านลาบลอย

ชุมพร

Old Time Cafe

ชลบุรี

NRA Cafe (สัตหีบ)

ตาก

a coffee • Bann Tak Coffee Boom (ริมน้ำปิง อ.บ้านตาก) • PlamucH (ปลัมมัช & นมสด ขนมปัง) (ทางเข้าสนมกีฬากลางจังหวัดตาก / ตรงข้ามรพ.ตากสินมหาราช) รวมมิตร (ถ.ท่าเรือ ข้างรพ.ตากสินมหาราช) • เถียงนา Coffee and Bakery Farm (ถ.พหลโยธิน ทางหลวงหมายเลข 1)

พิษณุโลก

a coffee (ม.นเรศวร) ห้องสมุดคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ม.นเรศวร)

นครปฐม

Carpe Diem (ซ.ชยาทิพย์ ทับแก้ว) Lamun Cafe (หน้า ม.ศิลปากร ทับแก้ว) • Tik Cafe (ม.ศิลปากร ทับแก้ว) • ร้าน P’took

นนทบุรี

มาเจสติก ทาวเวอร์

ประจวบคีรีขันธ์

The Diasy Cafe

สุราษฎร์ธานี

ห้องซ้อมดนตรี ROCKETSRA

อยุธยา

Junk House Cafe & Bar (ท่ารถ 99 ติด Stockhome Hostel ถ.นเรศวร)

อุดรธานี

ร้านเลิศอาภรณ์ (ตลาดห้าแยก)

จันทบุรี

Dejavu by WanphenJewelry

*ติดต่อรับไปช่วยแจกได้ที่ 02-530-9611, cultmaew@gmail.com ขอบคุณทุกท่านที่ร่วมด้วยช่วยกัน ทั้งนี้หากตกหล่นชื่อจุดแจกใดไป เราขออภัยจากใจ รบกวนแจ้งที่เบอร์และอีเมลดังกล่าวได้เลย

CAT RADIO DJ Shift

ติดตาม CAT RADIO ได้ที่
www.thisiscat.com
app: Cat Radio (iOS & Android)
Facebook.com/thisiscatradio
และ IG / Twitter / Yottube : ThisisCatRadio

Space Shower Retsuden ASIA TOUR 2017

powered by MCIP

ค่ำคืนหนึ่งในหน้าร้อนของกรุงเทพฯ เราได้ก้าวเข้าสู่อาณาจักรของ Space Shower Retsuden ASIA TOUR 2017 powered by MCIP ณ Live RCA Bangkok เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2560

คอนเสิร์ต 2 สัญชาติ ไทย-ญี่ปุ่น ที่แฟนๆ ต่างมารอชมวงดนตรี เจแบนด์ และ ไทยแบนด์ อย่างคึกคัก ปรบมือ ส่งเสียงต้อนรับอย่างอบอุ่น ... แม้เป็นครั้งแรกที่เราพบกัน แต่เป็นครั้งที่สนุก ร็อก และน่าจดจำ

เจแบนด์ (เรียงตามลำดับการแสดงในวันนั้น)

04 Limited Sazabyz

(โฟ ลิมิเต็ด ซาซาบี้)

"พังก์ร็อกพลังวัยรุ่น ปลุกความสนุกได้คึกคัก Jump กันถ้วนทั่วทุกตำแหน่ง"

ป.ล. โฟ ลิมิเต็ด ซาซาบี้ คือ วงดนตรีจากนาโงย่า เก็น: เบส/ร้องนำ, ฮิโรกะ : กีตาร์, ริวตะ : กีตาร์ คอรัส, โคเฮ : กลอง, คอรัส เริ่มรวมวงกันครั้งแรกเมื่อปี 2551 จากนั้นก็ตระเวนเล่นดนตรีสั่งสมประสบการณ์กว่า 7 ปี จนออกอัลบั้มแรกในปี 2558 ก็ได้รับเสียงชื่นชม ได้รับเชิญไปแสดงในเทศกาลดนตรีทั่วญี่ปุ่น ทัวร์คอนเสิร์ตในปีนั้นและปีต่อมาก็ขายหมดเกลี้ยง www.04limitedsazabys.com วงนี้ DJ JuneJune ดูจบถึงขนาดหา IG น้องผมแดง Follow ทันที

Frederic

(เฟรเดอริก)

"ป๊อปร็อกชวนโยก กรูฟเด้ง แดนซ์มัน ฟังเพลิน ดูสนุก"

ป.ล. โดดเด่นด้วยแนวดนตรีที่ผสานความหลากหลายได้กลมกล่อม ส่งตรงจากโกเบโดยคู่แฝด เคนจิ (ร้องนำ/กีตาร์) - โคจิ (เบส/ร้องนำ) มิฮาระ และเพื่อน ริวจิ อะคากาชิระ ได้รับรางวัลตั้งแต่เริ่มออดิชั่น ผ่านการแสดงสดในเทศกาลดนตรีใหญ่ของญี่ปุ่นอย่าง Rising Sun Rock Festival และ Sweet Love Shower ในปี 2014 ส่วนตัวเพลงนั้น **'Oddloop'** จากอัลบั้มแรก [Frederism] ได้ทั้งรางวัลและความนิยม เป็นเพลงประกอบโฆษณาแบรนด์ยูนิโคล่ด้วย www.frederic-official.com

04 Limited Sazabys selected

Frederic

The Oral Cigarettes

Electric.Neon.Lamp

Gym and Swim

Desktop Error

The Oral Cigarettes

(ดิ ออรัล ซิกาเร็ตส์)

"อัลเทอร์เนทีฟร็อก พันธุ์เดือด โซโลกีตาร์สาดสะใจ ชวนโดดรัวๆ เอนเตอร์เทนก็ดี นักร้องนำพูดไทยได้หลายคำ"

ป.ล. วงร็อกจากนารา สมาชิกทั้ง 4 ทาคุยะ ยามานากะ : ร้องนำ/กีตาร์, อาคิระ อาคิระคานิ : เบส/คอรัส, ชิเงโนบุ ซูซูกิ : (กีตาร์), มาซายะ นาคานิชิ : (กลอง) รวมวงกันใน พ.ศ. 2553 เป็นที่รู้จักในแถบคันไซด้วยการแสดงสดอันมันเดือด โด่งดังทั่วประเทศจากการชนะ MASH A&R rock contest ในปี 2555 และทำงานอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา นักร้องเคยมาไทย

ส่วนไทยแบนด์ทั้ง **Electric. Neon. Lamp. Gym and Swim** และ **Desktop Error** ที่คุ้นเคย ก็จัดเต็ม ให้ฟินกันทั้งแฟนไทย-ญี่ปุ่น นานาชาติ แล้วพบกันใหม่นะ อาริกาโตว ...Thank You! ขอบคุณจ้ะ (O.O)

รู้ไปทำแมว
Space Shower Retsuden โดย Space Shower TV ช่องเพลงญี่ปุ่นครบวงจร คืองานที่เปิดโอกาสให้นักดนตรีอินดี้แสดงความสามารถผ่านเพลงของตัวเอง ด้วยการสนับสนุนจากฐานแฟน จนเติบโตมีชื่อเสียงทั่วประเทศญี่ปุ่น เริ่มต้นในปี 2544 ส่วน Space Shower Retsuden ASIA TOUR 2017 powered by MCIP ที่มาเยือนไทยหนนี้เป็นการออกมาทัวร์เอเชียครั้งแรก ที่เสียงตอบรับดีมาก แล้วแวะมาใหม่นะ

FanSter
Presents

Cat Foodival
เทศกาลอาหารอร่อยหู
1 เมนู 1 ศิลปิน

เต็มอิ่มไปกับ 100 ร้านอาหารศิลปิน ทุกจานทำมาจากชื่อเพลง
ชิมคอนเสิร์ตของ
NOP PONCHAMNI & THE GROOVE TO MATIX 11 FEAT. V VIOLETTE
MOVING AND CUT • FRIDAY • JELLY ROCKET • RASMEE • SIN
THE TOYS • PENNY TIME • FWENDS • THE JUKKS • TELEX TELEXS
NAP A LEAN • LOVEiS SHOW • YELLOW FANG
เวิร์คชอปทำอาหารกับเชฟคนดัง

1 กรกฎาคม นี้ แอร์พอร์ต เรล ลิงค์ สถานีมักกะสัน
บัตรเข้างาน 300 บาท
พิเศษ!!! เพียงโชว์ APP. FANSTER ลดเหลือ 200 บาท
จำหน่ายบัตรแล้ววันนี้ ที่ไทยทิคเก็ตเมเจอร์ ทุกสาขา
TEL: 02-262-3838 CAT RADIO : www.thisiscat.com

Cat Radio
www.thisiscat.com

INTERVIEW
เค้าแมวคัน
FLURE

สัมภาษณ์: พัสวรรณ ศรีลาน
ถ่ายภาพ: ณุภัทร อาจกล้า

Flure, Flow, Friend, Fruay

...คุยกับฟลัวร์แบบโฟลว์ๆ ฟรวยๆ

ย้อนไป พ.ศ. 2545 Flure (ฟลัวร์) คือวงร็อกรุ่นใหม่จากสังกัดเบเกอรี่ มิวสิก อัลบั้มแรก (**'Flure'**) ที่มีซิงเกิ้ลอย่าง **'เปลี่ยน'** **'เรื่องเดียว'** **'ปล่อยไปตามหัวใจ'** และการแสดงสดที่ทั้งสดใหม่สไตล์ฟลัวร์

อัลบั้มต่อๆ มา คือ **'Vanilla'** (2548), **'Tales'** (2550) พร้อมเพลงอย่าง **'ฤดูที่ฉันเหงา'** **'คนที่รออยู่'** **'ใครบางคนจากบนฟ้า'** **'อย่า'** สั่งสมแฟนเพลง เสียงชื่นชม รางวัล และประสบการณ์นับไม่ถ้วน การขึ้นเวทีแต่ละครั้ง ส่งพลังให้ผู้ชมได้สัมผัสเสียงร้อง เสียงดนตรีที่แต่ละสมาชิกซัดกันแบบเต็มเหนี่ยว เป็นเสน่ห์แห่งความมันที่ทำให้ฟลัวร์มีคิวเล่นสดอยู่เสมอ แม้ทิ้งช่วงจากการมีเพลงใหม่มาพักใหญ่

ปัจจุบัน พ.ศ. 2560 ฟลัวร์เป็นวงรุ่นพี่ของหลายๆ คน แต่ยังมีการแสดงสดที่เปี่ยมพลังลึกล้น ถั่งโถมจากภายในดั่งความวัยรุ่นไม่เคยห่างหาย ทั้งยังกลมกล่อมด้วยวันวัยที่บ่มเพาะ และในที่สุดก็มีเพลงใหม่คือ **'บ่ม'** ซิงเกิ้ลแรกในรอบ 9 ปี ต่อด้วย **'ลอง'** และส่งสัญญาณว่าจะมีเพลงใหม่ตามมาอีก โดยสมาชิกชุดดั้งเดิมผู้มีความสามารถหลากหลาย ดังเครดิตต่อท้ายที่เหมือนกันบ้างต่างกันบ้าง แต่สิ่งที่ทุกคนมีร่วมกันคือความเป็นเพื่อนแบบ ฟลัวร์ และ ฟรวย ที่พวกเขาบ่มผ่านประสบการณ์ชีวิตร่วมกันมา ดังจะได้อ่านจากบทสนทนาที่เราปล่อยให้ฟลัวร์ เล่าแบบโฟลว์ๆ ในหน้าถัดไป

คิว-สุวีระ บุญรอด (ร้องนำ) : นักร้อง/เพลงประกอบภาพยนตร์, ละคร / ร้องรับเชิญในเพลงและเวทีต่างๆ /พากย์เสียงการ์ตูน / แสดงละครเวที "ผมไม่ใช่คนที่ร้องเพลงเก่ง แต่ผมชอบที่เวลาร้องแล้วเรามีความเชื่อ เราเห็นภาพในหัวของเรา บนเวทีเป็นพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่เราไม่ได้มาเล่นๆ น่ะ อยากจะทำให้ทุกเพลงมีเรื่องราวของมัน ผมไม่ใช่คนที่กระโดดโลดเต้นหรือพูดเก่ง ก็แค่ตั้งใจกับร้องให้ดีที่สุดแล้วกัน"

เท็ดดี้-ธีรดล ธีโอดอร์ แกสตัน (กีตาร์, คีย์บอร์ด , ซินธิไซเซอร์) : นักดนตรี / โปรดิวเซอร์ ร่วมงานกับวง Yellow Fang, The Ghost Cat ฯลฯ "การที่เราได้มีชั่วโมงบินไปทำผลงานอื่นๆ ทำให้เรารู้ว่า ในที่สุดแล้วเราควรจะทำอะไรบ้าง ผมรู้สึกว่าเตือนสติดี ให้เราไม่ลืมว่าเราเป็นใครมาจากไหน"

อ้น-รัฐพล ตรีรัตน์ (เบส) : นักดนตรี นักปั่นผู้เชี่ยวชาญด้านจักรยานแห่ง Velayenn Bike shop ที่ร่วมก่อตั้งกับวิ www.facebook.com/velayenn.shop//)/สถาปนิก/ทำบริษัทรับเหมาก่อสร้าง

"พอโตแล้ว มีรายได้หลักเลี้ยงชีวิตแล้ว ความรู้สึกต่อการทำดนตรีสำหรับผมเปลี่ยนไป แทนที่เราจะต้องคิดว่าเพลงแบบนี้คนจะเก็ตไหม ก็รู้สึกว่าดนตรีก็คือที่ๆ เรา 5 คนอยากจะทำอะไรก็ทำได้เต็มที่ โดยไม่ต้อง ห่วงว่าจะไม่มีข้าวกิน"

วิ-วรรัตน์ พัวไพโรจน์ (กีตาร์) : นักดนตรี นักปั่นผู้เชี่ยวชาญด้านจักรยานแห่ง Velayenn Bike shop ที่ร่วมก่อตั้งกับอ้น ดีไซเนอร์ผลิตภัณฑ์ www.yenndesign.com/ฟรีแลนซ์

"ความที่เป็นฟรีแลนซ์ ก็มีเวลาลองนู่นลองนี่ ตอนนี้ผมชอบถ่ายวิดีโออยู่ ถ่ายให้แบรนด์ตัวเองแล้วก็พยายามทำให้วงอยู่"

เอิร์ธ-อัศม์เดช ลิมตระการ (กลอง) : นักดนตรี อาจารย์: หัวหน้าภาควิชาการผลิตแอนิเมชั่นสถาบันกันตนา

"แต่ก่อนเราอาจจะเป็นดีไซเนอร์ เป็นศิลปิน คือการพริเซนต์ตัวเองว่าว่าเป็นอย่างไรแล้วออกไปสู่ข้างนอก แต่ตอนนี้คือไม่ใช่ว่าเราจะยัดตัวเราไปใส่ในนักเรียน เราต้องหาตัวตนนักเรียนให้เจอจากตัวเขา แล้วค่อยดึงออกมา"

Flure like home: บ้านของฟลัวร์

เย็นวันหนึ่งในไตรมาสแรกของพุทธศักราช 2560 เรานัดพบฟลัวร์ ที่...บ้าน

ฟลัวร์: ฟลัวร์เกิดบ้านนี้เลยล่ะฮะ ห้องนี้ก็พัฒนามาเรื่อยๆ จากชั้นสองลงมายอยู่ชั้นหนึ่งแล้วก็ขยายไปเรื่อยๆ

ตอนนี้เราเรคคอร์ดที่นี่ครับ มิกซ์มาสเตอร์ (ใช้ชื่อว่า Targetfield Studio ตามเครดิตในซิงเกิ้ล **'บ่ม'** และ **'ลอง'**) เป็นบ้านของวงเลยฮะ เพราะว่าเครื่องดนตรีก็เก็บไว้ที่นี่หมด เป็นวงที่ไม่เคยไปห้องซ้อมเลยนะฮะ เพราะว่าไม่มีเงินจ่าย (หัวเราะ) ใช้ที่บ้านซ้อมตลอด เวลามาเจอกันเราก็เจอกันที่นี่ เรียกว่าบ้านของวงเลยแล้วกันฮะ (หัวเราะ)

--- ย้อนไปเกิน 15 ปี ครั้งแรกๆ ที่พวกเขาพบกันแบบพร้อมหน้าพร้อมตาก็ที่นี่ จากนั้นก็นัดซ้อม นัดพบ นัดทำเพลงที่นี่เรื่อยมา แม้ว่าหนทางชีวิตจะนำพาไปไกลจนทิ้งห่างจากอัลบั้มที่ 3 **'Tales'** ในปี 2550 กว่า 9 ปี จึงเกิดซิงเกิ้ลใหม่ ที่ชื่อว่า **'บ่ม'** ซึ่งได้ยินกันแบบเต็มๆ ครั้งแรกเมื่อ 9 มกราคม ที่ผ่านมา---

"โชคดีแค่ไหนเราไม่เสียคิวไป และจะเสียดายแค่ไหน ถ้าเกิดเราไม่ได้ทำเพลงกันสักที วันดีคืนดี อาจจะใครอีกสักคนสูญหายไปก็ได้ เพราะฉะนั้น The time is now นะ" เท็ดดี้

Flure is Back : ฟลัวร์ 'บ่ม'

ก่อน 'บ่ม' มีเพลง อื่นๆ ที่ทำไว้ระหว่าง 9 ปีที่ผ่านมาไหม

วิ: มีครับ ก่อนหน้านี้มีเพลง **'ลอง'** เป็นหนึ่งในเดโมที่เราเก็บๆ ไว้ แล้วก็ **'ฝัน'** ครับ ที่เป็นคัฟเวอร์ (TKO)

เท็ดดี้: แต่เพลง **'บ่ม'** เสร็จก่อน

คิว: ที่เสร็จสมบูรณ์

เอิร์ธ: ไม่มีอะไรสมบูรณ์เลยฮะ จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ที่คิวได้ไปทัศนศึกษามา

---**'ลอง'** ซิงเกิ้ลที่ 2 ปล่อยวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พร้อมกับหนังสั้นเรื่อง Philophobia-หญิงสาวผู้กลัวฝน ก่อนหน้านั้นเพลงนี้อัดไว้อยู่แล้ว แต่ยังไม่ได้ทำให้เสร็จ กระทั่งมีรุ่นพี่ทำโปรเจกต์หนังสั้น และหาเพลงที่เข้ากับเนื้อเรื่อง คือ **"อย่ากลัวที่จะใช้ชีวิต"** ส่วนซิงเกิ้ลที่ 3 **'ฝัน'** ข่าวว่ากำหนดปล่อยเดือนมิถุนายน 2560

---**"ทัศนศึกษา"** หรือ **"การท่องเที่ยว"** ของคิวในที่นี้ หมายถึงการประสบอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ขณะข้ามถนนในซอยทองหล่อเมื่อเดือน มิถุนายน 2559 และรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลประมาณ 3 เดือน---

ดังนั้น เหตุการณ์ที่คิวไปทัศนศึกษามาจึงนับเป็นจุดเปลี่ยน?

เท็ดดี้: ถูกต้อง

อ้น: ใช่ครับ โมเมนตั้มที่จะทำอัลบั้มมีอยู่แล้วนะ ก่อนที่คิวจะเกิดอุบัติเหตุ เพียงแต่ว่าเหตุการณ์นั้นเป็นตัวสรุปว่า ต้องทำตอนนี้เลย ไม่งั้นเดดไลน์เราจะเลื่อนไปเรื่อยๆ ไม่มีกำหนด

วิ: เดี๋ยวจะมีคนเดดจริงๆ (หัวเราะทั้งวง)

คิว: พอก่อน

เอิร์ธ: เหมือนช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างการเป็นเด็กเป็นผู้ใหญ่ เราทำฟลัวร์แรกๆ เพิ่งอายุ 18-19 พอถึงอัลบั้มที่สาม (**'Tales'**) ก็เรียนจบ ป.ตรี เหมือนกับชีวิตคนที่ช่วงหนึ่งจะค้นหาตัวเอง จะเปลี่ยนตัวตนเป็นอะไรอีกสักอย่างหนึ่ง ซึ่งเรารู้สึกสบายใจด้วย ยากเหมือนกันนะฮะที่เราจะค้นหาได้ บางคนอาจใช้เวลาสั้นๆ แต่ว่าวงเราก็ใช้เวลานิดหนึ่งเนอะ ก็เป็นเรื่องของเหตุการณ์ต่างๆ นานา ที่โผล่เข้ามาในชีวิตของแต่ละคน ซึ่งพอมีการท่องเที่ยวของคิวด้วย ก็เห็นว่าไม่ได้แล้วล่ะ เราจะรออะไรอีกไม่ได้แล้ว

เท็ดดี้: โชคดีแค่ไหนเราไม่เสียคิวไป และจะเสียดายแค่ไหน ถ้าเกิดเราไม่ได้ออกมาทำเพลงกันสักที เราจะมีโอกาสนี้อีกแล้วเหรอ วันดีคืนดี อาจจะใครอีกสักคนสูญหายไปก็ได้ เพราะฉะนั้น The time is now นะ

'บ่ม' เป็นเพลงคล้ายๆ จะบอกว่าเราตั้งใจในการทำโปรเจกต์ออกอัลบั้มแล้วแหละ เราจะไม่ได้ค้นหาตัวเองแล้ว เราตัดสินใจลงไปเลยว่าด้วยเพลงนี้ และด้วยเนื้อหาแบบนี้ เราจะออกอัลบั้มกัน

"เถียงกันตรง ๆ แต่ว่าไม่ทะเลาะกันแตกหัก เพราะว่าเป็นเพื่อนนั่นแหละ" วิ

"เราไม่ใช่วงที่จะพยายามเป็นอะไรเกินตัวกว่าที่เราจะเป็นได้ แล้วเราก็สบายใจกับสิ่งที่เราเป็นอยู่ตอนนี้มากเลยนะฮะ " เอิร์ธ

เมื่อตัดสินใจทำเพลงเสร็จแล้ว รู้สึกว่าฟีดแบ็กเป็นอย่างไรบ้าง

อ้น: ก็เหมือนส่งการบ้านเรียบร้อยฮะ

เอิร์ธ: แล้วไง ครูตรวจแล้วเป็นไง

อ้น: ไม่สนใจโว้ย (หัวเราะ) เพราะครูไม่ได้ให้โจทย์มา ทำอะไรส่งก็ได้ อย่างน้อยเราก็มีการบ้านเป็นชิ้นเป็นอันแล้ว ที่เหลือคือการบ้านชิ้นต่อๆ ไปที่เราต้องทำ

คิว: เหมือนเป็นใบเบิกทางมากกว่า เหมือนมาบอกว่า ไอ้ 5 คนนี้ยังอยู่ ไม่ได้หายไปไหน คนอาจจะคาดหวังว่า เฮ้ย เพลงหายไปตั้งนาน กลับมาจะต้องมีอะไรใหม่ๆ ซาวด์ใหม่ หรืออะไรที่เปลี่ยนไม่ได้ขนาดนั้นหรอก หรือต่อให้เป็นขนาดนั้น เราก็ไม่มีทางรู้ เพราะเราไม่ได้ตั้งใจว่า ฉันจะต้องกลับมาหรือไม่ก็รอไปอีก 9 ปี (หัวเราะ) จริงๆ แค่ยังอยู่ด้วยกันเป็นเพื่อนกัน สมาชิกเดิม แล้วเพลงนี้เหมือนเล่าเรื่องของวงสำหรับผมนะ บอกว่าฉันยังอยู่แค่นั้นแหละ แล้วฉันก็จะทยอยทำผลงานออกมาแล้ว (หัวเราะ)

เท็ดดี้: ตีความเอง (หัวเราะ)

คิว: ไม่ได้คาดหวังว่าจะเป็นเพลงที่เปรี้ยงปร้าง โด่งดัง หรือว่าเป็นที่กล่าวขานอะไร ถ้าเป็นได้ก็ดี แต่ผมว่าสำคัญกว่านั้นคือ ถ้าเข้าไปอยู่ในใจใครให้เขารู้สึกว่า คนพวกนี้ยังอยู่น่ะ แค่นั้นผมโอเคแล้ว

เท็ดดี้: ผมแอบดีใจที่มีน้องๆ คัฟเวอร์เพลงเรา อะไรเล็กๆ น้อยๆ อย่างนี้ ทำให้มีกำลังใจขึ้นมาได้

อ้น: คอร์ดเพลงนี้เร็วมาก ครึ่งชั่วโมงขึ้นเว็บแล้ว และผมเชื่อว่ายอดวิวที่คนเขาดูของเรา ก็คือวิวจริงๆ น่ะ

วิ: แฟนเพจมีแสนเจ็ด คนดูไปแล้วแสนกว่าๆ ผมว่าก็โอเคแล้ว

เอิร์ธ: เพื่อนๆ ที่อยู่ค่ายก็มีมาบอกว่า เสียดาย อยากจะให้เพลงนายไปถึงคนเยอะๆ ผมก็แบบแล้วไง (หัวเราะ) แสนหนึ่งยังไม่เยอะพอเหรอ ความคิดผมคือ เราไม่ใช่วงที่จะพยายามเป็นอะไรเกินตัวกว่าที่เราจะเป็นได้ แล้วเราก็สบายใจกับสิ่งที่เราเป็นอยู่ตอนนี้มากเลยนะฮะ ถ้าเกิดได้สัก 20 ล้าน อาจจะนอยด์ เราอาจจะงงได้

คิว: ไม่ใช่ไม่รู้นะว่าเพลงแบบไหนยอดวิวจะเยอะ แต่สำหรับตัวผมนะ มันวัดอะไรไม่ได้ พวกเราเป็นมนุษย์ถ้ำน่ะ เรายังเป็นมนุษย์โบราณอยู่ ก็รู้สึกว่า ถ้าชอบเราก็มาดูเถอนสดเถอะ

เท็ดดี้: ในที่สุดแล้ว อย่างที่ทุกคนว่าน่ะครับ ยอดวิวไม่ได้เป็นจุดประสงค์การทำเพลงของพวกเรา เราต้องการนำเสนออะไรใหม่ๆ กับวงการด้วย คือ กินให้อร่อย แต่ไม่ต้องหวานมาก ไม่ต้องขมมาก ให้พอดีๆ คือเพลง **'บ่ม'** จะมีสีสันเหล่านี้เกิดขึ้น ผมว่า นั่นแหละ จุดประสงค์ของพวกเรานะ

Flure 'Live' : ฟลัวร์ "สด"

ฟลัวร์เป็นวงที่มีการแสดงสดเรื่อยๆ ไม่ว่าจะมีเพลงใหม่หรือไม่ พอมี 'บ่ม' ส่งผลอย่างไรบ้างไหม

เท็ดดี้: หลายคนที่ได้ฟังเพลงนี้และยังไม่ได้เห็นเราเล่นสดอาจจะงงมากเลย แต่ว่าพอเขาเห็นเราได้เล่นแล้ว เขาก็ อ้อ เก็ตแล้ว อย่างนี้นี่เอง ท่อนนี้ต้องแสดงออกแบบนี้ ท่อนนี้ต้องอินแบบนั้น คือ ผมเชื่อว่าการแสดงสด ยิ่งเติมให้ดนตรีครบ คนจะเก็ตเรามากขึ้น แต่ก็พูดยากครับ เพราะฉะนั้น อยากจะลองเชิญทุกคนดูเราหน่อยแล้วกันนะ เผื่อจะได้เข้าใจบทเพลงเรามากขึ้น

อ้น: วงเราอยู่มาได้เพราะเล่นสด คือ เพลงอาจจะไม่ได้ดังมากตั้งแต่ชุดแรก แต่ได้ไปเล่นที่นู่นที่นี่ แล้วคนที่เขาพลาดเขาก็อยากดูอีก พอเขาโตขึ้นมา มีกิจการ เปิดร้าน เขาก็เฮ้ย จ้างพี่ๆ มาเล่น (หัวเราะ)

ถึงปัจจุบันนี้ รายชื่อเพลงที่เล่นแต่ละครั้ง (Song List) มีการปรับเปลี่ยนอย่างไรบ้างคะ

เอิร์ธ: ผมมีความภูมิใจนำเสนอเหมือนเดิมเด๊ะครับ (หัวเราะ)

เท็ดดี้: เป็นเรื่องแปลกนะ เพราะว่าเราพยายามคิดซองลิสต์ใหม่แล้ว แต่เหมือนมี Culture อะไรบางอย่าง ที่ถ้าเรายุ่งกับมันจะมีความขลังที่หายไป

เอิร์ธ: สมมติเราเล่นเสาร์อาทิตย์ติดโดยใช้ซองลิสต์เดิม ไม่ผิดนะ เพราะว่า คนที่มาดูวันนี้ก็ไม่ได้ดูเมื่อวานนี้ เขาอยากได้ยินซองลิสต์ที่เราเล่นไปแล้ว แต่บอกเลยนะ 9 ปีที่ผ่านมานี่ ผมตีกลองดีขึ้นเยอะ (หัวเราะ)

อ้น: แต่ที่แคท เอ็กซ์โป ก็มันอยู่นะ เลือกเพลงโหดๆ เลย ไม่เหมือนที่อื่น มี **'เธอจะมีชีวิตอยู่ต่อไป'** ด้วย

เท็ดดี้: อีกสัก 4-5 เดือน หรือปลายปีนี้ พอเราได้ออกอัลบั้ม เราจะได้เล่นเพลงใหม่แล้วซองลิสต์ก็ต้องเปลี่ยนไปอีกรอบ

เอิร์ธ: ตอนนี้เราติดต่อกันง่ายขึ้นไง อยากฟังอะไรก็ส่งข่าวมา

เท็ดดี้: เข้ามาขอกันได้นะครับ ในเพจพวกเรา (www.facebook.com/FlureMusic)

คิว: แต่ยังมีเพลงที่ต้องเล่นอยู่ดี เหมือนผมไปดูโคลด์เพลย์หรือไปดูวงจากเมืองนอกมา ถ้าไม่เล่นเพลงที่ดังหรืออะไรที่เราอยากฟัง เราก็อยากดูเพลงนั้นอยู่ดีอ่ะ เช่นเดียวกันเขาก็ตั้งใจจะมาฟังเพลงที่อยู่ในใจเขา

เท็ดดี้: เราก็อยากจะเอนเตอร์เทนคนน่ะ เราไม่ได้อยากจุ๊ะ...โอ้โห คุณต้องมาเข้าสู่วิชาฟลัวร์

คิว: คือตามงาน เราร้อง **'ฤดูที่ฉันเหงา'** หรือ **'กันและกัน'** หรือ **'ยื้อ'** ของ Pause เราก็ยังแฮปปี้ทุกครั้ง

เท็ดดี้: เราอยากให้คุณรู้สึกดี อยากจะให้คุณรู้สึกเต็มท่วมทันไปด้วยความรู้สึกดีๆ คุณจะเศร้า คุณจะแฮปปี้ แต่เราอยากจะนำเสนอให้สิ่งเหล่านี้ ถ้าเกิดคุณกลับบ้านไปแล้วคุณได้มีความรู้สึกกับพวกเรา นั่นแหละเราว่าสำเร็จแล้ว

นอกจากซองลิสต์แล้ว สำหรับการแสดงสด ส่วนของแต่ละคนเปลี่ยนไปอย่างไรบ้างไหม

คิว: เหนื่อยง่ายขึ้น

เรื่องของร่างกายเนอะ

เอิร์ธ: เล่นดีขึ้นฮะ รีเปล่า มีสมาธิขึ้น โตขึ้นฮะ เมื่อก่อนมีอะไรก็ไม่สนหรอก จะเล่นอย่างนี้ แต่ตอนนี้ก็ใจเย็นๆ นะ

คิว: สุภาพขึ้น แก่ขึ้น

เท็ดดี้: พยายามจะควงกีตาร์ (หัวเราะ) แต่ว่าจะไม่ควงที่ไหนเลย โชว์ที่งานแคทเท่านั้น เสียวมากเลยว่าจะหลุดมือรึเปล่า สรุป แค่มือชั้นเฉยๆ ตอนจบ (หัวเราะ) ในโชว์หลังๆ เห็นเอิร์ธมักชวนคนอื่นไปตีกลองด้วย

เอิร์ธ: เพราะว่าเราอยากจะขอบคุณคนที่เราร่วมงานด้วย คนที่อยู่เบื้องหลัง คนที่เขาไม่ค่อยได้อยู่ข้างหน้าเท่าไหร่ นี่คือคนที่ควรจะได้รับการขอบคุณจริงๆ

เท็ดดี้: เหมือนมีงานหนึ่ง เอาพี่ตากล้องโอบีมาตีด้วย เขาก็ถือกล้องไปด้วย

เอิร์ธ: เป็นการสดุดีคนที่เบื้องหลังมากกว่ามานั่งโชว์อีโก้ตัวเองมากกว่านะฮะ

เริ่มต้นชวนตั้งแต่เมื่อไหร่

เอิร์ธ: เริ่มต้นตั้งแต่ ... คนที่อยู่ข้างๆ เวที อย่างเทคนิเชี่ยน เราเห็นเขาเหนื่อยทำงานยกของทั้งวัน พอใกล้จบโชว์ก็จะหลับ เราก็เฮ้ย... ลุกมา

คิว: จริงๆ เริ่มเยอะไปหมด เริ่มจากเอิร์ธยืนแล้วก็ระโดด แล้วก็เริ่มจากผมไปตี

อ้น: ยกกลองไปตีข้างหน้า จะมาจากช่วงเพลง **'ปล่อยไปตามหัวใจ'** ท่อนที่เรายืดยาวๆ แล้วก็คิวขึ้นไปตีกลองบ้าง สลับกันเล่นบ้าง มีช่วงหนึ่ง เอิร์ธก็จะพัก

เอิร์ธ: ช่วงที่เหนื่อยด้วย ก็... **"คิวมาตีแทนสิ"**

อ้น: บางงานจะให้เทคนิเชี่ยนยกกลองทอมใหญ่ๆ ลงมาหน้าเวทีข้างล่างก็ตีไป

คิว: ซึ่งเละเทะมาก คือได้ความบันเทิงของเรา แต่ว่าคนดูสนุกไหม ไม่รู้ (หัวเราะ)

เท็ดดี้: กำลังเข้าสู่คำถามคล้ายๆ กับประเด็นที่ว่า เราต้องมีสคริปต์ไหมนะ

คิว: จนถึงวันนี้ มีบ้างก็ดี แต่อย่ามีเลย

เท็ดดี้: มีบางอย่างที่เราทำมาตั้งนานแล้ว แต่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการคิวนวณหรือกวร์คาดคะเนอะไร มันคืออารมณ์บนเวทีที่เราเป็นวงร็อก

คิว: ตอนควงกีตาร์ นี่คือเกิดขึ้นเอง ไม่มีการคุยกันก่อน เดี๋ยววันนี้ใครจะอะไร อย่างไร

คิว: ไม่เคยเลย

เท็ดดี้: ถ้าเกิดลองคุยขึ้นมานะ จะคุยต่อไม่ได้

คิว: สิ่งที่เป็นสคริปต์ก็คือ ขอบคุณสปอนเซอร์ หรือผู้ใหญ่ใจดีเท่านั้นเอง ที่เราต้องขอบคุณเขา

เอิร์ธ: อย่างคนทำงานด้วยกันเขาก็จะรู้ เทคนิเชียนผม เขารู้แล้วว่าถ้าเกิดมอนิเตอร์อยู่ใกล้ๆ พี่เอิร์ธ พี่เอิร์ธจะปีนขึ้นไปได้ ต้องเอามอนิเตอร์ลงให้หมด (หัวเราะ) สังเกตว่าหลังๆ จะไม่มีอะไรอยู่ใกล้ตัวเอิร์ธเลย อะไรสูง ๆ เขาจะเอาลงหมด เพราะเขารู้ว่าพี่เอิร์ธจะปีนแน่ๆ อดไม่ได้เด็ดขาดเลย

Small But Flure: คอนเสิร์ตเล็กเต็มรูปแบบที่ฟลัวร์ใฝ่ฝัน

คอนเสิร์ตที่ฟลัวร์อยากจะมีตอนนี้เป็นอย่างไร

เอิร์ธ: คอนเสิร์ตเล็กเต็มรูปแบบครับ อยากทำมากฮะ เป็นความใฝ่ฝันที่สุดในโลกเลยครับ ไม่ใช่คอนเสิร์ตใหญ่เต็มรูปแบบนะฮะ เป็นคอนเสิร์ตเล็กเต็มรูปแบบอย่างเล็ก ชิ้น สด ครั้งนั้น เป็นคอนเสิร์ตที่อยู่ในความทรงจำตลอดกาลเราเลย (เล็ก ชิ้น สด เมื่อสิบกว่าปีก่อน คือคอนเสิร์ต

"เราเกลียดการเป็นฮีโร่ เราชอบอะไรที่สวนทางกับสิ่งที่คนอื่นเขาชอบกันว่าแบบนี้ต้องดี เราไม่ใช่น่ะ" อ้น

"ไม่ได้คาดหวังว่าจะเป็นเพลงที่เปรี้ยงปร้าง โด่งดัง หรือเป็นที่กล่าวขาน ถ้าเป็นได้ก็ดี แต่ผมว่าสำคัญกว่านั้นคือเข้าไปอยู่ในใจใครให้เขารู้สึกว่า คนพวกนี้ยังอยู่นะ แค่นั้นผมโอเคแล้ว" คิว

เล็กๆ เครื่องดนตรีน้อยชิ้น เล่นกันสดๆ จัดโดยแฟต เรดิโอ ให้แฟนๆ ได้ดูศิลปินที่ชอบอย่างใกล้ชิด ปัจจุบันงานที่รูปแบบใกล้เคียงคือ Cat Gig โดย Cat Radio)

วิ: อย่างผมเองไปดูคอนเสิร์ตใหญ่ๆ ของหลายๆ วง ก็รู้สึกว่าวันหนึ่งเราก็อยากมีคอนเสิร์ต แต่ถ้าใหญ่ขนาดนั้นแล้วต้องเป๊ะๆ ก็นึกภาพไม่ออกเหมือนกัน คิดว่าถ้าเล็กๆ กลางๆ อัดแน่นไปด้วยแฟนตัวจริง น่าสนุกดี

เอิร์ธ: แฟนจริงๆ เยอะ ก็ได้

อ้น: พอเรารู้สึกว่าเป็นคอนเสิร์ตใหญ่ เต็มรูปแบบอย่างคนอื่นเขาทุกอย่าง ก็ต้องเป็นสคริปต์ ที่เราอาจรู้สึกว่า ไม่ใช่ธรรมชาติของเราจริงๆ เราอยากเล่นในแบบที่เราเป็นอยู่ทุกวันนี้ จุดหลักในการแสดงของเรา คือเป็นในสิ่งที่เราเป็นอยู่

เอิร์ธ: มีแน่ๆ ครับ ภายในปีนี้

เท็ดดี้: แต่เราก็ไม่ขัดขืนนะครับ ถ้าเกิดแคทอยากจะจัดคอนเสิร์ตอะไรให้ (หัวเราะ)

เอิร์ธ: ขาดหายไปนานแล้วเนอะ Cat Live

เท็ดดี้: เล็ก ชิ้น สด, เย็น ตา โฟ, ที่ว่าการดนตรี Cat Gig ได้ไหมๆ เราไม่มายด์สเกลเล็กถ้าเกิดคุณสนใจ

เอิร์ธ: เราก็โตมากับที่นี่แหละฮะ

Flure Friendship: ฟลัวร์ = ฟรวย

FLURE February 10 at 6:00pm · (www.facebook.com/FlureMusic)

ชื่อเสียง เงินทอง เพื่อนเราดัง เรามีเพื่อนร่วมสุข
เราดับ เรามีเพื่อนร่วมทุกข์
เรารวย เรามีเพื่อนสังสรรค์
เราจน เรามีเพื่อนปรับทุกข์
ฟรวยอยู่มาได้ไง15 ปี คำว่าเพื่อนล้วนๆ
วงกู วงมึง วงเรา ปล เดือนนี้มีเพลงใหม่
#เพื่อนดีชีวิตดี #วงดนตรีเพื่อนสำคัญที่สุด #ฟรวยแปลว่าเพื่อน #ไม่มีผมแล้วแต่ยังมีเพื่อน #หัวล้าน #ถ่ายด้วยกล้องฟิล์ม

คำว่า "ฟรวย" หมายความว่าอย่างไร เราเห็นโพสต์บ่อยๆ ในเฟสบุ๊ก แล้วก็เคยเห็นในลายเสื้อวงด้วย

(หัวเราะทั้งวง)

อ้น: ตรงตัวครับ อย่างที่เข้าใจกันเลย

เท็ดดี้: บอกไปเลยว่า คือ **"ฟลัวร์"** บวกกับ **"..."**

อ้น: ก็ชัดเจนดีน่ะครับ วงเราก็เป็นวงแบบนั้นน่ะแหละ เขาเรียกว่ามีความกวน...อยู่ในตัวทุกคนใช่ไหม แล้วเราก็ชอบอะไรที่...

เท็ดดี้: ไม่หล่อมากน่ะ

อ้น: เราเกลียดการเป็นฮีโร่ เราชอบอะไรที่สวนทางกับสิ่งที่คนอื่นเขาชอบกันว่าแบบนี้ต้องดี เราไม่ใช่น่ะ

คำนี้มีตั้งแต่เมื่อไหร่ ใครเป็นคนเริ่ม

คิว: เหมือนขำๆ กันเองมากกว่า

อ้น: เป็นคำที่เราพูดกันเอง ส่วนตัวนี่แหละ

วิ: เรียกชื่อวงตัวเองว่าอย่างนั้น

คิว: แต่มาเริ่มจริงจัง เมื่อเริ่มมีแฮชแท็กฟรวย เริ่มเรียกชื่อวงตัวเองว่า ฟรวย

วิ: เราแค่เบื่อที่...เพลงก็ยังไม่ได้ออก กลัวคนลืม เลยให้เขาเรียกวงแบบใหม่

คิว: หรือเจอเรื่องแย่ๆ เจออะไร...ด้วยความเป็นวงน่ะ ...เราก็บอกฟรวยเว้ย แค่นั้นเอง

ด้วยความที่เป็นวงและเป็นเพื่อนกัน เวลาคุยมีการแบ่งระหว่างความเป็นเพื่อนกับการทำงานไหม

คิว: ไม่หรอก ก็พูดกันตรงๆ อยู่แล้ว แต่ไหนแต่ไร สมมติว่าผมเขียนเนื้อมาแล้วเลี่ยน ก็พูดกันตรงๆ ว่าเฮ้ย มันเลี่ยนไป จะอ้วก ปรับตรงนี้ตรงนั้นหน่อย คือ คุยกันได้แบบไม่ด่ากัน ไม่เหยียดเทสต์กันน่ะ เพราะเราอยากให้งานออกมาดีที่สุด

วิ: ไม่รู้สึกว่าด่า เถียงกันตรงๆ แต่ว่า ไม่ทะเลาะกันแตกหักกันเพราะว่าเป็นเพื่อนนั่นแหละ คนอื่นผ่านมาเห็นเราคุยกันนี่อาจจะนึกว่าเราทะเลาะกัน

คิว: แต่ไม่ได้โกรธกัน เป็นอย่างนั้น เป็นธรรมชาติ (หัวเราะ) อยู่ด้วยกันมา 14-15 ปี ตั้งแต่อายุ 18-19 พออายุมากขึ้น การคุยกันเพื่อหาตรงกลางของทั้ง 5 คน ในการทำงานแต่ละครั้ง ง่ายขึ้นไหม

อ้น: ตรงกลาง ไม่มีครับ

คิว: สำหรับผมนะ เริ่มกลางขึ้นตอนเป็น **'Vanilla'** แล้ว เพราะชุดหนึ่ง **'ฟลัวร์'** นี่คือ เราร้องแบบที่ได้ยิน ไม่ได้เป็นเราร้อย เปอร์เซ็นต์ ตะโกน ตะเบ็ง หยาบคายอะไรไป แต่พอช่วง **'Vanilla'** เริ่มมีจุดตรงกลาง คือเราชอบร้องแบบกึ่งคลาสสิกนิดๆ เมโลดี้ที่เราคิดจะมีความหวานอยู่ มาเจอกับดนตรีแบบนี้ ก็เกิดจุดตรงกลางพอดี

เอิร์ธ: แต่ผมยังไม่กลางเลยแม้แต่น้อย

อ้น: สำหรับผมก็ไม่มี มันคือการยอมมากกว่า เป็นจุดที่เรายอมได้หรือเปล่า แต่ว่าสุดท้ายแล้วทั้งหมดทั้งปวง พอฟังเพลงแล้วเห็นร่วมกัน 5 คน ว่าเพลงนี้ พอฟังได้ ออกไปในนามของวงได้ ก็เป็นอย่างนั้น

เอิร์ธ: ก็มีอยู่จุดหนึ่งนะ ที่เอาตัวตนมาข่มกันแบบวัยรุ่น ตัวตนมึงตัวตนกู แต่ว่าสุดท้าย คล้ายๆ กับเจไดฮะ มีทั้งด้านมืดด้านสว่าง ถ้าเกิดเราใช้ด้านมืดมากไปอาจทำให้ได้อะไรมาเร็วๆ แต่ว่าไม่จีรัง มันก็ทำร้ายกัดกินจิตใจตัวเอง แต่ด้านสว่างเกินไปก็อาจทำอะไรไม่ได้ ดังนั้นอยู่ตรงกลางแหละฮะ มาชนกันพอดี

อ้น: โดยหลักการความเป็นกลาง ถ้าจะมานั่งวัดกันทุกเรื่องนี่ ไม่ได้ ไม่มีทางเป็นไปได้ในวงนี้

เท็ดดี้: แต่เหมือนเราเคยที่จะพยายามมาเปิดใจในช่วงเวลาที่ดาร์กๆ ของวงนะ พยายามคิดว่าจะต้องมีการคุยกัน เพื่อหาจุดอะไรกัน คุยกันไม่รู้กี่รอบ ก็หาไม่ได้อยู่ดี แล้วที่สามารถทำเพลงจบได้ คือไม่ต้องพูด ทำเลย Just Do It แล้วจะทะเลาะ จะอะไร ก็ใส่ๆ กัน โดยที่ไม่ต้องคิดเยอะเกินกว่านั้นครับ นั่นคือทางออกตอนจบของเรา ที่เราออกเพลงกันมาได้นะ ผมว่า ในที่สุดแล้ว Just Do It ... Damn Shit!

วิ: เราแบ่งหน้าที่กันด้วย คือเราจะไม่มานั่งเถียงกันเรื่อง ร้องแล้วได้หรือเปล่า สุดท้ายแล้วต้องเชื่อใจคิว เพราะคิวจะบอกเองว่า เนื้อแบบนี้ไม่ใช่สิ่งที่เขาพูดได้ ก็จะร้องมาใหม่ เราทำงานกันแบบนั้น เสียงเบาไป ดังไป พี่เท็ดเป็นคนมิกซ์ เรา ก็ต้องวางใจ

เท็ดดี้: ทุกสิ่งทุกอย่างขับเคลื่อนด้วยเดดไลน์ แล้วก็ขับเคลื่อนด้วย resurrection ในการกลับมาของนักร้องเรา ที่ทำให้คำว่า **"เดดไลน์"** มีน้ำหนักเยอะขึ้น เราไม่ปล่อยเดดไลน์อีกต่อไป แล้วหลังจากที่เขาเกิดอุบัติเหตุ กลับมาจากความตายปุ๊บ พี่คิวเลิกเหล้า พี่คิวมาตรงเวลาขึ้น ทำให้คำว่าเดดไลน์ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมา

Flure Savings : ฟลัวร์รวมตังค์

ระหว่างคุยกันเรื่องเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยที่นักดนตรีสนใจ อุปกรณ์ใหม่ๆ ที่ซื้อ สมาชิกก็เล่าถึงการรวมตังค์

เท็ดดี้: ขอพูดเรื่องนี้ได้ไหม ? ประเด็นที่ว่าประมาณปีหนึ่งแล้วที่วงเริ่มมีการเก็บเงินกองกลางขึ้น คือในอดีต ทุกคนแบ่งเงินกันไปแล้วซื้อของตัวเองกลับมา ณ ปัจจุบัน เราจะมีงบกองกลางที่สะสมกันมาเพื่อซื้ออุปกรณ์ โดยเรายังไม่รู้ว่าต้องซื้ออะไรบ้าง แต่ว่าอยากจะบอกนักดนตรีทุกคนว่า ถ้าทำได้ ควรจะทำ ควรจะยอมได้เงินน้อยลงนิดหนึ่งเพื่อที่จะมีทุนกองกลางและคุณจะสามารถทำอะไรได้เยอะเลย

อ้น: อุปกรณ์บางอย่าง ไม่สามารถแบ่งได้ว่าชิ้นนี้เป็นของใคร เพราะเป็นของที่ทุกคนใช้ร่วมกัน พอมีกองกลางก็ทำให้ ตัดจบได้เลย ว่าถ้ามีความจำเป็น ต้องซื้ออันนี้ เรามีเงินกองกลางแล้ว รวมถึงเก็บไว้เป็นค่าโปรดักชั่น ส่วนต่างๆ ด้วย

เท็ดดี้: เช่น จะทำเสื้อ จะทำซีดีหรือทำอะไรมาขาย

เอิร์ธ: แต่งงานก็อย่างนี้แหละครับ ต้องแชร์

(หัวเราะทั้งวง)

เท็ดดี้: ถ้าเกิดจะซื้ออะไรอย่างหนึ่ง ขอบอกว่าจะซื้อเครื่องสำรองไฟ UPS คนอาจมองข้ามนะครับ แต่นี่สำคัญมาก นักดนตรีอย่างพวกเราต้องไปเจอผับต่างจังหวัด หรืออีเวนต์บางอีเวนต์ใช้เครื่องปั่นไฟ แล้วก็มีแสงเยอะแยะไปหมด ดึงกระชากไฟ ทำให้เครื่องดนตรีเราชาวด์แย่มาก แอมป์ก็แปลกๆ

วิ: บางทีพังเลยก็มี

เท็ดดี้: ดังนั้นถ้าให้เลือกซื้ออะไรที่สำคัญที่สุด ของวงดนตรีที่เป็นส่วนรวม ก็คือ UPS ดีๆ ที่ปั่นไฟให้เราได้ ทำให้ของเราไม่พัง

เอิร์ธ: กลับมาส่วนที่สำคัญก็คือคนที่ทำงานกับเราแหละครับ คือคนที่อยู่เบื้องหลังมีส่วนกับวงสูงเลยนะครับ เทคนิเชียนทั้งคนมิกซ์เพลงหรือคนที่เขาเซ็ตเครื่องดนตรีให้ เพราะว่าเขาไปถึงงานคนแรกและกลับคนสุดท้าย เราไม่มีเวลามานั่งดูแลทุกอย่างหรอกฮะ เขาก็ดูแลนู่นนั่นนี่ให้บ้างที คนอาจมองว่าเรายกกลองมาเองทั้งชุด ดูยากเรื่องมากหรือเปล่า จริงๆ ไม่ใช่นะ แต่ทำให้เขาทำงานง่ายขึ้นมากกว่า สุดท้ายก็กลับไปอยู่ในเรื่องของชาวด์ และความทุ่มเทของคน เรามีเครื่องดนตรีดีขนาดไหนก็ตาม ถ้าเกิดคนทำงานไม่ได้เก็ตตรงกับเรา ก็เท่านั้นแหละครับ (O.O)

รู้ไปทำแมว

- วันแรกที่คิวมาห้องซ้อมของฟลัวร์ มีเพื่อนขับรถจากาวร์สีขาวเปิดประทุนมาส่ง ทันทีที่เห็นรถ สมาชิกคนอื่นกลัวมากว่าจะเข้ากันได้ไหม เพราะสมัยนั้นยังไม่มีเฟสบุ๊กให้ส่อง เพื่อนคนอื่นก็ยังไม่เห็นหน้า ยังไม่เคยโทรคุย หรือได้ยินเสียงก่อน เพราะเอิร์ธนัดตามสไตล์เอิร์ธ คือ "เฮ้ย มาเลย"
- อ้น ซึ่งเป็นรุ่นพี่ได้เอิร์ธนัดมาก่อนหน้านั้น ก็ได้รับการชวนว่า "พี่มาซ้อมดนตรีกัน" มาถึง จึงรู้ว่า อ้ะ ทำเพลงใหม่กันเลย
- วันแรกคิวมารับเดโม่ และร้องสดไปรอบหนึ่ง ถ้าคนที่มีซิงเกิ้ลเปลี่ยนที่หน้าปกเขียนว่าเดโม่ เวอร์ชั่น ก็นั่นแหละ
- เวอร์ชั่นก่อนหน้านั้น มีทั้ง ฌอน (ต่อมาคือสมาชิกวง เดอะ บีกินส์) และเท็ดดี้ร้องเอง "เป็นภาษาอังกฤษก็โอเค ผมพอมั่วไปได้ ยังไม่มีใครร้อง แต่ในที่สุดแล้วเราก็เจอ คิว โอ้โห God Father of Vocal คนหนึ่งเลยครับผม" เท็ดดี้
- ตัวอย่างรางวัลที่ฟลัวร์ได้รับ ได้แก่ คมชัดลึก Awards (2548): ศิลปินกลุ่มยอดเยี่ยม, Fat Awards (2548): อัลบั้มยอดเยี่ยม 'Vanilla' เพลงยอดนิยม 'ฤดูที่ฉันเหงา', Music Express Awards (2548): ปก อัลบั้มยอดเยี่ยม 'Vanilla', Hamburger Awards (2548): ปกอัลบั้มยอดเยี่ยม 'Vanilla'
- คิวกับเท็ดดี้ต่างคนต่างเคยมาแฟตเฟสติวัลตั้งแต่ครั้งแรก ทุกวันนี้เวลามาเล่นแคท เอ็กซ์โป ก็ยังนึกถึงบรรยากาศเก่าๆ อยู่ เพราะคิวบอกว่า นอกจากร้องเพลง ขายของ แล้วยังชอบเดินเล่นในงานด้วย "เป็นคนเสพติดบรรยากาศครับ"
- เสื้อลาย FLURE ที่ขายในงาน Cat Expo 3D เป็นไอเดียเริ่มต้นจากเท็ดดี้ แต่จบแบบโดยเอิร์ธ ที่ตอนแรกไม่ชอบแต่ก็ทำแล้วสุดท้ายชอบไปเอง
- เอิร์ธเล่าว่าตอนจะไปกินข้าวหลังเล่นคอนเสิร์ตที่ Cat Expo 3D (ก่อนเล่น เอิร์ธจะไม่กินข้าว) เจอคนขายบอกว่า "เล่นแล้วเหรอ เสียดายต้องขายของเลยไม่ได้ไปดู" เอิร์ธเลยเกิดความคิดว่าปีหน้า อยากจะขอให้เล่นให้คนที่อยู่บูธขายของดูหนึ่งรอบ "สงสารเขาเหมือนกันนะฮะ เขาไม่ได้ดู ผมเข้าใจอารมณ์นะฮะ"
- นอกจากเรียกชื่อวง ฟลัวร์ ว่า ฟรวย แล้ว ยังมีเซ็ตลิสต์ชื่อเฉพาะ ที่วงเล่าให้เราฟังแล้วย้ำว่า ลงหนังสือไม่ได้จริงๆ คำแนะนำคือ ลองสังเกตที่เขาแปะไว้บนเวทีดีๆ บางทีบางตำแหน่งไม่เหมือนกัน และอาจมีภาพประกอบฟรวยๆ ด้วย
- เท็ดดี้ร่วมงานกับศิลปินและนักดนตรีหลายวง นอกจากฟลัวร์แล้วยังฝากให้เราคอยติดตามผลงานของน้อย กฤษดา สุโกศล แคลปป์ และอรอรีย์ ด้วย
- เพลง 'บ่ม' แต่งคำร้องโดยประภพ ชมถาวร (กอล์ฟ Superbaker, Starfish, ดีเจช่วงแมวสด Cat Radio) ร่วมด้วย สถาปัตย์ ธีรนิตยภาพ (Frozen Monotone, ดีเจช่วงแมวสด) และวิ
- ฟลัวร์แสดงสดเพลง 'บ่ม' ครั้งแรกในรายการเรื่องเล่าเช้านี้ ขณะไปโปรโมทงาน Cat Expo3D ต้นปี 2560 ที่เท็ดดี้เล่นให้สามวงต่อกัน คือ ฟลัวร์ เยลโล แฟง เดอะ โกสต์แคท น้าเน็ก พิธีกรวันนั้นถึงขั้นติดใจจำหน้าได้แม่นและเรียกว่า "แจ็คกี้"
- Lyrics video เพลง 'ลอง' โดย วิ-วรรัตน์ พัวไพโรจน์ และ Chris junior Drabik นั้น Long มาก เพราะใช้ภาพสายวัดที่ค่อยๆ เลื่อนไปเรื่อยๆ ยาว 57 ฟุตกว่าๆ
- การกลับมาครั้งนี้ คิวเพิ่งซื้อเครื่องดนตรีครั้งแรกในชีวิตนั่นคือไมโครโฟน หลังจากร้องเพลงมากว่าสิบปี โดยที่เพื่อนๆ บอกว่าควรมีตั้งนานแล้ว ด้วยหลายเหตุผลเช่น สุขภาพ คาแร็กเตอร์เสียง ถึงขั้นบอกว่าเอาดังค์ไปก่อนเดี๋ยวค่อยมาคืน
- เอิร์ธแนะนำว่าคราวหน้าให้เราสัมภาษณ์คนเบื้องหลังอย่างเทคนิเชี่ยนวงต่างๆ ด้วย คอนเฟิร์มว่าแต่ละคนไม่ธรรมดา

เจอนี่
เจอนี่ = Journey
ใครไปไหน ใกล้ ไกล
เจออะไรมา เล่าสู่กัน
อ่าน ส่งผ่านแรง
บันดาลใจที่นี่

RIFF Music Festival @ Jodhpur Rajasthan, India

เรื่องและภาพ:
ดีเจสับปะรดแนน
ณัฐกฤตา พงษ์ธนานิกร

จะไปมิวสิกเฟสติวัลที่อินเดีย! ฟังเพลงแขกติดกัน 5 วัน! ไอ้หยำาาา...(ร้องเสียงหลงเสียผิดประเทศเลยเชียว) นี่ฉันอินดี้เอ็กซอติกลุยแหลกถึงขั้นนั้นแล้วเหรอเนี่ย...

RIFF หรือ Rajasthan International Folk Festival จัดที่เมืองจ๊อดปูร์ (Jodhpur) เป็นงานที่มี Mick Jagger เป็นผู้อุปถัมภ์หลักเสียด้วย เทศกาลดนตรีนี้ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อรวบรวมการแสดงและดนตรีพื้นบ้านหรือดนตรี Folk ของรัฐราชสถาน (Rajasthan) ซึ่งบริเวณนี้ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทะเลทราย ดนตรีจึงมีสำเนียงของทั้งความเหงา ความดิบ และ ความรุนแรงรวมไว้อยู่ด้วยกัน การเล่าผ่านเรื่องราว วิถีชีวิต และนิทานต่างๆ ที่เล่าต่อๆ กันมาเป็นพันๆ ปี เป็นส่วนผสมที่มีความลึกและกลมกล่อมแบบแปร่งๆ แต่ก็ทำให้เราหลงใหลได้ง่ายๆ โดยไม่รู้ตัวเลยทีเดียว

ถ้าพูดถึงดนตรีจากแถบนี้ เราคงนึกกันไม่ค่อยออกสักเท่าไหร่นัก แต่ถ้าบอกว่ามันคือดนตรีที่เป็นรากฐานของดนตรีแบบยิปซีซึ่งกระจายขึ้นไปถึงบริเวณฝรั่งเศสและไล่ลงมาเรื่อยๆ จนถึงแถบโมร็อคโค เป็นอิทธิพลหลักของดนตรีฟลามิงโก้ ไปจนถึงกระทั่งดนตรีลาตินที่เรารู้จักกันอย่างดีในทุกวันนี้ละ เราคงรู้สึกคุ้นเคยกับมันมากขึ้นมาหน่อย

วันแรกที่ไปถึง เราจัดการไปรับตั๋วและตารางงานมาไว้ในมือก่อน จ๊ากกกก....เทศกาลดนตรีบ้านไหนจ๊ะ โปรแกรมแรกเริ่มกันตั้งแต่ตี 5 ครึ่ง!!! โปรแกรมสุดท้ายเริ่มตอน 5 ทุ่ม 15 น่าจะไปจบสักตี1 แม่เจ้า! ให้นอนตอนไหนฟระ เคยได้ยินว่าคนอินเดียนี่ปาร์ตี้กันหนัก แต่นี่มันจะหนักไปไหมเทอว์ ...

งานนี้มีหลายเวทีด้วยกันค่ะ แต่จะเล่นทีละเวทีไม่มีชนกัน (อย่างน้อย อดนอนก็ยังไม่ต้องวิ่งไปวิ่งมาแฮะ เซฟแรงได้หน่อย) แบ่งได้ชัดเจนเป็นช่วงๆ เอาช่วงหลักก่อนคือช่วงดึกที่เวทีใหญ่ ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่คนเยอะที่สุด เพราะคนที่นี่สามารถซื้อบัตรเข้ามาดูได้โดยเฉพาะ มีศิลปินจากต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นสก็อตแลนด์ อังกฤษ ออสเตรเลีย บราซิล และอื่นๆ อีกเพียบ เกือบทุกๆ ศิลปินจะมีช่วง featuring กับศิลปินพื้นบ้าน เป็นส่วนผสมแบบฟิวชั่นที่ลงตัวแบบประหลาดๆ แต่ดีแบบไม่น่าเชื่อ

ช่วงกลางวันจะเป็นช่วงของการสนทนาและเรียนรู้ บอกเล่าถึงประวัติ ดนตรี และเครื่องดนตรีแบบประเภทต่างๆสลับกันไป ทำได้อย่างน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ เราก็เกลือกกลิ้งกันบนพื้นใต้เต็นท์เก๋ๆ ได้อารมณ์เหมือนอยู่ในทะเลทรายมากๆ ด็อกเตอร์ที่บรรยายบอกว่าเวลาฟังเพลงชนิดนี้ให้จินตนาการไปถึงบรรยากาศของทะเลทรายเปลี่ยว มีคาราวานแค่หนึ่งขบวนกำลังผ่านไปอย่างช้าๆ พอตกพลบค่ำก็หาที่พักแรมกันระหว่างที่แสงอาทิตย์ค่อยๆ จางลง นกบินกลับรัง กองไฟเริ่มถูกก่อและไหม้ฟืนอย่างช้าๆ ท่ามกลางความเงียบสงัดและอากาศที่เริ่มเย็น เสียงของขลุ่ยแห้งๆ ดิบๆ ที่มีลมแทรกเบาๆ คลอโน้ตที่เล่นออกมาเล่าสะท้อนวิถีชีวิตในทะเลทราย... โอ๊ยด็อกเตอร์ หนูฟังเพลงเพราะขึ้นอีกเป็นกองเลยค่า

นักดนตรีของแถบนี้จะพิเศษกว่าที่เราคุ้นๆ กันอยู่สักหน่อยค่ะ อย่างที่เราทราบๆ กันว่าที่อินเดียมีระบบวรรณะ ในแต่ละวรรณะก็ยังแยกย่อยอย่างละเอียดลงไปอีก คนที่เป็นนักดนตรีจึงจะเกิดมาในบ้านที่เป็นเฉพาะนักดนตรีเท่านั้น คือถ้าเกิดเป็นคนทำอาหารก็ต้องเป็นคนทำอาหาร ถ้าบ้านนี้ตระกูลนี้เป็นนักดนตรี เธอก็ต้องเป็นนักดนตรีเท่านั้น (ตีนะที่ไม่ได้ไปเกิดบ้านนี้ กับพรสวรรค์ดนตรีที่หาไม่เจอของเรา) ข้อดีคือ นักดนตรีทุกคนจะผ่านการฝึกฝนอย่างเข้มข้นมาตลอดชีวิต ทำให้สร้างเสียงเพลงเจ๋งๆ ที่เกิดจากความชำนาญมากมาย อย่างช่วง 'Living Legends' ที่รวบรวมคุณปู่อายุเลย70 ฝีมือเก๋ามาดวลต่อๆ กันอย่างเข้มข้น ดูกันเพลินเลยทีเดียว

แต่การแสดงที่ประทับใจที่สุดจริงๆ คือช่วงเช้ามืด (ไอ้ที่เราต้องตื่นกันตี 4 อาบน้ำนั่งรถไปให้ทันมันเริ่มตี 5 ครึ่งน่ะแหละ) กับช่วงพระอาทิตย์ตกค่ะ ช่วงนี้จะเป็นช่วงที่มีเวทีเตี้ยๆ สูงไม่ถึง 2 ฟุต ศิลปินพื้นบ้านที่มาเล่นส่วนใหญ่จะนั่งขัดสมาธิกับพื้นอยู่แล้ว เราก็นั่งๆ นอนๆ อยู่บนเบาะบางๆ ที่พื้น ทำให้เราใกล้และโฟกัสกับศิลปินมากๆ เช้าวันที่ 3 เป็นคิวของ Smita Bellur ร้องเพลงแบบ Sufi ซึ่งปกติจะใช้ในการสักการบูชาทางศาสนา เป็นการแสดงที่ใช้เสียงร้องหรือ Vocal เป็นหลัก บรรยากาศเวทีที่มืดสนิท คนดูที่เงียบสงัด และอากาศที่เย็นแบบเยือกๆ เบาๆ ทำให้เราจดจ่ออยู่กับเสียงที่นุ่มนิ่งลึกและเพราะมากๆ ของนักร้อง เหมือนสะกดให้สมาธิเรานิ่งอยู่กับทุกการเคลื่อนไหวของเสียง พระอาทิตย์ค่อยๆ แง้มแสงแบบเบาๆ อยู่ด้านหลังเวทีพอดีค่อยๆ เผยให้เราเห็นบรรยากาศรอบๆ ตัว สังเกตเห็นฝูงนกบินผ่าน เห็นเต่าทองที่เกาะอยู่ปลายขา และมุดที่เดินอยู่บนเบาะนั่ง เป็นครั้งแรกค่ะ ที่ดูคอนเสิร์ตแต่มีความรู้สึกเหมือนได้นั่งสมาธิ มีสติ รู้สึกตัวอย่างบอกไม่ถูก เป็นประสบการณ์ที่ได้มากกว่าการเสพดนตรีปกติที่คุ้นเคยจริงๆ

5 วันผ่านไปกับความรู้สึกที่อิ่มใจ ประทับใจกับการแสดง บรรยากาศ และ สถานที่ที่สวยอย่างกับต้องมนต์ เป็นประสบการณ์ที่เรารู้สึกได้มากกว่าการแค่ได้ยินและได้เห็น คิดในใจว่าถ้าได้บอกใครว่ามันดีจริงๆ มันเจ๋งจริงๆ และมันสะอาดมากจริงๆด้วย จะมีใครเชื่อไหมนะ

ตามดูรูปและคลิปบางส่วนเพิ่มเติมได้ที่ Instagram:-Supparodnan

รู้ไปทำแมว
อ่านเรื่องเล่าจากอินเดียแล้วอย่าลืมฟังเพลงและเรื่องราวต่างๆ จากดีเจสับปะรดแนน ณัฐกฤตา พงษ์ธนานิกร ต่อได้ที่ Cat Radio ทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา 12.00-15.00 น., รายการ แมวค้นคน วันพฤหัสบดี เวลา 21.00-22.00 น. รวมทั้งติดตามเรื่องราวของงานคราฟต์ที่เธอทำงานด้วยแบบ Handmade + Heartmade ได้ที่ www.facebook.com/ThaiCraft.org/ www.facebook.com/heritage-craftandcafe/

จักรวาลในกระพุ้งแก้ม
โดย
คุณชายถนัดหมี

Sweet Pista Bangkok

สวัสดีคุณผู้อ่านผู้มีความสุขในการรับประทานอาหารทุกท่าน พบกันบนตัวอักษรในคอลัมน์นี้อีกครั้งนะครับ ไม่ทราบว่าช่วงที่ผ่านมามีใครได้ไปลิ้มชิมอาหารอะไรเด็ดๆ กันมาบ้าง เขียนจดหมายมาที่รายการ... เอ๊ยผิดรายการ! ส่งข้อความมาแลกเปลี่ยนร้านอร่อยกับเราบ้างก็ได้นะครับ ยามที่ผู้เขียนหมดมุกจะได้มีทางออกเพราะบรรณาธิการของเราดุมาก เวลาเจอกันจะชอบทวงต้นฉบับตลอดเวลา ทำให้ผู้เขียนต้องคอยหลบหน้าหลบตาอยู่ตลอด เราเพิ่งส่งไปไม่นานแท้ๆ นี่ก็โดนทวงต้นฉบับอีกแล้วอะไรกัน

ร้านอร่อยของ '**จักรวาลในกระพุ้งแก้ม**' ที่อยากจะมาแนะนำประจำฉบับนี้เป็นร้านที่เคยเป็นร้านขนมมาก่อนครับ ตอนนี้เขาขยับขยายมาเปิดเป็นร้านที่เพิ่มส่วนของอาหารที่จริงจังด้วยชื่อร้าน Sweet Pista Bangkok (เดิมเป็นคาเฟ่เล็กๆ ชื่อ Sweet Pista little cafe') สถานที่ตั้งนั้นอยู่ในโครงการ Green Connect ซอยสุขุมวิท 31 คือตรงเข้ามาจากซอยสวัสดี พอเจอสี่แยกก็เลี้ยวซ้ายแล้วก็เลี้ยวขวาไปตามทาง แล้วก็ตรงอย่างเดียวไม่ว่าจะเจออีกกี่แยกก็ตรงไปจนสุดทาง ก็จะเจอโครงการนี้ ถึงแล้วก็ถามพี่ยามดูว่าร้านอยู่ตรงไหนไม่ยากครับ

เดิมเมนูเด็ดของร้านนี้คือน้ำแข็งไสแบบญี่ปุ่นที่เราจะเคยเห็นในการ์ตูนเวลาพระเอกไปทำงานพิเศษตามร้านชายน้ำแข็งไสริมชายหาดแบบนั้นน่ะ สำหรับร้านนี้คือ Watermelon Kakigori ปลาแห้ง คือตอนเด็กๆ ผมเคยเห็นคุณยายชอบกินปลาแห้งแดงโม มันเป็นการจับคู่ที่คนโบราณเขากินกันแบบนี้มาเนิ่นนาน ร้านนี้เลยใช้ไอเดียนี้มาผสานเข้ากับน้ำแข็งไสโดยการนำเอาเนื้อแตงโมมาทำเป็นน้ำแข็งไส ทานคู่กับปลาช่อนแห้งไขลกเป็นคอมบิเนชั่นที่เข้ากันจริงๆ เด็กๆ ถ้านึกภาพไม่ออกว่ามันจะเข้ากันยังไง ให้ไปลองทานดูนะ ช่างเป็นเมนูที่เหมาะกับอากาศร้อนๆ บ้านเราจริงๆ นอกจากเมนูนี้ยังมี Melon Kakigori ที่ใช้เนื้อเมลอนผสมกับนมมาทำเป็นน้ำแข็งไสทานคู่กับพาร์มาแฮมอีกด้วย น่าสนใจมากๆ

เริ่มด้วยเมนูขนม เพราะอย่างที่บอกคือร้านเขาเป็นร้านขนมมาก่อน ก็เลยขอเล่าถึงเมนูเดิมก่อนครับ เอาล่ะ มาถึงเมนูอาหารกันบ้าง ทานอะไรดีน้า ขอสังเกตการณ์ก่อน

นั่งในร้านนี้มองไปมองมามีคนญี่ปุ่นมาทานกันเยอะแฮะ แอบเห็นว่าทุกคนสั่งแฮมเบอร์-เกอร์กันหมดเลย ผู้เขียนจึงอยากจะลองสั่งมาทานดูบ้าง พบว่าเมนูแฮมเบอร์เกอร์ของที่นี่นั้นไม่ธรรมดา มีหลายแบบให้สั่ง ราคาตั้งแต่ 250 บาทขึ้นไปถึงสามร้อยกว่าบาท ชีสเยิ้มถูกระเบียบแต่ความเด็ดนั้นอยู่ที่ตัวขนมปังที่ทางร้านทำเองครับ ผมชอบขนมปังแบบนี้มากเลย มันนุ่มและดูดซับความชุ่มฉ่ำของเนยและเข้ากับเนื้อแฮมเบอร์เกอร์เป็นบ้าเลย และพระเอกก็คือเบคอนทอดชิ้นหนา ความกรุบกรอบของมัน คือความลงตัวที่เหมือนวงดนตรีสามชิ้นบรรเลงด้วยกันอย่างเข้าขา บางเมนูของแฮมเบอร์เกอร์ที่ร้านนี้จะโรยเลย์ (มันฝรั่งทอด) ที่ขย่าจนเป็นชิ้นเล็กๆ รองจานมาด้วย ให้คนที่ชอบสัมผัสของการเคี้ยวนั้นมีความกรุบรอบยิ่งขึ้น บอกเลยว่าลงตัวมากๆ พูดง่ายๆ คือ ร้านนี้คนรักแฮมเบอร์เกอร์จะไม่ผิดหวังแน่นอนครับ

สำหรับสาวๆ ที่อาจจะคิดว่าถ้าสั่งแฮมเบอร์เกอร์แล้วจะอิ่มไป เมนูอาหารอื่นๆ ที่เป็นจานๆ ก็มีอีกหลายอย่างครับ แต่ที่อยากแนะนำคือข้าวหมากับข้าวแมว มันคือเมนูข้าวคลุกนี่แหละ ข้าวหมาคือข้าวคลุกกับหมูสับคั่วละเอียดมีไข่ดาวด้วย ข้าวแมวก็คือข้าวคลุกปลาทู สองเมนูนี้ทานกับน้ำปลาพริกที่เพิ่งสับพริกขี้หนูใหม่ๆ เขียวสด มันช่างเรียบง่ายเหมือนทานอยู่บ้าน ทานแล้วสบายอกสบายใจ ผ่านไปใครมาแถวนี้ก็แวะมาทักทายกับเจ้าของร้านใจดีได้ครับ

ก็หมดเนื้อที่สำหรับฉบับนี้แต่เพียงเท่านี้ หวังว่าทุกท่านจะเอร็ดอร่อยและเพลิดเพลินไปกับจักรวาลแห่งความสุขเล็กๆ ในกระพุ้งแก้มซึ่งเป็นห้วงมหรรณพอันไพศาลที่เราทุกคนต่างมีเป็นของตัวเองสรรค์สร้างทำนุบำรุงมันด้วยตัวเราเอง

และอย่าลืมครับ ในเมื่อคิดจะทานแล้วขอให้ทานอย่างมีความสุขแล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

สวัสดีครับ (O,O)

ปักหมุด
ร้าน Sweet Pista Bangkok
โครงการ Green Connect ซอยสุขุมวิท 31 www.facebook.com/sweetpistabangkok/

ปักใจ
ส่งจดหมายแลกเปลี่ยนเมนูเด็ดชวนชิม ทั้งถึงคุณชายถนัดหมี และดีเจบอย ตรัย (ก็คนเดียวกันนั่นแหละ) รวมถึงดีเจคมสัน ดีเจเล็ก กรีซซี่ แห่งช่วงจดหมายเด็กแมว ของ Cat Radio (ออนแอร์ทุกอังคาร 21.00 -24.00 น.) ได้ที่ 1603 ซ.ลาดพร้าว 94 ถ.ลาดพร้าว แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กทม 10310

CAT30
of the Month

Cat 30 of The Month

ประมวลผลคะแนนจากชาร์ตรายสัปดาห์ที่รายงานทุกวันเสาร์ 14.00-18.00 น. ทาง www.thisiscat.com ดังนั้นชาร์ตรายสัปดาห์ติดตามที่แคท เรดิโอ ส่วนชาร์ตรายเดือน มีที่เค้าแมว ที่เดียวนะเมี้ยว

Cat 30 Chart of The Month : April 2017
(18 March - 15 April)

No.	Title	Artist	Label
1	High	Lukpeach (ลูกพีช - รพีพร ตันตระกูล)	Malama Collective
2	ยอด	Flure	ดอย
3	ดอกไม้บาน / Bloom	Modernday	Modernpop Company
4	เป็นปะจำ / Shark Week	The Parkinsun	Spicy Disc
5	1917	Summer Dress	Panda Records
6	ชำระล้าง (Showroom Vol.3)	The Dai Dai	Genie Records
7	ปัก	Paradox	Genie Records
8	ขี้เมื่อยตอดตัวเหมือนเมื่อไหน / Cloudy	INK WARUNTORN (อิงค์ วรันธร เปานิล)	Bass Music
9	Moonshine	Temp.	Malama Collective
10	รักที่รอคอยไป	ลีน ปาริชี (Marie Eugenie Le Lay)	The Zommade
11	จ / ก้าว	Greasy Cafe	Smallroom
12	เมฆ / Clouds	เมฆ- ศรัณยู ร่มโพธิ์	ดอย
13	หายใจ / Drown	Two Pills After Meal	Smallroom
14	ไฟมีความรัก / Sky Burning Stars	Slot Machine	Bue Tang Music
15	บินเข้ากองไฟ	Big Ass	Genie Records
16	ฝีดาวเห็น	เมฆอ้อย (feat. ดาวิกา)	Bass
17	Morning Day	Folk9	Bass
18	ก่อ / Yarn	The Ghost Cat	Spicy Disc
19	ถามถาม / In Memory Of	What & Dolph	ดอย
20	ยัง / Still Young	De Flamingo	What The Duck
21	บิ๊ว (Friday On The Highway)	Polycat	Smallroom
22	Sweet / เนื้อแท้	Seal Pillow	Parlsam Music
23	แน่นอน (ทำไมต้องเป็นเธอ)	Greasy Cafe	Warner Music
24	Not A Goodbye	Image Subhita (อิมเมจ-สุภิตา ธนะจันทะสุวรรณ)	Bass
25	หลอก / Halve	Lomosonic	ซานามหลอก
26	ปุ๊กกุ๊ก/ปาดาร์เซ่	The Octopuss	Bass
27	She Says	Elkin	Bass
28	เรื่องจนไม่เข้าใจ	PORTRAIT (ปอร์ - ธวัน ธวลิขิตชำรอง)	Bass Music
29	กรรมการ(ตัวเมื่อเดือน)	เล็ก-ศรัณย์ กิจกำพลเลิศ	Bass
30	Timehop	เอ็ด-ภัทรวี ทรัพย์มหาชูชัย	Muzik Move Records

Lukpeach is Number One

เพลงอันดับ 1 ในเดือนสุดฮอตนี้ คือ 'High' ของสาวลูกพีช รพีพร ตันตระกูล ที่ส่งซิงเกิ้ลแรกมาก็ High โดนใจผู้ฟังจนติดหูติดชาร์ต และขอบอกเลยว่าติดตามสาวคนนี้ให้ดีเพราะแต่ละเพลงไม่ธรรมดา

"เพลงนี้ดนตรียังเป็นป๊อปโมเดิร์นอยู่ เพลงต่อๆ มา จะพยายามทำให้เป็นอาร์แอนด์บีมากขึ้น ใส่วิธีการร้องแบบอาร์แอนด์บีเข้าไป เพลงที่สองที่กำลังจะเสร็จก็จะรู้สึกว่าอาร์แอนด์บีขึ้นแต่ดาร์กกว่าเพลงแรก ลูกพีชคิดว่าอัลบั้มนี้ น่าจะเป็นอะไรหลายอย่างมาก มีความผสมผสานแต่เป็นตัวลูกพีช"

ส่วนคำถามว่าอัลบั้มชุดแรกของลูกพีชเสร็จเมื่อไหร่ คำตอบคือ "อัลบั้มจะปล่อย Cat Expo เลย" (O,O)

รู้ไปทำแมว
มีเพลงส่งมาที่ Cat Radio ทุกวัน ผ่านช่องทางต่างๆ ทั้งอีเมล ส่งไปรษณีย์ ส่งเมสเซนเจอร์ ฝากเพื่อนมาส่ง ศิลปินมาส่งเองที่ออฟฟิศ โดยส่วนใหญ่จะส่งเป็นไฟล์ผ่านเมลผ่านไดรฟ์ฝากไฟล์ แต่ก็ยังมีแผ่นส่งมาให้เราจับต้องและอวดกันอยู่บ้าง นี่เป็นส่วนหนึ่งจากเพลงที่ติดชาร์ตเดือนนี้

1. Not A Good Bye - Image
2. Moonshine - temp.
3. บินเข้ากองไฟ - Big Ass
4. เจ็บจนไม่เข้าใจ - Portrait
5. ฉันต้องคิดถึงเธอแบบไหน - Ink
6. ง่ายจะตาย - The Dai Dai
7. ปัก - Paradox
8. 9 - Greasy Cafe
9. ซิ่ง Polycat
10. หลอก - Lomosonic
11. Timehop - เอ็ด ภัทรวี

RE-COMMEND
แนะนำผลงานของ
ศิลปินหน้าใหม่บ้าง
หน้าเก่าบ้างแต่น่าสนใจ

Summer Dress

Artist: Summer Dress
Album: Serious Music
Photo: Pimpakan

"จากกิจกรรมสู่กิจจริงจัง"

ห้าปีก่อน อัลบั้ม 'Activity' ที่มีเพลงคุ้นหูอย่าง '**ราตรี**' '**แพ้ทอม**' ทำให้เรารู้สึกว่า Summer Dress (ซัมเมอร์เดรส) คือ กลุ่มเพื่อนข้างบ้านที่ชวนเราไปวิ่งเล่น มองโน่นมองนี่ข้างทาง อย่างสนุก แต่ยิ่งคลุกคลียิ่งเห็นว่าพวกเขามีของ...เหมือนเป็นเด็กฉลาดที่ชวนเราโดดเรียน แต่ก็สอบผ่านด้วยคะแนนดีและช่วยติว (หรือให้เราลอก) ได้ด้วย

ปี 2560 อัลบั้ม '**Serious Music**' ชวนให้เรารู้สึกว่า ซัมเมอร์เดรส เพื่อนที่คุ้นเคยของเรา เปิดห้องทำงานให้เห็นผลผลิตหลังจากที่พวกเขาทั้งขลุกอยู่ในห้องและออกไปสั่งสมประสบการณ์กันมาอย่างเข้มข้น เต้น-ศิวนัส บุญศรีพรชัย (ร้องนำ & กีตาร์), แน็ต-สรรพวิท สร้อยคำ (กีตาร์), โป๊ว-ภิญโญ ใหม่ละเอียด (เบส-จากภาพคือคนที่อยู่ในมือถือของเพื่อนๆ), แปม-ธีรวุฒิ อิทธิวุฒิ (กลอง); ปอนด์-ปัญญ์ชลี จ้ำแพงจันทร์ (คีย์บอร์ด & ซินธิไซเซอร์) ยังคุยกับเราอย่างยิ้มแย้มเหมือนเคย แต่ด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่นมีมิติ ฟังแล้วยิ่งอยากรู้จักมากขึ้น และอยากเติบโตไปด้วยกันเรื่อยๆ

อัลบั้ม '**Serious Music**' ไม่ได้นำเสนอความจริงจังแบบฟังยาก แต่เป็นความจริงจังแบบซัมเมอร์เดรส ที่สมาชิกมีพื้นฐานการเรียนดนตรีจากคณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และเติบโตมาเป็นนักดนตรีที่บ้างก็รับบทบาทอาจารย์ งานเบื้องหลัง และมีกิจกรรมร่วมกับวงตนเองหรือวงอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง

"จุดอ่อนของวงพวกเราน่าจะเป็นเสียงร้องและเนื้อหา จุดแข็งคือดนตรีที่เรียนมา เรามักจะเริ่มจากดนตรีก่อน ฟังแล้วคิดถึงเนื้อเรื่องแบบไหนก็ต่อยอดเป็นเนื้อเพลง ทุกอย่างอยู่ในห้องซ้อมตั้งแต่แรก หรือบางทีมีท่อนเริ่มมาก่อน อัดให้เพื่อนฟัง 20 วิ แล้วก็เข้าไปต่อในห้องซ้อม โดยรวมอัลบั้มนี้ค่อนข้างใช้เวลานาน แต่เราต้องแจมต้องซ้อม รีบไปก็เท่านั้น"

เพลงส่วนใหญ่ในอัลบั้มค่อนข้างมีรายละเอียดทางดนตรีและบรรยากาศแบบสุขุมนุ่มลึกจริงจังขึ้น แต่ '**D-OK**' (ดีออก) ที่ฟีเจอริ่ง ออม Telex Telexs และเป็นที่กล่าวขวัญทั้งตัวเพลงและมิวสิกวิดีโอนั้น เพื่อนๆ ซัมเมอร์เดรสบอกว่า "เป็นเพลงท้ายๆ หลังจากเราทำเพลงอื่นๆ มาอย่างเข้มข้นขึ้น ก็เลยทำให้ติดหู ป๊อป ฟังง่ายๆ ไปเลย เป็นซิงเกิ้ลที่แตกต่างที่สุด ทำเอ็มวีก็สนุก"

ส่วนภาพรวมในนามอัลบั้มนั้น พวกเขาอธิบายและทิ้งท้ายไว้ว่า "จริงๆ เราตั้งชื่อ 'Serious Music' ประชดไม่ได้ซีเรียสเลย เราทำกับเพื่อนๆ แจมกัน แล้วนึกอะไรไม่ออก ก็โยนชื่อมา เป็นการเล่นคำ ส่วนดนตรี ถือว่าชอบมากเลยครับ รู้สึกทำเพลงไว้ฟังเอง อาจจะมีช่องโหว่บ้าง แต่เราชอบบรรยากาศ ทำเสร็จก็เข้าถ้ำ ยังไม่ค่อยรู้ฟีดแบ็กเท่าไหร่"

"มีทั้งหมดเก้าแทร็กลองฟังดูนะ

เหมือนหลับตาแล้วลองดูหนังสักเรื่อง

เหมือนเราเข้าแกลเลอรี่แล้วดูแต่ละเพลง

เราชอบให้คนมาคุยไม่ต้องเห็นเหมือนกันก็ได้" (O,O)

รู้ไปทำแมว

นอกจากเพลงที่แนะนำให้ฟังและคุยกันฉันเพื่อนแล้ว โชว์ของซัมเมอร์เดรสก็เหมือนเพื่อนเล่นดนตรีให้ดู แต่ยิ่งดูยิ่งรู้สึกเพื่อนเก่งชะมัด ข่าวว่าเสียงตอบรับจากต่างประเทศก็ดี พวกเขามีลิสต์โชว์ที่ญี่ปุ่นในเดือน 6 ปี 60 ตามนี้ 6/17 (Sat) Kashiwa Dome, 6/19 (Mon) Shinjuku 9 Spices 6/20 (Tue) Shibuya Kinoto 6/22 (Thurs) Shibuya Kinoto ใครผ่านไปแถวนั้น อย่าลืมแวะชม

Max Jenmana

Artist: Max Jenmana
EP: Let There Be Light

"Light and Learn"

Max Jenmana (แม็กซ์ เจนมานะ) หรือ ณัฐวุฒิ เจนมานะ คือ นักร้อง นักดนตรี นักจัดรายการวิทยุ นักเขียน พิธีกร อดีตที่ปรึกษาด้านการตลาด ผู้ทำอะไรได้อีกหลายอย่าง แต่ช่วงนี้เขาทำเพลงเป็นหลัก

"ผมมีความฝันว่าอยากจะทำอัลบั้มมาตั้งนานแล้ว พยายามปล่อยเป็นซิงเกิ้ลไปเรื่อยๆ แล้วก็ทำนู่นทำนี่ ระหว่างนั้นเราพยายามแต่งเพลงตลอด มีช่วงที่งง ช่วง coming of age (ความรู้สึกก้าวผ่านพ้นวัยหรือต้องเลือกเส้นทางเดินชีวิต) ด้วย พอพร้อมทุกอย่าง เราก็เลยเอาเพลงทั้งหมดที่มีมาตัดทอนเหลือแค่ 5 เพลง แล้วก็ตัดสินใจทำอีพีครับ

การทำอัลบั้มต้องลงทุนเยอะ เราก็ไม่ได้เก่งกาจหรือหาญกล้าขนาดไปทำอัลบั้มโดยที่คนยังไม่รู้จักเรา เท่าที่เราอยากให้เขารู้จักเรา อีพีน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แล้วเราสามารถเล่าเรื่องที่เราเจอมาใน 5 เพลงนี้ให้กระชับได้"

ณ วันที่คุยกัน (กลางเดือนพฤษภาคม) เขาปล่อยซิงเกิ้ลมาแล้ว 2 เพลงคือ '**Wine**' และ '**วันหนึ่งฉันเดินเข้าป่า**'

"จริงๆ 'Wine' ผมเก็บมานานมาก แล้วมาเริ่มปั้น 2-3 ปีที่แล้ว ทำมาสเตอร์เสร็จแล้วด้วยเวอร์ชั่นหนึ่ง แต่เราก็ตัดสินใจทิ้งมันไป อัดใหม่หมด จะได้ไปทางเดียวกันทั้ง 5 เพลงในอีพี เพลงนี้บ่มนานมาก ฟังเยอะมาก เปลี่ยนมาเยอะด้วย คือ ถ้าไม่ตัดใจแล้วปั้นต่อไปเหมือนเด็กปั้นของเล่น ก็ไม่มีทางจบ ผมเลยตัดสินใจว่า โอเค ไม่มีอะไรเพอร์เฟก เราทำสิ่งที่เราต้องทำดีกว่า วางแผนตัวเองใหม่ ใช้ความเป็นผู้ใหญ่ระดับหนึ่ง"

"ซิงเกิ้ลที่ 2 ผมรวมสองเพลงเข้าด้วยกัน ชื่อ 'ฉันเดินเข้าป่า' กับ 'สามมิติ' ตอนแรกแยกไว้ แล้วผมคิดคอนเทนต์ แบบยังงงๆ สุดท้ายเอามารวมกัน เปลี่ยนคีย์ และดีไซน์ริฟฟ์ใหม่ แล้วก็ได้เนื้อหาอีกประเด็นหนึ่ง ที่ผมมองว่าเป็นเรื่องใหญ่ มาเหมือนกัน คือ ช่วงงงๆ ที่เราอยากจะทิ้งทุกอย่าง เป็นช่วงหลังจาก 'Wine'"

คำแนะนำที่เราอยากชวนผู้อ่านสังเกต คือ ดนตรีของแม็กซ์เรียบเรียงได้เพราะอยู่แล้ว แต่การเรียงเนื้อหาและประเด็นก็น่าสนใจ ลองฟัง '**Wine**' และ '**ฉันเดินเข้าป่า**' ต่อเนื่อง หรือ เมื่อมีอีพีแล้ว ลองฟังทั้ง 5 เพลงต่อกันเพราะศิลปินบอกว่าร้อยเรียงกันตามช่วงเวลาและความรู้สึกที่มีต่อแสงจากค่อยๆ มืด ถึงค่อยๆ สว่าง ... ชัดเจน (หรือจะลองฟังย้อนกลับก็อาจจะได้อรรถรสอีกแบบ)

"ผมแต่งเพลงทั้งหมดตอนกลางคืนครับ ช่วงหนึ่งผมนอนไม่หลับ ก็เลยเขียนเพลงแบบหมกมุ่นเลย เหมือนเป็น Journey ตอนกลางคืนที่ผมเก็บมาเล่า ซึ่งตอนกลางคืนเป็นช่วงเวลาที่เป็นตัวเองที่สุดแล้ว ผมก็ใช้เวลานี้โลดแล่น ไปเรื่อยเลย พอได้พวกนี้มาปุ๊บ ก็ตัดทอนจนเหลือ 5 เพลง ซึ่งเป็นเรื่องจากช่วงที่ผมเริ่มนอน ไม่หลับทั้งหมดเลย เล่าเป็นเรื่องๆ พอยต์ๆ จนถึงเพลงสุดท้าย ชื่อ 'ชัดเจน' ก็คือพอแล้วกับความมืด เราว่าสว่างก็ดีนะ มองโลกในแง่ดีบ้าง แล้วก็มีโบนัสแทร็กอีกเพลง กำลังคิดอยู่ว่าอาจจะปล่อยหลังปล่อยอีพีแล้ว"

เขาบอกเราว่าอีพี '**Let There Be Light**' มีกำหนดวางปลายปี 2560 ส่วนเรื่องภาวะนอนไม่หลับนั้น วางใจได้ ตอนนี้แม็กซ์นอนหลับแล้ว "พอเรา move on ก็ไม่มีอะไรต้องกังวล ตอนเราวนอยู่แต่กับเรื่องเดิมๆ มันไร้สาระและ เสียเวลาหน่อยหนึ่ง พอตัดใจทำอะไรแล้ว ก็มีเรื่องให้ต้องคิดอย่างอื่น ไม่คิดเรื่องตัวเอง เราก็เลิก upset แล้วไปต่อได้ หลับได้สบายมาก ตอนนี้ผมยังหลับได้เลย (หัวเราะ)" ส่วนฟังเพลงเขาแล้วจะหลับหรือไม่หลับก็ต้องลองดู (O,O)

RE-COMMEND
แนะนำผลงานของ
ศิลปินหน้าใหม่บ้าง
หน้าเก่าบ้างแต่น่าสนใจ

รู้ไปทำแมว

แม็กซ์ เป็นศิษย์เก่าคณะเศรษฐศาสตร์ภาคภาษาอังกฤษ ม.ธรรมศาสตร์ รู้สึกว่าตัวเองแต่งเพลงภาษาอังกฤษได้คล่องกว่า ตัวอย่างมีทั้งซิงเกิ้ลก่อนๆ และงานร่วมกับเพื่อนในนามวง Henri Dunant (อังรีดูนังต์) ซึ่งเขาบอกว่าเป็นงานทดลองที่สนุกสุดๆ เราว่าน่าฟังมาก ส่วนงานเดี่ยวตอนนี้แม็กซ์บอกแฮปปี้ที่จะนำเสนอผ่านภาษาไทยเป็นหลัก บางเพลงอาจมีเวอร์ชั่น Eng ให้ฟังเป็นแทร็กพิเศษ อัพเดทงานของเขาและเหล่าศิลปินที่ทำงานร่วมกันได้ที่ www.facebook.com/lofrecords

RE-COMMEND
แนะนำผลงานของ
ศิลปินหน้าใหม่บ้าง
หน้าเก่าบ้างแต่น่าสนใจ

Whal & Dolph

Artist: Whal & Dolph
EP: Craft
Photo: Pimpakan

"วาฬ แอนด์ ดอล์ฟ... พวกผมบ้าวงผมเอง"

ปอ-กฤษสรัญ จ้อง-สุวรรณ (ร้องนำ,กีตาร์) น้ำวน-วนนท์ กุลวรรธไพสิฐ (กีตาร์) บอกเราว่าชื่อวงของพวกเขาอ่านว่า วาน แอ่น ดอฟ เป็นการตอบคำถามที่ผู้ฟังหลายคนฝากมา การสะกดคำภาษาอังกฤษและไทย ก็ตามที่เห็นกัน คือ Whal & Dolph และ วาฬ แอนด์ ดอล์ฟ

ส่วนที่มาของชื่อนั้น "จริงๆ เพี้ยนมาจาก Whale & Dolphin ผมอยากสร้างโลกแฟนตาซีขึ้นมาให้เป็นคอนเซปต์แบบเรานึกถึงสัตว์ตัวหนึ่ง พูดถึงชื่อหนึ่งแล้วนึกถึงอีกชื่อหนึ่งได้ พอเราพูดถึง "ปลาวาฬ" "โลมา" จะตามมาอยู่แล้ว และเรามีสองคนพอดี" น้ำวน

มีคำอธิบายโลกแฟนตาซีของวาฬ แอนด์ ดอล์ฟ เพิ่มเติมใน www.facebook.com/whalanddolph/ ว่า "ปลาโลมาและปลาวาฬเป็นเพื่อนกัน จึงผันตัวมาเป็นนักดนตรีใต้น้ำ และร่วมกันรังสรรค์เพลงแห่งมหาสมุทรเพื่อมอบให้แด่เหล่าสัตว์น้ำผู้น่ารักทุกท่าน" ซึ่งดูเหมือนว่าผู้ฟังผู้น่ารักยินดีที่จะทำความรู้จักโลกแฟนตาซีนี้อย่างคึกคัก หลายคนเรียกน้ำวนว่า **"วาฬ"** เรียกปอว่า **"ดอล์ฟ"** คุ้นเคยกับภาพนิ่ง มิวสิกวิดีโอ ฯลฯ ที่ให้บรรยากาศแบบปลาๆ ทะเลๆ ส่วนเพลงนั้นพวกเขาไม่ได้กำหนดว่าต้องเกี่ยวกับสัตว์ ทะเล หรืออะไรเป็นพิเศษ แต่ต้องป๊อปแบบวาฬ แอนด์ ดอล์ฟ

"เป็นเพลงป๊อปที่เราไม่ได้จำกัดแนวทาง อย่าง 4 เพลง ('ยิ้ม' 'นานนาน' 'โอ๊ย' 'พ (Remastered)') ที่อยู่ในอีพี จะมีเมโลดี้ หรือการเรียบเรียง แบบวาฬ แอนด์ ดอล์ฟ คือป๊อปเป็นหลัก แต่เราไม่ได้กำหนดว่าจะเป็นป๊อปใสๆ หรืออะไร เราอยากให้เพลงเพราะครับ เราก็ทำทุกอย่างให้เพราะ (หัวเราะ) และอยากให้เป็นเพลงป๊อปที่ดีฟังต่อเนื่องได้ครับ"

แรงบันดาลใจให้พวกเขาทำเพลงป๊อปที่ดี ก็คือวงรุ่นพี่ "ผมมีไอดอลเป็น โยคี เพลย์บอย อาร์มแชร์ ที่แนวเพลงในอัลบั้มหนึ่งค่อนข้างกว้าง แต่ว่าทุกเพลงเป็นเพลงเพราะ ผมก็เลยอยากให้เพลงเราเป็นไปในแนวทางนั้น คนฟังจะได้ไม่เบื่อครับ ถ้าเขาฟังตามที่เราเรียงไว้ให้ อย่าง 4 เพลงในอีพี ฟังวนได้เลย ไม่เบื่อ" อีพี **'คราฟต์'** จำหน่ายในเฟสบุ๊กวงและร้านต่างๆ ซึ่งทั้งคู่บอกว่าขายดีและมีภาคต่อ

"จริงๆ เพลง เราไปหาฟังที่ไหนก็ได้ แต่ว่าที่เขาซื้ออัลบั้มเราไป เขาคงอยากได้เป็นของสะสม เป็นการสนับสนุน ผมว่ายุคนี้ ไม่ได้เลวร้ายขนาดที่...อย่าทำเลย ซีดีขายไม่ได้หรอก จริงๆ ก็ขายได้ เพราะดูจากอีพี ก็ขายได้ดีนะ เพราะฉะนั้นอัลบั้มเต็มมีแน่นอน" นอกจากอัลบั้มแรกที่คอนเฟิร์มว่ามีแน่ๆ และหวังให้ทันงาน Cat Expo ปลายปี 2560 นี้ ทั้งคู่ยังมีเพลงสำหรับอัลบั้มสองแล้ว แบบที่ไม่เน้นปริมาณ แต่ทำจริงจังและใส่ใจคุณภาพ

"เราทำกันทุกขั้นตอน ใส่ใจรายละเอียด เพลงที่ดีผมว่าต้องมีคุณภาพที่ดีด้วยครับ ถ้าคุณภาพไม่ดี คนก็จะฟังไม่ลื่นไหล ผมอยากให้ทุกเพลงในอัลบั้มของผมฟังได้หมด แล้วก็อยู่ได้ตลอดไปครับ ผมยอมเสียตังค์มากขึ้นหรือยอมลงทุนมากขึ้นเพื่อให้คุณภาพเพลงดีที่สุด"

จากตอนแรกที่เป็นไซด์โปรเจกต์ ในช่วงที่ทั้งคู่พักจากการทำวงอื่น (ปอ-Fits, น้ำวน-Public Mansion) เริ่มด้วยเพลง **'ยิ้ม'** สู่การทำงานกับเพื่อนแล้วคลิก ติดลมบนต่อเนื่อง ทำอย่างจริงจังจนได้เพลงป๊อปที่ดี แต่ยังตกใจและดีใจที่พี่โป้ช่วยแชร์เพลง 'โอ๊ย' ด้วยอื่นๆ ด้วยตนเอง เช่น มิวสิกวิดีโอ ติดต่องาน เบอร์โทรและชื่อที่ปรากฏในช่องทางต่างๆ เป็นของทั้งคู่เอง รวมถึงโพสต์/ตอบคอมเมนต์ในโซเชียลมีเดียต่างๆ อย่างกันเอง ด้วยบุคลิกเรดี้ ทู ทอล์ก แอนด์ ดูเอว อรี่ธิง ถึงขั้นออกตัวว่า **"บ้า!"**

"คนเรามีความบ้าไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะชอบเล่นเกม บางคนอาจจะชอบดูบอล แล้วพวกผมบ้าวงผมเอง การทำงานหนักตรงนี้ก็เลยไม่ใช่เรื่องเหนื่อย เป็นเรื่องสนุก ทุกๆ วัน ในหัวของพวกเรา จะมีแต่เรื่องวง เรื่องเพลง ...เพลงนี้เราจะทำเอ็มวีไงดีนะ เราอยากจะทำอะไรเกี่ยวกับวงของเราตลอด เพราะว่าเราอยากให้วงเป็นงานเราได้ ถ้าวันหนึ่งวงดนตรีวงนี้เป็นสิ่งที่สร้างรายได้ให้ชีวิตเราได้ เราก็จะมี ความสุขกับการทำ แม้ว่าจะเหนื่อยแค่ไหน ก็...ไม่เหนื่อยใจ (หัวเราะ)" วาฬ แอนด์ ดอล์ฟ (O.O)

รู้ไปทำแมว

"เรียกเราลุงก็ได้" เป็นคำพูดที่โป้ โยคีย์เพลย์บอย กล่าวหลังจากปอเรียกเขาว่าพี่ และพี่/ลุงโป้นี่แหละที่ไม่เพียงเป็นศิลปินที่วาฬ แอนด์ ดอล์ฟ เห็นเป็นไอดอลการทำเพลงป๊อปที่ดี แต่ยังตกใจและดีใจที่พี่โป้ช่วยแชร์เพลง 'โอ๊ย' ด้วย

De Flamingo

Artist: De Flamingo
EP: The Four Men Go
Photo: What The Duck

De Flamingo's Way

โบนัส-ปรินทร์ ดุงโคกกรวด (ร้องนำ,กีตาร์), ปอม-กิจพัฒน์ เย็นฤดี (กีตาร์), จา-สันติสุข วรนุชกุล (เบส) และ บีม-กริชภวุฒิ ลิ้มติ้ว (กลอง) คือ สมาชิกวง De Flamingo (เดอ ฟลามิงโก้) วงดนตรีที่ได้รับการจับตามองในฐานะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีผลงานน่าสนใจ ทั้งตัวเพลง และการแสดงสด เรื่อยไปถึงการซ้อม

นับจากซิงเกิ้ลแรก **'รั้น'** (Innocence) ที่เปิดตัวได้หนักแน่นแต่มีกรูฟพร้อมลูกเล่นเฟี้ยวฟ้าวแบบวัยรุ่นนักทดลอง ขาลุยก่อนได้รับการชักชวนเข้าสังกัด What The Duck (วอท เดอะ ดัก) และทยอยมีเพลงลำดับต่อมา ทั้ง **'คนสำคัญ'** (Once) และ **'ยัง'** (Still Young) ซึ่งรวมอยู่ในอีพี The Four Men Go ที่ขายครั้งแรกในงาน Cat Expo 3D เมื่อ 5-6 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ก็สั่งสมเสียงชื่นชมและเชียร์ทั้งจากแฟนๆ และนักฟัง นักดนตรีเป็นระยะ

ด้านการแสดงสด เห็นได้ชัดว่าพวกเขาตั้งใจเล่น และมีลูกเล่นจากความคิดสร้างสรรค์ในตัวเพลง รวมถึงการเพิ่มเติมสีสันอย่าง ไฟ LED รูปทรงนกฟลามิงโก้ และการแสดงสดร่วมกับวงรุ่นพี่ ที่ทำให้ได้ทั้งการยอมรับและเสียงชื่นชม ทั้งจากบนเวทีและในห้องซ้อม

"ซ้อมอยู่เรื่อยๆ ครับ คือถ้าเราไม่ได้ซ้อมกันนานๆ กลับมาเล่นแล้วจะงงๆ นิดหนึ่ง ช่วงว่างจากทำเพลงก็จะนัดซ้อมเพื่ออัพเดทเคาะสนิม อย่างน้อยอาทิตย์ละ 1-2 ครั้ง เริ่มตั้งแต่มหาวิทยาลัย (วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล) ถึงตอนนี้ก็ประมาณ 7 ปี เราจะตั้งโจทย์ในการซ้อมที่เปลี่ยนไป แต่ก่อนเราไม่เคยได้เล่นโชว์ยาว 45 นาที ซึ่งถือว่านานสำหรับพวกเราช่วงที่เล่นแรกๆ เพราะมีเพลงน้อยก็เลยต้องลำดับโชว์ของเราดีๆ

สมมติว่า ครั้งต่อไปโชว์เราเป็นอะคูสติก เราก็ต้องตั้งโจทย์อะคูสติก จะเลือกเล่นเพลงไหน หรือว่าโชว์ที่เหลือประมาณ 30 นาที เราต้องทำอย่างไรให้คนดูเขาได้รับอะไรมากที่สุด เพราะเรารู้สึกว่าเราไม่ใช่นักดนตรีที่เล่นเก่งมาก เราก็เลยเลือกที่จะเจอกันบ่อยๆ มากกว่า ถ้าอาทิตย์นี้เราเห็นว่าตารางว่าง เราก็จะถามว่า ใครไปไหนไหม ถ้าไม่ไปก็เลือกที่จะมาซ้อม หรือว่าถ้าเราซ้อมจนรู้สึกว่าเคลียร์แล้ว เราก็จะ...เฮ้ย ลองทำเพลงไหม โจทย์ก็จะเปลี่ยนไปในแต่ละวันครับ แต่หลักๆ แล้วถ้าว่างก็จะเจอกันแล้วซ้อม เลือกที่จะซ้อมกันบ่อยครับ"

นอกจากโจทย์ก่อนโชว์แล้ว หลังโชว์พวกเขาก็มีโจทย์ที่ต้องฝึกกันต่อ

"พอเล่นเสร็จแล้ว เวลาเรากลับบ้านก็จะมาดูข้อผิดพลาดของตัวเอง อย่างผมเล่นไปด้วยร้องไปด้วย ก็จะมีจุดที่พลาดค่อนข้างเยอะ ทั้งๆ ที่เป็นเพลงของเรา เวลาเราจะอัดก็ซ้อมเยอะ แต่พอเวลาเราเล่นจะมีความมันความอะไร เราก็ต้องดูว่าเราพลาดตรงไหนบ้าง ถึงแม้เราจะเล่นบ่อยแต่ก็พลาดได้บ่อยๆ เหมือนกัน (หัวเราะ)" โบนัส

RE-COMMEND
แนะนำผลงานของ
ศิลปินหน้าใหม่บ้าง
หน้าเก่าบ้างแต่น่าสนใจ

จากเจ็ดปีที่เริ่มซ้อม และ 1 ปีในวงการดนตรีจนมี อีพี 'The Four Men Go' ความรู้สึกของ De Flamingo นั้น "มีทั้งที่เปลี่ยนไปและยังเหมือนเดิม ถ้าเปลี่ยนไปคือตลอดระยะเวลาสักหนึ่งปีที่เรา อยู่ในวงการดนตรี เราตั้งเป้าหมายของวงไว้ ค่อยๆ เป็น ค่อยๆ ไป ในวันที่แผ่นอีพีออกมา เรารู้สึกว่า เราสามารถทเป้าใหญ่ของเราได้แล้ว แล้วเราก็เห็นว่า มีคนชอบเรานะ จากวันแรกที่เราทำเพลง เราไม่รู้เลยว่าจะมีคนชอบหรือเปล่า

แต่ที่เหมือนเดิม คือพวกเราทั้ง 4 คนยังเชื่อในดนตรี ยังพร้อมที่จะลุยต่อไป คือเราไม่ได้ดังมาก แต่เรารู้แล้วว่าถ้าเราทำเพลงมา ยังมีคนกลุ่มหนึ่งที่พร้อมที่จะฟังเรา เหมือนเดิมก็คือเรายังตั้งใจทำเพลงเพื่อให้คนเหล่านั้นแล้วก็ยังเชื่อที่จะเล่นดนตรีไปด้วยกันอยู่"

เดอ ฟลามิงโก้ ยังเล่นดนตรี ทำเพลง ซ้อม และบอกว่ากำลังจะมีเพลงใหม่ให้ฟังกันประมาณสิ้นเดือนมิถุนายนปีนี้ ส่วนอัลบั้มเต็มซึ่งเป็นเป้าใหญ่สุดของพวกเขา ต้องรอไปก่อนอาจจะถึงกลางปีหน้า (2561)

การซ้อมตลอด ทำตลอด แต่บอกว่าปีหน้าถึงจะเสร็จนั้นอาจดูนาน แต่หนุ่มๆ บอกว่าถ้ายังไม่ชัวร์ ก็ยังไม่อยากรับปาก แต่รับรองว่า **"งานคุณภาพครับ"** (O.O)

รู้ไปทำแมว

หนึ่งในศิลปินที่บอกว่าชื่นชมการซ้อมของเดอ ฟลามิงโก้ ว่าทั้งมีวินัยและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากๆ ก็คือ เป้ อารักษ์ อมรศุภศิริ รุ่นพี่ในสังกัดวอท เดอะ ดัก นั่นเอง

RE-COMMEND
แนะนำผลงานของศิลปินหน้าใหม่บ้าง หน้าเก่าบ้างแต่น่าสนใจ

De Commune

Host:
De Commune (เดอ คอมมูน)
Event:
Millennial Minute Vol 2
Photo: De Commune

Newfound Community

ทุกวันนี้มีผู้จัดงาน เช่น คอนเสิร์ต เฟสติวัล มาร์เก็ต และอีเวนต์ประเภทต่างๆ มากหน้าหลายตา หลายงานฮิตจนกลายเป็นโปรแกรมแฮงเอาต์ประจำของหลายคน หลายกลุ่ม

De Commune (เดอ คอมมูน) คือ ผู้จัดหน้าใหม่ โดยคนรุ่นใหม่ที่เป็นนักดนตรี ทำเพื่อนักดนตรีและคนที่อยากฟังอยากดูดนตรีโดยเฉพาะในแวดวง Indie Community เน้นคุณภาพของการแสดงสดร่วมกับการบันทึกเสียง ตอบสนองทั้งความต้องการของผู้เล่น ผู้ชม และผู้อยากชมแต่ไม่ได้ไป แม้อยู่ในช่วงเริ่มต้น แต่เราเห็นว่าเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างที่น่าจะสร้างแรงบันดาลใจหรืออย่างน้อยก็ทำให้เห็นก้าวเล็กๆ จากการลงมือทำสิ่งที่ตัวเองชอบ

ผู้ก่อตั้ง เดอ คอมมูน คือ สองหนุ่มไฟแรงอายุ 19-20 ปี

ที่ก้าวสู่เส้นทางดนตรีมาไม่นาน แต่จริงจังระดับงานหลัก และกำลังมีผลงานน่าสนใจกับวงที่ทำอยู่ อย่าง คิว-มกรา ดลสุขเลิศ (นักร้องนำ Blues Tape, Makara) และ แดน-แดเนียล ดิษยะศริน (นักร้องนำ Penny Time) จัดงานมาแล้วสองครั้งคือ Millennial Minute Vol 1 ที่มีการแสดงสดของ My Life as Ali Thomas, Penny Time, X0809 และ Makara เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2560 และ Millennial Minute Vol 2 ร่วมแสดงสดโดย Jelly Rocket, Gym and Swim, Lord Liar Boots, Monkey Business พร้อมบูธจำหน่ายซีดี จุดลองฟังเพลง และองค์ประกอบอื่นๆ มากขึ้น เมื่อ 17 พฤษภาคม ที่ผ่านมา

"เดอ คอมมูน เริ่มจากตอนที่เราแจมกัน คือเราทำโปรเจกต์ด้วยกันที่บ้าน ซึ่งเป็น Home Studio เราก็อยากทำเหมือน Home Session ที่ให้ศิลปินมาแสดงสด เป็น Live Session โดยที่เราจะอัดเสียงกับถ่ายวิดีโอให้เพื่อที่คุณจะไปโพสต์ในยูทูป คอนเซปต์คืออย่างนี้

ที่เราต้องการ คือ นอกจากเล่นสดแล้วสิ่งที่เราอัดสดไว้เขาเอาไปใช้ต่อได้ด้วย ในโซเชียลเน็ตเวิร์กแล้วก็ได้ช่วงเวลาที่พอเหมาะ คือไปคุยกับ Rockademy ไว้ว่าเขาอยากได้อีเวนต์ ก็เลยเอาคอนเซปต์นี้ไปรวมกับ การจัดอีเวนต์ ซึ่งเป็นงานคอนเสิร์ตให้คนมาดู แล้วเราจะอัดเสียงจริงจัง คุณภาพผ่านมาตรฐาน วิดีโอที่เราตัดต่อให้ก็มีทุกอย่าง มีสัมภาษณ์ศิลปินในวงที่นักดนตรีอย่างเราอยากรู้ ถามกันดิบๆ เลย เป็นมุมมองที่คิดว่าจริงใจ แต่ไม่รู้ว่าดีหรือเปล่า แต่ก็เป็นอะไรที่เราสงสัยจริงๆ ในฐานะนักดนตรี"

และยังมีสาเหตุที่ย้อนกลับไปถึงใจและความหลังกันอีกนิด

"เราเลือกวงที่ส่วนตัวชอบมากอยู่แล้วครับ แต่ก็เปิดใจครับ เราอยากเปิดโอกาสให้วงหน้าใหม่ที่ดี มีคุณภาพ ให้เขาสามารถมาเล่น แล้วเขาก็จะได้วิดีโอไปใช้ต่อในเพจของเขา หรือใช้อะไรที่เขาต้องการน่ะครับ" คิว

"มีปมด้อยนิดหนึ่งด้วย (หัวเราะ) คือตอนเด็กผมอยากดูวงอินดี้ไทยมากๆ จริงๆ ช่วงนั้น กำลังมีวง Basement Tape, มะขามป้อม (คณะดนตรีร่วมสมัย คณะมะขามป้อม) หลายวงมากๆ ซึ่งเราจะได้ดูปีละครั้ง คืองาน Fat Festival ที่จัดตรงทะเลสาบซึ่งอยู่ใกล้ๆ บ้าน โอเคมากนอกนั้น ไม่ได้ดูเพราะวงเหล่านี้จะไปตามผับ ซึ่งก็เคยคิดว่า ถ้าวันหนึ่งเราเสิร์ชในยูทูปแล้วเจอใน Quality ที่โอเคสักที คงจะมีความสุขมากๆ แต่ไม่ได้คิดว่าจะจัดแบบนี้ครับ พอมาจัดงานแล้วคิด ได้ทีหลังว่าสาเหตุที่ชอบอะไรแบบนี้ คงเป็นอันนี้แหละ" แดน

นอกจากคิวและแดนแล้ว ทีมงานทั้งในส่วนการจัดงาน บันทึกเสียง รวมถึงส่วนอื่นๆ หลักๆ มี 8 คน และขอแรงเพื่อนๆ มาเสริมนิดหน่อย ปรึกษาเพื่อนร่วมวงบ้าง ผู้รู้ด้านต่างๆ บ้าง คาดว่าปีหนึ่งจะจัดงาน 5-6 ครั้ง และเนื่องจากทำโดยนักดนตรี ร่วมกับวงดนตรีเป็นส่วนใหญ่ คุณภาพเสียงจึงสำคัญพอๆ กับเสียงนักดนตรีว่าอยากได้แบบไหน มีอะไรพิเศษหรือเปล่า คลิปสัมภาษณ์และแสดงสดจึงอาจไม่ได้เน้นไว แต่เน้นคุณภาพ ติดตามได้ที่ Youtube Channel: De Commune และอัพเดทข่าวสารงานต่างๆ ได้ที่ FB: De Commune รู้ไปทำแมว

หนุ่มๆ เริ่มโปรเจกต์จากการทำเพลงด้วยกันที่โฮมสตูดิโอ ซึ่งบังเอิญว่าทั้งสองไปซื้อบ้านอยู่ติดกัน เมื่อ 3-4 เดือนที่ผ่านมา นอกจาก De Commune โปรเจกต์เดี่ยวและวงอื่นๆ ทั้งคู่ก็ยังทำอยู่ เตรียมรอฟังเพลงกันได้

อีกหนึ่งโปรเจกต์ที่มีแกนนำเป็นสองนักร้องนำ และจัดงานมานานจนตอนนี้มีแฟนหนาแน่น และได้แก่ Have You Heard? โดย กิ และ แป๋ง Yellow Fang

BABB BED BED
แบบ เบด เบด

แบบ เบด เบด (BABB BED BED) แนะนำวงดนตรีงานดี มีไฟ แบบ เบด เบด จากรายการ Bedroom Studio โดย ดีเจ พี่ริด วราฤทธิ์ มังคลานนท์ (อ่านแล้วไปอัพเดทเพลงดีจากห้องนอนกับพี่ริดต่อได้ที่ Cat Radio ทุกวันเสาร์ 21.00 - 22.00 น.)

Bob's Day

www.facebook.com/BOBS.DAY.BAND/

เดดไลน์เป็นกรอบเวลาชั้นเยี่ยมในการทำงาน ถ้าไม่ใช่เพราะเฉื่อยหรือยึดติดกับความสมบูรณ์แบบ มันเสร็จยาก มีวงดนตรีวงหนึ่งกำหนดว่าต้องทำเพลงให้เสร็จภายในหนึ่งวัน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ไม่ง่าย เพราะในเพลงหนึ่งมีส่วนประกอบเยอะ ขั้นตอนก็เยอะ ทั้งการแต่งเนื้อ ทำนอง ใส่ดนตรี เรียบเรียง มิกซ์ มาสเตอริ่ง พวกเค้าชื่อ Bob's Day เป็นนักศึกษา 3 คน จากคณะดุริยางค-ศาสตร์ ม.ศิลปากร กบ ต๊อป และสีเผือก ไอเดียที่ต้องการทำเพลงให้เสร็จใน 1 วันมาจากวันหนึ่งพวกเค้าเกิดอยากทำเพลงระหว่างขับรถ จึงเริ่มทำด้วยเวลาที่มีจำกัด เพราะต๊อปต้องไปทำธุระต่อ อีกเหตุผลหนึ่งคือเป็นคนคิดมาก ถ้าไม่กำหนด เดี๋ยวก็คิดต่อ ไม่จบ

ซิงเกิ้ลแรกชื่อ **'เวลาจำกัด'** เป็นโพสต์รือกยาว 7.04 นาที ใช้เวลาทำ 4 ชั่วโมง ซิงเกิ้ลที่สองชื่อ **'Before Sunset'** เป็น Instrumental Rock ที่ได้แรงบันดาลใจจากที่ได้ไปดูคอนเสิร์ตวงแนว Math Rock จากญี่ปุ่น ใช้เวลาทำ 5 ชั่วโมง ถ้าเทียบสัดส่วนเวลาในการทำแต่ละขั้นตอน แต่ง 10% เรียบเรียง 50% บันทึกเสียง 20% มิกซ์กับมาสเตอร์ริ่ง 20%

สำหรับ Bob's Day ไม่ใช่แค่ไอเดียการทำงานเท่านั้นที่น่าสนใจ เพลงด้วย (O.O)

รู้ไปทำแมว

BABB BED BED หนนี้ ดีเจวราฤทธิ์ส่งเมลต้นฉบับพร้อมกำชับว่า "เอาวงเดียวนะ เน้นๆ" ส่วนเราขอกำชับตรงนี้ว่า ศิลปินอิสระทั้งหลาย อย่าลืมส่งเพลงดีแบบเน้นๆ เข้าช่วง Bedroom Studio นะ ดูกติกาและขั้นตอนที่ www.facebook.com/bedroomstu/ แล้วพบกัน

DIY
Do It Yourself
ทำได้ ทำดิ

DIY by LUKPEACH

อุปกรณ์
1. ขวดแก้วเล็กๆ เช่น กระปุกน้ำพริก หรือกระปุกกุ๊กกิ๊กใดๆ
2. สีอะคริลิก เลือกสีที่ชอบตามใจ
3. พู่กันขนาดเหมาะมือ
4. ปืนกาวและไส้ปืนกาว
5. ลวดขนาดพอดัดและตัดไหว
6. คีมตัดลวด (ในภาพคือด้ามสีแดง)
7. คีมดัดลวด (ในภาพคือด้ามสีเหลือง)
8. อุปกรณ์ตกแต่ง เช่น ลูกปัด / Tag เก๋ๆ

1. ดัดลวดพันรอบปากขวด แล้วโค้งขึ้นมาเป็นหู

2. ตัดตามความยาวที่ตัดไว้

หม้อแม่มดสะกดของจุ๊กจิ๊ก โดย ลูกพีช

ภาพ: พิมพกานต์ เกิดศิริ / **ภาพเบื้องหลังและผ้าลายจุด:** โปรโคกิ่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านมาม่า หมูกรอบ และยำขนมจีน

หลังส่งซิงเกิ้ล **'High'** มาสะกดใจ ลูกพีช รพีพร ตันตระกูล ก็แวะมาสาธิตการทำกระปุกใส่ของในดีไซน์สไตล์แม่มดสะกดของจุ๊กจิ๊ก ให้เราดูแบบฉับไว ... ทำได้ ทำดิ

3. พันข้อต่อระหว่างหูหิ้วกับปากขวด ตัดและตัดทั้งสองฝั่ง

4. ยิงปืนกาวล็อกปมหู แล้วตกแต่งรอบๆ เหมือนหยดยา หนา หรือบางตามชอบ

5. ระหว่างรอปืนกาวแห้ง ก็ผูกแท็กกับหูหิ้ว ส่วนที่ต้องการ

6. เขียนหรือวาดตกแต่ง Tag ตามชอบ

7. ตกแต่งเพิ่มเติมด้วยลูกปัด

8. ลงสีให้ทั่ว

9. ตกแต่งเพิ่มเติมตามใจปรารถนา

10. รอให้แห้ง ...โอม... ฟิ้ว!

Tips
ระวังมือเปรอะ ค่อยๆ ทาทีละด้าน สีอะคริลิก ติดมือ ล้างออก แต่ต้องล้างด้วยน้ำมันสน (O.O)

รู้ไปทำแมว
ซิงเกิ้ลก่อนหน้า **'High'** แต่ยังไม่เป็นทางการของ Lukpeach ได้แก่ **'Mr.M'** Single for Sakodroyfilm 8days 7nights Chasing Mr.M Photobook (2016) และ **'ไข่เจียวม้ากะเพรากรอบ ลพ.ดว.'** by LuncherNappers (2016) และลูกพีช รพีพร เคยมาฝึกงานที่ Cat Radio ตั้งแต่ Cat Expo ครั้งแรก (2014)

PIY
Play It Yourself
เล่นได้เล่นดี

--เพลงแปลงร่าง--

เพลง 'R U OK (เช็ด)'
ศิลปิน สิงโต นำโชค
คำร้อง สิงโต นำโชค, สถาปัตย์ ธีรนิตยภาพ, อภิสิทธิ์ โอภาสเอี่ยมลิขิต
ทำนอง สิงโต นำโชค
เรียบเรียง กิจจาศักดิ์ ตริยานนท์, สิงโต นำโชค
แปลงโดย สถาปัตย์ ธีรนิตยภาพ

คอลัมน์ส่งเสริมความสนุก ปลุกพลังใจด้วยการลงมือ ...เล่นได้ เล่นดี ผ่าน เพลงแปลงร่าง และ ติวเข้มเน้นลีลา โดยเหล่าดีเจนักเล่นดนตรีจากช่วงแมวสดแห่ง Cat Radio ฉบับนี้เป็นคิวของดีเจตั้ม สถาปัตย์ ธีรนิตยภาพ หรือตั้ม Frozen, ตั้ม Monotone นักดนตรี นักแต่งเพลง โปรดิวเซอร์ และอาจารย์ ประสบการณ์แน่น เล่นสนุก

Text: ดีเจตั้ม แมวสด
Illus: KOY

Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? You alright?
Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? You alright?

Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7
ฉัน และเธอเดินมาบุญครอง
Cmaj7 Gmaj7
แววตาเธออยากซื้อของ
Am D
อยากรู้ว่าเธอยัง มีดังค์อยู่หรือเปล่า
D
เธอมีอะไรให้ช่วยหรือเปล่า

Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7
จากฉัน คนที่รอเธออยู่หน้าร้าน
Cmaj7 Gmaj7
คนที่คอยคอยเธอตั้งแต่เมื่อวาน
Am
ในวันนี้ฉันมันไม่มีสิทธิ์ (บ่น)
D
แต่คิดแล้วมันก็หงุดหงิด

Am D Bm
ที่เธอ เลือกกระเป๋าเข้าร้านมากมาย
E7 Am
มีแต่ฉันเดินตาม คอยถือของให้
D
แต่ว่าตอนนี้
Cmaj7 Gmaj7
เธอรออะไร รออะไร ข้องใจหรือเปล่า
Cmaj7 Gmaj7
เธอมีอะไร มีอะไร ให้ช่วยหรือเปล่า
Cmaj7 Bm
Are you OK? You alright? เลือกได้หรือเปล่า
Am
เสียงบ่นจากคนเหงา
D
ปล่อยให้ฉันรอสองชั่วโมง ไม่ได้คุยกัน

Instru / Am / Gmaj7 / Am / Gmaj7

Cmaj7 Gmaj7
ซื้อเลย ซื้อเลย ให้ฉันช่วยแมะ รองเท้าที่มันวางออกตั้งเยอะแยะ
Cmaj7 Gmaj7
เธอคงไม่รู้คนที่รอเค้าอยากจะกลับบ้าน และตอนนี้รับรองว่าเค้าเริ่มรำคาญ
Cmaj7 Gmaj7
เธอเลือกไม่หมดไม่ว่าจะเป็นตู้หน้าหลัง จะตู้ซ้ายตู้ขวารับรองไม่ผิดหวัง
Cmaj7 Gmaj7
อยากให้ซื้อตัวไหนก็ขอให้บอก ตั้งใจจะมาซื้อจริงๆ นะจ๊ะไม่ได้มาหลอก
Cmaj7 Gmaj7
ตอนนี้ฉันก็ฝันถึงแต่กลับบ้าน น้ำลายฉันไหลก็เพราะว่าหิวข้าว
Cmaj7 D
ถ้าน้ำตาฉันไหล เพราะอยากกลับบ้าน ตั้ง นาน แล้ว เธอ
Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? ลังเลมั้ย?
Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? ซื้อเลยมั้ย?

Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? กลับบ้านมั้ย?
Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? หิวข้าวมั้ย?

Cmaj7 Gmaj7
เธอรออะไร รออะไร ข้องใจหรือเปล่า
Cmaj7 Gmaj7
เธอมีอะไร มีอะไร ให้ช่วยหรือเปล่า
Cmaj7 Bm
Are you OK? You alright? เลือกได้หรือเปล่า
Am
เสียงบ่นจากคนเหงา
D
ปล่อยให้ฉันรอสองชั่วโมง

Cmaj7 Gmaj7 Cmaj7
Are you OK? ลังเลมั้ย? อย่าลืมว่าฉันยังอยู่ตรงนี้
Gmaj7 Cmaj7
Are you OK? ซื้อเลยมั้ย? ยังอยู่ที่เดิม ที่ตรงนี้
Bm Am D
Are you OK? กลับบ้านมั้ย? อยากกลับแทบตาย เธอคนดี
Cmaj7 Gmaj7
Are you OK? You alright?

ติวเข้มเน้นลีลา

หลายๆ คนที่ใช้คอมพิวเตอร์คงเข้าใจดีว่า เวลาเราใช้คอมเพื่อเล่นเกม คอมมันจะไม่เป็นไรเลย ไม่แฮงค์ ไม่เสีย ไม่เดี้ยง อะไรทั้งสิ้น แต่ถ้าเราเอาคอมมาใช้ทำงานหรือกำลังจะขึ้นพริเซนต์หน้าชั้นเรียนเท่านั้นแหละ เจ้าคอมตัวดีก็จะมีอาการงอแงขึ้นมาเสียดื้อๆ พูดถึงตรงนี้หลายคนคงยิ้มอ่อนมองบนเพราะว่าเคยเกิดขึ้นกับตัวใช่ไหมล่ะ ไม่ต่างอะไรกับนักดนตรีแนวอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องพกคอมขึ้นไปเล่นบนเวที หลายๆ ครั้งที่ก่อนเล่นคอนเสิร์ต เจ้าคอมพิวเตอร์ตัวเก่งก็ยังใช้งานได้ดีไม่มีวี่แววจะมีปัญหาอะไร แต่พอถึงเวลาแสดงจริงๆ กลับไม่มีเสียงออกมาเสียดื้อๆ ทำเอาศิลปินสติแตกกลางเวที คนดูที่ยืนรอก็ได้แต่มองตาปริบๆ ว่าทำไมไม่เล่นสักที ดูอาการก็คงพอเดาได้ว่าคอมแฮงค์ กว่าจะรีเซ็ตทุกอย่างได้ฟีลลิ่งก็แผ่วลงไปเยอะ

นี่ยังไม่นับว่าตอนเล่นๆ อยู่ แล้วขาดันไปเตะปลั๊กตัวเองอีกนะ เรื่องนี้จนปัญญาจริงๆ ก็ฟีลมันได้ การเพอร์ฟอร์มกลับต้องมาสะดุดด้วยท่าเต้นของตัวเองเสียนี่

ปล. ทางแก้ก็พอมีนะคือการเอา Duct Tape มาพันปลั๊กไฟเสียหน่อยกันเหนียว แต่ก็ไม่รับประกัน 100% ว่าเครื่องจะไม่ดับ เอาวะ ก่อนเล่นก็ทำบุญไหว้เจ้าที่เจ้าทางไว้หน่อยก็ดี เรื่องเทคโนโลยีกับไสยศาสตร์ก็ใกล้กันแค่นี้แหละ

รู้ไปทำแมว
Duct Tape (ดั๊กเทป) คือ เทปกาวชนิดหนาที่มีส่วนประกอบจากกาว ผ้าตาข่าย และโพลีเอสเตอร์พลาสติก ซึ่งวัสดุสุดท้ายนี่แหละที่อยู่ด้านบนและมีคุณสมบัติเหมือนขนเป็ดที่น้ำไม่เกาะ ไม่เก็บความชื้น จึงเป็นที่มาของชื่อ Duct Rape ส่วนชื่อเทปชนิดนี้ที่เราคุ้นกันก็เช่น กาวหนังไก่ หรือแลคซีน ว่ากันว่าใช้ประโยชน์ได้ทั้งในสนามรบ หน้าอกนักแสดง บนเวที บ้าน ยันยานอวกาศ คนหลายวงการจึงติดใจ ใช้ดั๊กเทปติดโน่นนี่เรื่อยมา

ป.ล. แมวสด คือ รายการที่ดีเจตั้ม-กอล์ฟ-ลุลา พร้อมเล่นสดสารพัดเพลง เพียงแค่คุณขอมา ทุกวันพุธ เวลา 21.00 - 24.00 น. ที่ Cat Radio อัพเดทและขอเพลงด่วนๆ ที่ www.facebook.com /thisiscatradio

CAT TALK
SCOOP

Cat Talk เดี่ยวไมโครโฟน 11 ประสบการณ์ชีวิตสู่แรงบันดาลใจ

คือ กิจกรรมใหม่ ที่ Cat Radio ร่วมกับ กรุงศรี
จัดขึ้นเมื่อ 29 เมษายน ที่ผ่านมา
ณ โรงภาพยนตร์ เอ็มพริเว่ ซีเนคลับ
ชั้น 5 เอ็มโพเรียม

เราให้โจทย์ Speakers แต่ละคนไปว่า มีเวลา 10 นาที กับการเล่าประสบการณ์ชีวิตที่คิดว่าจะสะกิดแรงบันดาลใจผู้ฟังซึ่งส่วนใหญ่เป็น นิสิต นักศึกษา และผู้ฟังแคท เรดิโอที่สมัครทำข้อสอบคัดเลือกกันมาอย่างตั้งใจ โดยอาจมีภาพ เพลง หรือสื่อประกอบการ Talk นิดหน่อย ปิดท้ายด้วยคอนเสิร์ต Polycat วงที่คนรุ่นใหม่พูดถึงและอยากดูมากวงหนึ่ง

ปรากฏว่าทีมงาน Talk กันเยอะมาก ตั้งแต่เริ่มคิดโปรเจกต์ การเตรียมงาน การเลือกและเชื้อเชิญ Speakers การคุยกับผู้สนับสนุนต่างๆ จนวันงาน เราเห็นผู้ชมฟังอย่างตั้งใจ พอถึงช่วงพักหรืองานจบ ก็สนทนากันเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากการฟัง จนถึงเข้าไปขอบคุณสปีกเกอร์แต่ละคนอย่างใกล้ชิด เราเองรู้สึกประทับใจและมีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์กิจกรรมหรืองานใดๆ เพื่อส่งต่อประสบการณ์ดีๆ ต่อไป

ทีมงานขอขอบคุณทุกคนที่ร่วมงาน ร่วมพูด ร่วมแสดง ร่วมฟัง ร่วมสนับสนุน ไว้ ณ ที่นี้

ทั้งนี้ เค้าแมว ขอเป็นอีกหนึ่งช่องทางบันทึกเรื่องราวของ Cat Talk ไว้ในหน้าหนังสือนี้ สำหรับผู้ที่ไม่ได้ฟัง หรือฟังแล้ว แต่อยากเก็บข้อความเหล่านั้นไว้เติมแรงใจต่อยอดความฝันให้เป็นจริงต่อไป

ป.ล. เนื้อหาเรียงลำดับตามผู้พูด แต่เรียบเรียง/ตัดทอนให้เหมาะกับการอ่านในหน้ากระดาษจำกัด ฟังและดูภาพประกอบแบบเต็มๆ ของแต่ละท่าน ได้ที่ ยูทูปแชนแนล Thisis CatRadio

"ผมเป็นเด็กต่างจังหวัดที่หนีมาเรียนกรุงเทพฯ นะครับ ผิดหวังมา เอ็นท์ไม่ติด แต่ก็พยายามจะช่วยเป็นส่วนหนึ่งที่ขับเคลื่อนประเทศไทย และผมมั่นใจว่าทุกคนจะช่วยเป็นแรงขับเคลื่อนได้"

แซม ตันสกุล

"ผมเชื่อว่าหนังคือการแก้ปัญหา แล้วชีวิตก็เช่นกันนะครับ"

หมู - ชยนพ บุญประกอบ

แซม ตันสกุล :

Managing Director, Krungsri Finnovate และกรรมการสมาคมฟินเทคประเทศไทย

ชีวิตที่ฟิน (เทค) ของผู้ผลักดันระบบฟินเทคทั้งในระดับบริษัทและประเทศ

"ชีวิตของผมก็มีหลายๆ เรื่องที่ฟินนะครับ แล้วก็อยากทำให้เมืองไทยฟินเทคฟินถึงระดับโลกเลย ก่อนเข้าเรื่อง ขอเกริ่นว่า 2-3 ปีที่ผ่านมาคนพูดเรื่อง Startup เยอะแยะมากเลย แล้ว Startup กับ SME ต่างกันอย่างไร SME เป็นธุรกิจ ซื้อมาขายไป คุณต้องมีหน้าร้าน คุณต้องมีเงินทุน เพราะฉะนั้นกว่าจะได้ทำธุรกิจก็ไม่ใช่เรื่องง่าย Startup ขอ ให้คุณมีไอเดียเจ๋งๆ ที่สามารถแก้ปัญหาลูกค้าได้ และขยายกิจการไปได้สิบเท่า ร้อยเท่า นักลงทุนจะพร้อมมาลงทุนกับคุณทันที

Fintech เป็นกิจการหนึ่งของ Startup ย่อมาจาก Financial Technology คือ เทคนิคด้านการเงินนะครับ รู้จักฟินเทคกับสตาร์ตอัพแล้ว เรามารู้จักกันสักหน่อย ตัวผมนั้นเกิดที่เปอร์เซียประเทศอิหร่าน คุณพ่อเป็นคนอิหร่าน คุณแม่เป็นคนไทย-ภูเก็ต-จีน ช่วงที่ผมเกิดมีสงครามอิรัก-อิหร่าน ช่วง 1980 ยิงกันระเบิดตูมตาม ครอบครัวก็ย้ายมาภูเก็ต

ผมเรียนอยู่ที่ภูเก็ตจนถึง ม.5 แล้วอยากเห็นแสงสีเสียงกรุงเทพฯ มาก ภูเก็ตสมัยก่อนโรงหนังยังไม่มีเลย เอ็นท์ฯ ไม่ติดก็จะขึ้นมาเลย ทำให้ที่บ้านผิดหวังมาก พ่อแม่ถามว่าทำไมไม่กลับไปเรียนม.6 ต่อล่ะลูก ผมก็ไม่เอาแล้วจะขึ้นมากรุงเทพฯ มาเรียนที่เอแบค โดยตั้งใจจะไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ ทำเกรดให้ดีจนได้เกียรตินิยมนะครับ พอเรียนจบทำงานนิดหนึ่งแล้วก็ไปเรียนต่อที่อังกฤษ

กลับมาเมืองไทย ผมทำงานอยู่กับธนาคารกรุงศรี เกี่ยวกับบัตรเครดิตมาตลอด ความที่ทำจนเบื่อนะครับ รู้สึกว่าเราไม่มีนวัตกรรมใหม่ๆ มีบัตร ATM เป็นนวัตกรรมล่าสุดที่น้องๆ เกิดมาก็เจอแล้ว Mobile Banking ก็ไม่ใช่นวัตกรรม เป็นเพียงการทำธุรกรรมออนไลน์ ก็เลยบอกทางธนาคาร ว่าอยากไปทำอะไรที่เกิดนวัตกรรมบ้างนะครับ ก็ได้ไปศึกษาและเจอพวกฟินเทคนะครับ ยกตัวอย่างของเมืองนอก เช่น BlockChain เทคโนโลยีพิสูจน์ตัวตนทำให้โอนเงินผ่าน Bitcoin ซึ่งเป็นสกุลเงินออนไลน์ดิจิตอลอย่างหนึ่ง ส่วนฟินเทคของเมืองไทยก็เช่น Piggipo แอปพลิเคชั่นที่รวบรวมบัตรเครดิตทุกธนาคารเอาไว้ในมือถือ ช่วยให้เราบริหารจัดการยอดใช้จ่ายได้ผ่านแอปเดียว หรือ Flowaccount.com ที่เราสามารถทำธุรกิจ SME หรือ Startup โดยไม่ต้องมีพนักงานบัญชี ก็คำนวณบัญชี-กำไร-ขาดทุนให้เราได้เลย

ผมมั่นใจว่าไม่เกินปีหน้า เมื่อทุกคนอยากเปิดบัญชีธนาคาร อยากสมัครบัตรเครดิตธนาคาร หรืออยากทำธุรกรรมอะไรก็ทำออนไลน์ได้ ไม่ต้องเดินไปธนาคาร นี่คือความเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในอนาคตนะครับ ถ้าเราทำได้ เราจะเห็นไทยแลนด์ 4.0 ยุคใหม่ของประเทศไทย ที่ทำให้การเงิน การธนาคารในชีวิตของทุกคนง่ายขึ้นนะครับ และผมก็มั่นใจว่าทุกคนจะเป็นแรงขับเคลื่อนได้ ผมเป็นเด็กต่างจังหวัดที่หนีมาเรียนกรุงเทพฯ นะครับ ผิดหวังมา เอ็นท์ไม่ติด แต่ก็พยายามจะช่วยเป็นส่วนหนึ่งที่ขับเคลื่อนประเทศไทย และผมมั่นใจว่าทุกคนจะช่วยเป็นแรงขับเคลื่อนได้"

หมู - ชยนพ บุญประกอบ :

ผู้กำกับ SUCK SEED ห่วยขั้นเทพ (2554), เมย์ไหนไฟแรงเฟร่อ (2558), ร่วมกำกับ พรจากฟ้า ตอน ยามเย็น (2559) ฯลฯ

ผู้กำกับภาพยนตร์ที่ "มากับฝน"

"ผม หมู เป็นผู้กำกับภาพยนตร์นะครับ เวลาคนนึกถึงผมในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ คนทั่วไปจะนึกถึงหนังที่ผมทำนะครับ หนังเกี่ยวกับดนตรี (SUCK SEED ห่วยขั้นเทพ) บางท่านก็นึกถึงหนังเกี่ยวกับวัยรุ่น(เมย์ไหนไฟแรงเฟร่อ)

แต่ถ้าถามในมุมของคนทำงานด้วยกัน 54 คนจาก 54คน ว่าเมื่อพูดถึงผมแล้วนึกถึงอะไร ส่วนใหญ่เขาตอบ**"ฝน"** นะครับ ตอนแรกผม

ก็นึกว่าเป็นเรื่องปกติเพราะว่าเราอยู่ในประเทศไทยที่มีมรสุมและมีฝนตก มีหน้าฝนมากกว่าหน้าอื่น จนกระทั่งผมได้ออกกองบ่อยขึ้นเรื่อยๆ แม้แต่หน้าร้อนที่ฟ้าใสๆ อยู่ดีๆ ฝนก็ตกลงมา จนน้ำท่วมหน้าหนาวเมื่อต้นปีที่ผ่านมาฝนก็ตกลงมาได้นะครับ จนผมเริ่มรู้สึกว่าชักจะไม่ใช่เรื่องธรรมดา

ต้องบอกก่อนว่าฝนนี่เป็นปัญหาของกองถ่ายมากนะครับ เมื่อฝนตก การถ่ายทำต้องหยุดชะงัก คิวต่างๆ ของนักแสดง อุปกรณ์ต่างๆ ที่เช่ามาก็จะไม่ได้ใช้ เราอาจสูญเสียเงินในการเช่าใหม่หลายแสนหลายล้านต่อวันได้เลย เป็นปัญหาใหญ่มากครับ ผมรู้สึกว่านิ่งนอนใจไม่ได้แล้ว ต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ก็เลยนึกถึงคำพูดของอาจารย์สอนภาพยนตร์ที่เคารพรักท่านหนึ่งที่เคยกล่าวไว้ว่า **"หนังคือการแก้ปัญหา"** นะครับ ซึ่งแก้อย่างไรผมก็ไม่แน่ใจ แต่ผมพยายามคิดว่าโอเค ตอนนี้ฝนคือปัญหาของผมนะครับ ผมก็เลยแก้ปัญหา อันดับแรกคือ การอธิษฐานจิตครับ ก็เป็นวิธีแบบไทยๆ นะครับ ทุกครั้งก่อนออกกองถ่ายผมจะจุดธูปแล้วก็ขอเทพยดาฟ้าดิน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ท่านช่วยดลบันดาลให้ลูกช้างแคล้วคลาดจากฝนฟ้าคะนองต่างๆ ซึ่งผมก็เข้าใจไปเองอีกว่า คงมีคนทำแบบผมเยอะน่ะครับ ท่านคงรับรีเควสต์เยอะมากจนไม่สามารถทำให้ทุกๆ ลูกช้างสมหวังได้ เพราะฉะนั้น การทำแบบนี้ก็จะได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้างครับ

เมื่ออ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้ผล ผมเลยลองเปลี่ยนวิธีด้วยการสับขาหลอกท่านนะครับ อย่างตอนที่ผมกับคุณปิง เกรียงไกร (วชิรธรรมพร) ถ่ายหนังเรื่องพรจากฟ้า เราสวมเสื้อกันฝนทั้งๆ ที่ฝนไม่ตก เพื่อให้ท่านเห็นว่าเราเตรียมตัวมาอย่างดี ท่านจะได้เข้าใจว่า อ๋อ อยากให้ตกใช่ไหมล่ะ งั้นไม่ตกดีกว่า แต่จริงๆ เราอยากให้ไม่ตก ไม่งงใช่ไหมครับ? วิธีนี้ได้ผลครับ เราถ่ายหนังตี๊ด๊ำกันไปสักพักหนึ่ง จนเหมือนท่านจะรู้ทันครับ สนองลงมาห่าใหญ่เลย ตกจนเซ็ตแทบจะล้มลงมา ทีมงานเปียกยันกางเกงในกันถ้วนหน้าเลยครับ เพราะฉะนั้นไม่แนะนำนะครับ การสับขาหลอกเทพเจ้า ไม่ควรทำอย่างยิ่ง

ผมเริ่มคิดไม่ออกว่าจะทำอย่างไรก็เลยกลับไปสู่วิธีคลาสสิกในการแก้ปัญหานี้ คือการปักตะไคร้ (หัวเราะ) ซึ่งหาได้ยากยิ่งในทุกวันนี้นะครับ แต่ว่ามีพี่ที่ออฟฟิศผมคนหนึ่งเป็นมือวางอันดับหนึ่งในการปักตะไคร้แล้วสำเร็จมาโดยตลอด จนตอนนี้พี่เขาอายุย่างสี่สิบกว่าแล้วนะครับ วันหนึ่งก็มากระซิบบอกผมว่า **"หมู พี่อยากจะถอนตัวจากวงการนี้แล้ว พี่อยากจะมีชีวิตรักที่ดี ขอให้พี่ได้วางมือเถอะ"** ผมก็ไม่สามารถขัดพี่เขาได้ ทำให้วิธีการนี้แทบจะสูญพันธุ์โดยสิ้นเชิงนะครับ ผมก็เริ่มคิดว่าผมไม่สามารถหยุดฝนได้

ผมจัดฝนเข้าไปอยู่ในประเภทของปัญหาที่เราควบคุมไม่ได้ครับ เป็นประเภทคร่าวๆ ที่ผมแบ่งเวลาถ่ายทำภาพยนตร์ 1.อุบัติเหตุ 2.ดิน ฟ้า อากาศ 3.สิ่งลี้ลับ 4.สุขภาพของนักแสดงและทีมงาน สี่อย่างนี้เราควบคุมไม่ได้ครับ

แล้วอะไรล่ะที่เราควบคุมได้ ผมกลับมานั่งทบทวนดูดีๆ แล้วพบว่ามีสิ่งหนึ่งที่เราควบคุมได้ก็คือ ตัวเราเองนะครับ ในฐานะที่เราเป็นผู้กำกับ เราเป็นคนเลือก เป็นคนตัดสินใจว่าจะเอา หรือไม่เอาอะไร ผมก็เริ่มเปลี่ยนวิธีการใหม่หมดเลยครับ เราจะควบคุมตัวเองนี่แหละเป็นอันดับแรก กลับไปที่เรื่องพรจากฟ้าอีกทีหนึ่ง มีฉากที่เราต้องถ่ายน้อง วี วิโอเลต กับ นาย ณ ภัทร นั่งทานข้าวกันข้างนอกตรงเก้าอี้หนังสักหลาด แล้วฝนตกลงมาครับ เราก็ต้องเก็บเก้าอี้กัน ฝนหยุดก็ขนออก เราก็ขนเข้า ขนออกกันอยู่อย่างนี้นะครับ สุดท้ายฝนตกไม่ยอมหยุดเราก็ถ่ายไม่ได้ครับ แต่เราเช่าสถานที่นี้วันละหลายแสน ก็แย่แล้ว ทำไงดี ผมเลยดึงสติตัวเองนะครับ คิดถึงการควบคุมตัวเอง จากนั้นเราก็เราเอาเก้าอี้พวกนี้ไปใส่ตรงห้องที่ว่างๆ สำหรับให้นักแสดงทานข้าว แล้วเราก็ถ่ายออกไปให้เห็นวิวข้างนอก ก็ได้ภาพที่สวยงาม แก้ปัญหานี้ไปได้นะครับ

หลังจากนั้นเวลาเขียนซีนต่างๆ ผมจะเตรียมแผนสอง หรือคิดเผื่อไปเลยว่า ถ้าเกิดฝนตกจะทำอย่างไร ถ่ายได้ไหม เช่น ผมตั้งใจจะถ่ายซีนรักที่พระเอกนางเอกแสดงความรักกัน ผมก็คิดไปเรื่อยๆ เอาอย่างนี้แล้วกัน ซี่มอเตอร์ไซค์ ถ้าฝนไม่ตกเราก็ถ่ายแบบขี่มอเตอร์ไซค์กอดด้านหลังกันน่ารัก ถ้าฝนตกก็ยิ่งโรแมนติกขึ้นไปอีกนะครับ เพราะฉะนั้นไม่ว่าฝนจะตกหรือไม่ผมก็ถ่ายซีนนี้ได้ ผมรู้สึกดีใจและภาคภูมิใจมากที่คิดวิธีแก้ปัญหานี้ได้นะครับ

มีซีนหนึ่ง เรายกไปถ่ายกันที่ภาคใต้นะครับ บนภูเขาสูงท่ามกลางป่าไม้ผมบอกทีมงานเลยว่า ไม่ว่าฝนจะตกหรือไม่ตกเราถ่ายได้แน่นอน เตรียมเสื้อกันฝนไปครับ ขนของกันไป ตั้งกล้องรอเรียบร้อย ผมรู้สึกมั่นใจว่าเราแก้ปัญหานี้ได้แล้ว และแล้วก็มี ว.วิทยุมาบอกว่า **"มีน้ำป่า"** ภาพที่ผมเห็นคือ ชาวบ้านขี่มอเตอร์ไซค์อพยพกันมาจากภูเขาพร้อมๆ กับทีมงานของผมที่เริ่มแตกตื่นแล้วก็ขนอุปกรณ์จ้าละหวั่นกันลงไปนะครับ สุดท้ายแล้วเราก็ต้องยกกองนะครับ ถ่ายไม่ได้ แต่ผมจะทำอะไรได้ นอกจากดึงสตินะครับ สิ่งที่เราควบคุมได้ แน่นอนเหมือนเดิมครับ ควบคุมตัวเอง ผมก็เลยคิดขึ้นมาได้ว่า ในเมื่อเราถ่ายที่นี่ไม่ได้ เราก็ไปถ่ายในที่ที่ไม่มีน้ำหลากก็หมดเรื่อง เราก็ไปถ่ายที่อื่นเลยนะครับ

ผมเชื่อว่าหนังคือการแก้ปัญหา แล้วชีวิตก็เช่นกันนะครับ หวังว่าจะเป็นอุทาหรณ์ให้กับทุกท่าน สนุกกับการแก้ปัญหาของชีวิตของแต่ละคนนะครับ"

กบ พงษ์ภาสกร กุลถิรธรรม

KOB KOR.BOR.VOR / B.O.R.E.D
ศิลปิน วิชวลดีไซเนอร์ผลงานระดับโลก

"สวัสดีครับ ผม กบ ครับ กบ B.O.R.E.D (บอร์) หรือบางทีเขาเรียก KOR.BOR.VOR (กอ บอ วอ) ที่เป็นอย่างนี้เพราะว่าสิ่งที่ผมทำตั้งแต่เรียนจบ ผมเคยเป็นกราฟิกดีไซเนอร์ ผมเคยเป็นโมชั่นกราฟิกดีไซเนอร์ เคยเป็นไลท์ติ้งดีไซเนอร์ จนบางทีก็ไม่รู้ว่า เฮ้ย ที่ผ่านมาแล้วเรามาทำตรงนี้

ความเบื่อของผมเปลี่ยนอาชีพที่ผมทำมาเรื่อยๆ ย้อนกลับไปตอนเป็นกราฟิกดีไซเนอร์ครับ ผมเรียนสถาปัตย์ราชมงคลมาแล้ว คิดว่าน่าจะต่อปริญญาตรีสถาปัตย์แต่ไปไม่รอด อาจารย์บอกว่า **"ออกแบบบ้านไม่สวยเลยแต่ป้ายหน้าหมู่บ้านสวยมาก"** เอ็นท์ไม่ติดด้วย ก็เลยกลายเป็นว่า ผมต้องไปเรียน ม.รังสิต กราฟิกดีไซเนอร์แล้วด้วยความที่เด็กช่างนะ เข้าไปมหาลัยก็ซ่า เจอเพื่อนอีก 2 คน คือ คุณตั้ม MMFK (พฤษ์พล มุกดาสนิท) แล้วก็คุณคลัง (คุณคลัง เค้าภูไทย) เรียนกราฟิกดีไซน์กันก็มีความน่าเบื่ออยู่ เราก็นะ โตมากับดนตรีร็อก ก็ซ่า เลยคิดว่ากราฟิกดีไซน์ของเรานี่ก็ควรจะถ่ายทอดสิ่งที่เราเป็น ก็เลยคิดแก๊งกราฟิตี้สตรีทอาร์ตในยุคเรียนปีสี่ด้วยความบ้า แต่ยุคนั้นไม่รอดครับ เพราะเป็นยุคฮิปฮอป(หัวเราะ) พอเรียนจบแล้ว เราจะทำอย่างไรกันดี สิ่งเดียวที่รักมากที่สุดก็คือกราฟิกดีไซน์ พอเริ่มรู้สึกว่ากราฟิกสตรีทอาร์ตไปไม่ค่อยรอด ผมเริ่มอินกับโมชั่นกราฟิกก็เลยศึกษา ยุคนั้นประมาณปี 2000 โมชั่น-กราฟิกที่ทุกคนรู้จักน่าจะเป็นจิงเกิลรายการ MTV, Channel V นั่นเป็นโมชั่นกราฟิกตัวแรกที่เราได้ทำ โอ๊ย ดีใจมากครับ หลังจากนั้นก็บ้า จนกลายมาเป็นกลุ่มเบื่อ หรือกลุ่ม B.O.R.E.D ซึ่งคือเพื่อนๆ ที่บ้ากราฟิกด้วยกัน เจอกันในแฟตเฟสติวัลครั้งที่ 1, 2, 3 เพราะว่ายุคนั้นมีแค่เทศกาลนี้แหละที่เจ๋งสุด ในแฟตเฟสครั้งที่ 3 กลุ่มบอร์ได้รวมกันทำกราฟิกแบตเทิล ซึ่งเทศกาลเขาเกี่ยวกับดนตรี พวกผมทำกราฟิกขายฟอนต์ขายสติ๊กเกอร์ แต่กลับกลายเป็นว่ามีคนเข้ามา ก็เป็นหนึ่งแรงบันดาลใจที่ทำให้ผมทำกราฟิกมาเรื่อยๆ

เมื่อผมทำงานพวกนี้มาเยอะๆ จากโมชั่นกราฟิกผมก็เริ่มมาเป็น Visual Designer ได้ทำกราฟิกในคอนเสิร์ต ในเทศกาลดนตรีของบ้านเราในยุคนั้น สนุกมาก ได้ทำอะไรที่ตัวเองรัก ได้เงินด้วย ถึงจะไม่เยอะ แต่อิสระมาก ทำมาสี่ห้าปีจนถึงวันหนึ่ง จนถึงความเบื่ออีกจุดหนึ่ง คุยกับทุกคนว่า ไปเรียนต่อกันเถอะ กลุ่มบอร์เริ่มมีการแยกย้าย

พอไปถึงเมืองนอกปุ๊บ ชีวิตที่คิดว่าเป็นดีไซเนอร์ในเมืองไทยเจ๋งแล้ว ไปเมืองนอกน่าจะเจ๋งเปล่าเลยครับ ไปใช้ชีวิตล้วนๆ เลยล้างจาน เรียนภาษา นู่นนี่นั่น กลายเป็นว่าสิ่งที่ทำมาไม่ได้ต่อยอดอะไรเลย จนมาวันหนึ่งจุดเปลี่ยนของผมครั้งนี้ สำคัญมากในชีวิต ผมไปแกลอรี่บ่อยๆ ที่เมลเบิร์น ออสเตรเลีย ก็ลองส่งงานประกวดดู ปรากฏเข้ารอบ ได้สอบสัมภาษณ์เพื่อแสดงงานที่มิวเซียมนี้ แต่ปัญหาคือผมพูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง ต้องโทรหาอาจารย์สอนภาษา ให้ช่วยพาผมไปหน่อย เพราะตั้งแต่อยู่เมืองนอกมารู้สึกว่าถ้าไม่ได้ทำงานชิ้นนี้ชีวิตดูไร้สาระมาก ผมต้องสอบสัมภาษณ์ให้ผ่าน

ผมเตรียมภาพคล้ายๆ สตอรี่-บอร์ดเล่าหนัง เป็นการเล่าตัวเองว่า คิดงานชิ้นนี้ด้วยคอนเซปต์อะไร เราเปิดด้วยภาพยาวๆ แล้วคุยคำสองคำ จนทำให้งานชิ้นนี้เขาโอเค แล้วก็ยอมรับให้ผมทำ ซึ่งสิ่งหนึ่งที่เปลี่ยนชีวิตผมก็คือ งานนี้ผมได้เปลี่ยนจากดีไซเนอร์เป็น Artist ชิ้นแรก ที่ผ่านมาเป็นดีไซเนอร์มาเกือบสิบปี งานทุกอย่างที่เราคิดในหัว 100% ผมรู้แล้วว่าจะออกมาเป็นอย่างไร แต่งานที่เป็น Art Exhibition นี่ Artist จะไม่มีทางรู้ว่า 100% ของคุณ หน้าตาจะออกมาอย่างไร ผมต้องทดลองกับพื้นที่ ต้องทดลองกับอาจารย์ ทดลองกับเพื่อน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทุกอย่าง จนผนวกผสม กลายเป็นงานที่เข้ากับพื้นที่ ทำให้เรารู้แล้วว่างานอาร์ตกับงานดีไซน์แตกต่างกันอย่างไรซึ่งนี่เป็นจุดเปลี่ยน

หลังจากงานนี้ ผมมีโอกาสได้ทำอะไรที่นู่นหลายๆ อย่าง ก็ต่อยอดเราได้ อยู่ 4-5 ปี วีซ่าหมด ต้องกลับเมืองไทย แต่ยังคิดไม่ออกเลยว่าจะทำอะไร ก็เริ่มทำงานอาร์ตของตัวเอง ลองนู่นลองนี่ ตั้ง KOR.BOR.VOR. เป็นออฟฟิศเล็กๆ ไว้ซัพพอร์ตงานคอมเมอร์เชียลหรืองานอาร์ตของตัวเอง จนปี 2011 น่าจะเป็นจุดเปลี่ยนหนึ่งที่ผมได้รางวัล Live Visual จากสวิตเซอร์แลนด์ คือผมบ้า Mapping มาก อาจเป็นเรื่องใหม่สำหรับไทยในตอนนั้น แต่ผมไปเวิร์กชอป Mapping ที่เมืองนอกบ่อย แล้วไปลงแข่ง VJ Contest ก็คือเป็นกลุ่มคนที่ทำ Visual ที่ทำคอนเสิร์ต 70 กว่าคนมาแข่งกัน เราไม่เคยคิดว่าเราจะมาเพื่อล่ารางวัลนะ ผมลองประกวดเพราะว่าเราไปดูงานอยู่แล้ว เล่น Visualอยู่แล้ว แต่กลายเป็นว่าดันเข้ารอบไปเรื่อยๆ วิธีการแบตเทิลของเขาครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 วัดกันด้วย Quality งาน แต่ครั้งที่ 3 และ 4 จะมีดีเจมา 1 คน กับผู้เข้าแข่งขัน ดีเจอยากเปิดเพลงอะไรก็ได้ สมมติเขาเปิดเพลงฮิปฮอป เรากับคนอื่นๆ ที่แข่งขันกันก็ต้องเปิด Visual ฮิปฮอปให้ได้ ดีเจเปิดร็อก เราก็ต้องเปิดร็อกสู้กันไปมา ใครพลาดเมื่อไหร่ก็ตกรอบ นี่คงเป็นสกิลของเรา เพราะอยู่เมืองไทย ทำคอนเสิร์ตมาหลายแนวมาก คิดว่าน่าจะพอมีของบ้าง ไม่ได้รู้สึกว่าจะแพ้จะชนะ แต่สนุกได้แก้ปัญหากัน พอประกาศผล ผมได้ที่ 1 ในงานแข่ง VJ ซึ่งคน Visual ทั่วโลกที่เรารู้จักกันทุกคนก็มาเฮฮากัน ซึ่งเป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจที่เราไม่ว่าเราเก่งนะที่เราไปได้รางวัลนี้ แต่ผมแค่รู้สึกว่าก่อนผมไปงานนี้ผมดูยูทูป เห็นงาน Visual ทั่วโลกของฝรั่งที่เราคิดว่าเขา โอ้โห...เจ๋ง แต่พอไปเจอกันปุ๊บเหมือนกับว่า ทุกคนเป็นเพื่อนกันแล้วงานเราได้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับเขา แค่นี้ ผมแฮปปี้แล้ว"

เจ - มณฑล จิรา

ศิลปิน โปรดิวเซอร์ ผู้ก่อตั้ง
เทศกาลวันเดอร์ฟรุต

"สวัสดีครับ ผมมณฑล จิรานะครับ วันนี้จะมาพูดถึง Scratch First แล้วก็เทศกาล Wonderfruit (วันเดอร์ฟรุต) เริ่มจากผมทำเพลง ทำงานในวงการดนตรีอยู่แล้ว มาถึงจุดหนึ่งที่ผมคิดว่า เราควรลองทำอย่างอื่นดูบ้าง ก็ได้ก่อตั้งบริษัทที่ชื่อ Scratch First กับเพื่อนผมคนหนึ่งนะครับ คุณพีทประณิธาณ พรประภา แล้วเราก็ได้สร้างผลงานขึ้นมา เพื่อที่จะสนับสนุนความคิดให้คนเข้าใจการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แต่ไม่ได้อยากให้รู้สึกว่า การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต้องเป็นอะไรที่น่าเบื่อ หรือว่าต้องลำบาก แต่ควรจะเป็นอะไรที่สนุก

ในปี 2014 เราได้ Launch Event หนึ่งที่ชื่อว่า Wonderfruit หลายคนถามว่าแปลว่าอะไร Wonderfruit เป็นการที่เราได้คิดว่าเราเอาเมล็ดไปปลูก แล้วถ้าเราดูแลเมล็ดตรงนี้ ก็จะโตขึ้นมาเป็นผลไม้ แต่เราคิดว่าเป็นผลที่เราดูแลหลายๆ อย่างเพื่อให้อนาคตของเรามีสีสันที่สวยงาม เป็นอะไรที่ดีเราก็เลยเรียกว่า Wonderfruit ปีแรกคนมาประมาณเก้าพันคน มีหลายแบบ ทั้งคนทำงาน คนที่เป็นแฟนเพลง คนที่ชอบผจญภัย ชอบอยู่ในธรรมชาติ มีคนที่ชอบเรื่องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว คนอาจจะคิดว่าวันเดอร์ฟรุตเป็นเทศกาลดนตรีหรือเปล่า ผมก็พยายามที่จะอธิบายว่าไม่ใช่เทศกาลดนตรีอย่างเดียว แต่ว่ามีหลายๆ อย่างมาผสมกัน มีทั้งศิลปะ มีอาหาร มีดนตรี มีเวิร์กชอป มีการพูดคุยคล้ายๆ เป็นสัมมนา

วันเดอร์ฟรุตในปีแรก เราคาดไม่ถึงว่างานจะออกมาค่อนข้างใหญ่กว่าที่เราคิด ก็มีปัญหาค่อนข้างเยอะ ผมจะเล่าถึงเรื่องหนึ่ง เราพยายามโปรโมทว่าเป็นเทศกาลแรกในเมืองไทยที่จะมีแค้มปิ้งค่อนข้างเยอะ มีแกลมปิ้ง เป็นบูทีกแค้มปิ้งเต็นท์สวยๆ มีเตียงใหม่ มีผ้าเช็ดตัว มีห้องน้ำส่วนตัว เต็นท์สั่งมาจากเมืองจีนเพราะตอนนั้นเต็นท์ที่เป็นผ้าเรายังหาไม่เจอที่เมืองไทย แต่สองสามวันก่อนงานเต็นท์ไปติดอยู่ที่ศุลกากรเพราะว่ามีพวกเสื้อบอลกับกระเป๋าปลอมโดนยัดอยู่ในคอนเทนเนอร์ด้วย ไม่ทราบว่ามาจากไหน พวกผมก็เริ่มเครียดแล้ว เราก็แก้ไขปัญหาโดยโทรหาคนนี้โทรหาคนนั้นช่วยๆ กันดึงเต็นท์มาที่ไซต์ซึ่งอยู่ที่ชลบุรีนะฮะ วันพฤหัสบดีคนเริ่มมาที่งานจะเช็กอิน ผมกับคุณพีทยังสร้างเตียงกันอยู่นะครับ พวกเราก็พยายามแก้ไขปัญหาโดยลงมือทำกันเอง

แน่นอนพอผ่านไปแล้ว หลายๆ อย่างที่เราทำ เราก็ต้องมาปรับปรุงเรียนรู้ และพัฒนาตัวเองไปเรื่อยๆ ปีนี้เป็นปีที่สี่แล้ว เราก็รู้สึกว่าการจัดงานของเราเริ่มลงตัวแล้ว แต่ว่าคนอาจจะยังไม่ค่อยรู้จักเท่าไหร่ เราก็พยายามพูดถึงและอธิบายให้คนได้เห็น ได้รู้จักวันเดอร์ฟรุตค่อยๆ พัฒนากันไป ผมก็อยากจะมาอธิบายแค่นี้ ใครมีคำถามอะไรลองเข้าไปเช็กกันได้ในเว็บไซต์ www.wonderfruit.com ครับ

"ความเบื่อของผมเปลี่ยนอาชีพที่ผมทำมาเรื่อยๆ"

กบ พงษ์ภาสกร กุลถิรธรรม

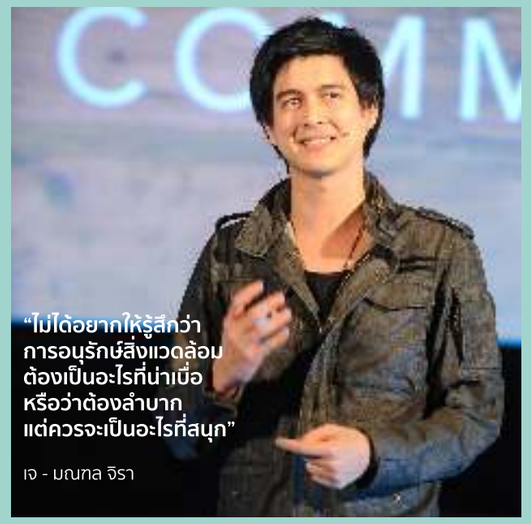

"ไม่ได้อยากให้รู้สึกว่าการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต้องเป็นอะไรที่น่าเบื่อหรือว่าต้องลำบาก แต่ควรจะเป็นอะไรที่สนุก"

เจ - มณฑล จิรา

ทิม - พิธา ลิ้มเจริญรัตน์

นักธุรกิจออร์แกนิกพันล้าน ผู้ผลิตน้ำมันรำข้าวติดอันดับโลก

"ผมทำน้ำมันรำข้าวครับ จากรำข้าวที่ปกติโรงสีทั่วประเทศเขาสีเสร็จแล้วเหลือเป็นรำข้าว ที่สมัยก่อนเขา 1.ถมที่ 2.ทำปุ๋ย 3.เลี้ยงหมู ดูไม่ค่อยมีค่าหรือติดลบแบบต้องจ้างเงินให้เขาเอารำออกไปจากอุตสาหกรรม แต่ที่ญี่ปุ่นเขามีเทคโนโลยีสกัดออกมาเป็นน้ำมันที่มีประโยชน์ต่อร่างกายและดีต่อสิ่งแวดล้อมอีกมากมาย

ผมชื่นชอบการเกษตรจากคุณพ่อ ท่านเป็นคนที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตร เกี่ยวกับข้าว เกี่ยวกับกระดาษ ท่านจบ Food Science สิ่งที่เขาปลูกฝังนอกจากจะพูดให้ผมฟังแล้วก็ส่งผมไปเรียนต่อที่ประเทศนิวซีแลนด์ตั้งแต่สิบกว่าขวบจริงๆ ไม่อยากไปเลยนะ อยากไป Seattle (ซีแอตเทิล สหรัฐอเมริกา) ตอนนั้น Kurt Cobain เพิ่งตายโห อินกับ Nirvana, Pearl Jam, Soundgarden, White Zombie, Sepultura แต่ผมได้ไปอยู่นิวซีแลนด์กับครอบครัวที่ปลูกองุ่น ปลูกสตรอเบอร์รี่ ก็เห็นว่าถ้าเขาขายส่งมาประเทศไทยได้ไม่ถึงร้อยบาท แต่ถ้าเขาเอาไปทำไวน์ โอ้โหขวดละแสนก็เป็นไปได้ อุตสาหกรรมวัว นมขวดละสี่สิบห้าสิบบาทพอเอามาทำเป็นชีส มาทำเป็นโยเกิร์ต มูลค่ามากมหาศาล

ก็เลยเหมือนคุณพ่อสอนผมทางอ้อม ให้รู้สึกว่าอยากจะทำอะไรเกี่ยวกับเกษตรในประเทศไทยบ้าง พอได้มาทำธุรกิจเกี่ยวกับน้ำมันรำข้าว สิบปีที่ผ่านมาผมมีโอกาสได้เดินทางออกนอกกรุงเทพฯ มากขึ้น เปรียบเทียบระหว่างประเทศเกษตรกรรมที่ร่ำรวยอย่างนิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ กับประเทศไทย เราลำบากมากครับ ความยากจนกระจุกอยู่แถวอีสานเยอะที่สุด ชลประทานมีน้อย พอไม่มีน้ำก็ปลูกอะไรไม่ค่อยได้ ผลผลิตก็ไม่ดี เราส่งออกข้าวเป็นอันดับหนึ่งของโลก แต่รู้ไหมว่าเรามีผลผลิตเราอันดับ 15 นะครับแพ้ออสเตรเลีย แพ้อิสราเอล เพราะว่าเราไม่มี Know How ไม่มีการคิดเพิ่มมูลค่า หรือแนวคิดในการทำน้ำอะได้มากเหมือนอย่างที่ต่างประเทศทำกาแฟ ชา โยเกิร์ต ชีส ซิการ์ วิสกี้ ไวน์

สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่านอกจากจะทำให้ผมมีธุรกิจด้วย ยังทำให้สามารถที่จะพัฒนาประเทศและช่วยชาวนาเหล่านี้ได้ ผมใช้เวลาสิบปีในการศึกษาว่าข้าวหนึ่งเม็ดสามารถเพิ่มมูลค่าอย่างไรได้บ้าง ข้าวเปลือกออกมาเป็นข้าวสารที่คุณกินแค่ 60% เองนะครับ อีก 40% เป็น By-Product ที่สามารถเพิ่มมูลค่าได้มากมาย มีทั้งแกลบ ข้าวขาว รำข้าว จมูกข้าว ปลายข้าว สามารถที่จะดึงน้ำมันในรำข้าวส่งขายไปที่ลอริอัลที่ปารีส สามารถที่จะดึงออกมาเป็นวิตามินในการรักษาโรคอัลไซเมอร์ ลดอัตราการเป็นเบาหวานได้ จากมูลค่าติดลบ รำข้าวกิโลละสิบบาท ถ้าเราสกัดเป็นน้ำมันดิบจะประมาณสามสิบบาท เป็นขวดจะประมาณขวดละร้อยบาท ถ้าเราสกัดเพิ่มเป็นน้ำมันสลายจะประมาณสามร้อยบาท ถ้าเป็นวิตามินจะกลายเป็นเจ็ดร้อยกว่าบาท ถ้าเกิดเป็นคอสเมติกกลายเป็นพันกว่าบาท ถ้ากลายเป็นวิตามินอาหารเสริมกิโลละห้าพันบาทนะครับ นี่คือการเปลี่ยนโมเดลจากการคิดทำธุรกิจแบบทำมากได้น้อยให้กลายเป็นทำน้อยได้มาก

สำหรับคนที่คิดว่าเราจะทำธุรกิจอะไรดี ผมอยากให้มองสิ่งรอบๆ ตัวเรา ดูว่าเราสามารถสร้างมูลค่าและเปลี่ยนจากการทำมากได้น้อยให้เป็นทำน้อยได้มาก ผมคิดว่าสิ่งที่แยกระหว่างคนเก่งคนดี กับคนที่ประสบความสำเร็จอย่างเดียว คือ ศิลปะแห่งการเพิกเฉย "Ignorance Is Bliss" ไม่ได้หมายความว่าเราดื้อนะ แค่บอกว่าเราเป็นคนที่ฟังแต่ยังไม่เชื่อ เราฟังทุกคนที่เตือนเราว่าธุรกิจจะไปไม่ได้ ถ้าให้ผมนั่งนับตลอดชีวิตที่ผ่านมาว่าโดนปฏิเสธหรือล้มเหลวไปเท่าไหร่ ไม่ต่ำกว่าสองสามร้อยครั้งแน่นอน ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนที่รักหรือไม่รัก พร้อมที่จะบอกว่าคุณไม่เก่งพอหรือว่าไม่ดีพอ เราต้องรู้จักการ Ignorance หรือศิลปะในการที่จะเพิกเฉย รู้จักฟังแต่ยังไม่เชื่อ รู้จักคิดวิเคราะห์แยกแยะ ฟังว่าอะไรคือตัวตนของเราหรือไม่เป็นตัวตนของเรา เรื่องความตั้งใจในชีวิต ไฟในชีวิตผมเชื่อว่าทุกคนมีอยู่แล้ว ขออย่างเดียวอย่าให้ไฟมอดเร็วเกินไป ก็ขออวยพรให้ทุกคนที่มีความฝันไม่ว่าจะในแง่ของนักธุรกิจ ในแง่ของนักดนตรี ในแง่ของนักจัดกิจกรรม ผู้กำกับทุกคน ขอให้รู้จักเพิกเฉยกับเสียงที่ไม่ได้จำเป็นต่อชีวิตเร าและเลือกโฟกัสในสิ่งที่ตัวเองชอบจริงๆ แล้วชีวิตจะเบาขึ้น"

นภ พรชำนิ

ศิลปิน ผู้บริหารธุรกิจ ผู้ก่อตั้งองค์กรเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในซานฟรานซิสโก

(ระหว่างอ่าน ควรเปิดเพลง 'ความสุข'-นภ พรชำนิ คลอไปด้วย)

"อยากให้ทุกคนหลับตาลงนะครับ นึกถึงชีวิตที่เราเติบโตมาตั้งแต่เป็นเด็ก นึกถึงคุณพ่อ

คุณแม่ คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยายที่เฝ้าปลูกเพาะเรามา ...เสียงดนตรีหรือสายลมโชย ใบไม้ร่วงโรยกับโลกสีดำ ชีวิตนั้นจะชอกช้ำหรือสวยงามแค่ไหน... แต่สุดท้ายแล้วมันก็ผ่านไป เกิดขึ้นมาก็มีวันจบไป... โลกยังคงหมุนเวียนและเปลี่ยนไป สุดแต่ใครจะยอมเข้าใจในเรื่องนี้...

เพลงๆ นี้นะครับผมเขียนร่วมกับพี่บอย โกสิยพงษ์ ไว้ประมาณเกือบสิบปีที่แล้วชื่อว่าเพลง '**ความสุข**' เป็นเหมือนชาวด์แทร็กประจำชีวิตของพวกเราที่เลิฟอีส ที่เบเกอรี่มิวสิก เราเติบโตกันที่นั่น เป็นผู้ใหญ่ไปพร้อมๆ กันครับ แต่ก่อนที่เราจะมาถึงตรงนั้น ได้ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเดินมาในเส้นทางเดียวกันเสมอไป

ผมขออนุญาตเล่าย้อนชีวิตประวัติความเป็นมาของชีวิตของผมเป็นครั้งแรกเลย ไม่เคยเล่าตั้งแต่เบบี๋มาจนถึงทุกวันนี้นะครับ ผมชื่อ นภ พรชำนิ เป็นคนกรุงเทพมหานคร เกิดมาในครอบครัวข้าราชการ เป็นครอบครัวใหญ่ มีคุณปู่คุณย่าคุณตาคุณยาย มีครอบครัวคุณป้าคุณน้าคุณอา เจอหน้ากันทีก็มีแต่ความสุข มีแต่รอยยิ้ม มีแต่ความอบอุ่นเต็มไปหมด จนทำให้ผมคิดว่าทุกๆ คนที่อยู่นอกครอบครัวเราหรือนอกบ้านเรา คงจะมีชีวิตคล้ายๆ กับเรา

แต่เมื่อผมได้เติบโตมาที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล ต่อไปที่เตรียมอุดมศึกษา ถึงได้เห็นว่าชีวิตของคนอื่นคงไม่ได้เป็นเช่นนั้น เราจัดอยู่ในคนที่โชคดีมากๆ หลังจากนั้นผมจึงตัดสินใจเข้ามหาวิทยาลัยมหิดล เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อปวงชนอย่างแท้จริง ผมเข้าคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหิดล เป็นรุ่นแรกนะครับ ยังไม่เคยมีรุ่นพี่ เราเซ็ตอัพระบบรับน้องขึ้นมา ผมก็เป็นประธานเชียร์ด้วย เซ็ตอัพทุกอย่างกันเอง สิ่งต่างๆ ที่ผมเริ่มต้นทำงานมานั่นแหละทำให้เริ่มเป็นคนที่มีความคิดเป็นของตัวเอง ผ่านสิ่งต่างๆ มากมายทำให้ผมมายืนอยู่ตรงนี้ได้นะครับ คงไม่ต่างจากน้องๆ ทุกคนที่ผ่านมาเช่นกัน

ผมขอกระโดดข้ามช่วงที่ผมทำงานเพลงทั้งหมดเพราะว่าทุกคนคงทราบกันดีอยู่แล้วว่าเบเกอรี่มิวสิกเป็นเหมือนอีกโรงเรียนหนึ่งที่ผมได้เติบโตมาแล้วก็ทำงานเพลงให้ทุกคนได้รู้จัก

ผมขอกระโดดข้ามมาถึงภาพที่มีอยู่ในสังคมบ้านเรา ตั้งแต่เราเกิดมาแล้วเราก็รู้จักกับความสุขความอบอุ่นที่มีให้เรามาตลอดนะครับ ให้ตั้งแต่เรายังไม่อยู่ในท้องคุณแม่เลย จนถึงวันนี้ เป็นวันที่เราไม่มีพระองค์ท่านแล้ว ประสบการณ์ตรงนี้ทุกคนก็คงเหมือนผม

ผมได้ไปอยู่ที่ซานฟรานซิสโกในช่วงสิบปีที่ผ่านมานะครับ ผมพยายามอธิบายให้ตัวเองฟังว่าทำไมเราถึงยังมีความผูกพันกับความเป็นประเทศของเรา ความเป็นไทยของเรา ความสุขเกิดขึ้นมาจากไหน ทำไมคุณพ่อคุณแม่ของน้องๆ คุณพ่อคุณแม่ของเพื่อนเรามีภาพรวมความทรงจำคล้ายๆ กันทั้งสิ้น นึกย้อนไปในวัยเด็กจนถึงวัยปัจจุบัน จนถึงที่ซานฟรานซิสโก ผมไปจัดงานเนื่องในครบรอบ 100 วัน พระองค์ท่าน คือพลังงานที่ทำให้พวกเรามีความอยู่เย็นเป็นสุขได้อย่างแท้จริง งานนี้ทำให้ผมได้รู้จักกับน้องๆ รุ่นเด็กเลยนะครับ เขายังพูดภาษาไทยยังไม่ได้เลยแต่ Uncle นภไปสอนร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี แล้วน้องๆ เหล่านั้นร้องให้พ่อแม่ทุกคนที่นั่นฟังได้ อะไรคือสิ่งที่ทำให้เด็กเหล่านี้มารวมตัวแล้วร้องเพลงได้สำเร็จ ผมอยากให้คำถามนี้นะครับกลับไปสู่น้องๆ แล้วก็ทุกๆ คนครับ

ณ วันนี้ เราไม่มีพลังงานที่พระองค์ท่านได้มอบหมายให้กับเรา เราจะเดินต่อไปอย่างไรนะครับ ผมเองบอกตรงนี้ได้เลยว่าผมเชื่อในความรัก ความสุข ที่อยู่รอบๆ ตัวเสมอ ความสุขที่อยู่ข้างๆ เรา รอยยิ้ม มิตรภาพของคุณพ่อคุณแม่ของพี่ป้าน้าอา ของใครๆ ก็ตาม ที่ผมเดินก้าวเข้าไปขอความร่วมมือจากเขา เขามาร่วมงานกับเราอย่างไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้นนะครับ ตรงนี้แหละครับเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อ ว่าเกิดขึ้นได้จริงๆ ที่ซานฟรานซิสโก ผมคนเดียวทำไม่สำเร็จแน่นอนนะครับผมร่วมกับกรรมการอีกประมาณ 7-8 คน สามารถที่จะรวบรวมสังคมไทยที่เป็นกลุ่มเป็นก้อนให้กลับเข้ามาเป็นหนึ่งเดียวกันได้ ก็คงเป็นพระบารมีของพระองค์ท่าน จริงๆ แล้วผมอยากบอกทุกคนว่า พลังงานเหล่านั้นแหละครับอยู่ในตัวเราแล้ว วันนี้ไม่มีใครบอกให้เราทำอะไรแล้ว ผมจะบอกทุกท่านว่าผมจะทำต่อไปนะครับ ผมจะลุยต่อไปเพื่อทำให้ประเทศของเราได้มีพลังขับเคลื่อน สร้างแรงบันดาลใจให้กับคนรุ่นใหม่ให้ได้มากที่สุด"

บัง - ดิษฐพันธ์ สิทธิวนิช

ผู้ร่วมก่อตั้งฟู้ดทรักเบอร์เกอร์ MOTHER TRUCKER

"Mother Trucker เกิดจากเพื่อน 3 คน ที่คบกันมาตั้งแต่อนุบาลเลย ตั้งแต่เอาขวดนมไล่ตีกัน แล้วก็มาเรียนมัธยมที่เซนต์คาเบรียล พอเบื่อขี้หน้ากันแล้ว (หัวเราะ) ก็แยกย้ายกันไปเรียนต่อมหาลัย ตัวผมไปเรียนดุริยางค์ศิลปากร จบเอก เปียโน - แจ๊ส แล้วก็เริ่มเข้าสู่ชีวิตจริง ตอนแรกผมก็ไปต่อยมวย ครั้งแรกที่ขึ้นเวทีปุ๊บ โดนน็อกเอาต์ยกแรกเลย ก็รู้แล้วแหละไม่ใช่ทางของเรา

หลังจากนั้นหันกลับไปยึดอาชีพเดิม คือเล่นดนตรีกลางคืน ตามโรงแรมแล้วก็รับมิกซ์เพลง สุดท้ายด้วยการเป็นเด็กบริหารตัวเองไม่ดี เงินส่วนใหญ่ลงขวด ก็เลยหันไปทำงานประจำเป็นเด็กเฝ้าร้านเครื่อง จนวันหนึ่งกลับมาแฮงก์เอาต์กับเพื่อนๆ สี่คนกลุ่มนั้นโดยมีอาร์มี่(อาร์มี่ หิญชีระนันทน์) เป็นเฮดชวนกันมาทำธุรกิจเป็นของตัวเอง เพราะเบื่องานแล้ว โจทย์ของธุรกิจคือ ต้องเที่ยวไปด้วยได้ เราก็

เลยเริ่มมาวิเคราะห์กัน ทำอะไรดีที่เที่ยวไปได้ด้วย ก็มองไปในไทย เห็นรถเข็นขายพวกลองกอง ผลไม้เฮ้ย นี่ไง เรามีรถแล้ว เราไปเที่ยวได้ งั้นทำธุรกิจบนรถเลย พอคิดแล้วเราจะทำอะไร ก็ขายอาหารไงง่ายดี ทำธุรกิจ แล้วเราจะขายอาหารอย่างไร

เราวิเคราะห์ตามหลัก SWOT 4P 4G เลย แล้วกลัวจะทำไม่ได้ แต่ก็หาช่องว่างทางการตลาดกันเจอแล้วว่าช่วงนั้นเบอร์เกอร์ในไทยมีอยู่ 2 ชนิด ฝั่งหนึ่งคือฟาสต์ ฟู้ดจะเป็นเบอร์เกอร์ที่พอกินได้ แต่สารอาหารไม่ครบและราคาถูก

อีกชุดหนึ่งคือ Gourmet มีราคาสูงขึ้นไป สี่ร้อยถึงพันสองแล้วตรงกลางล่ะเราจะทำได้ไหม ให้เป็นกูร์เมเบอร์เกอร์แต่ไม่แพงมากและคนเข้าถึง นั่นเลยเป็นจุดเริ่มต้น เราตกลงกันว่าจะทำ หลังจากนั้นก็แยกย้ายกันไปหาสูตรอาร์มมี่เป็นคนคิดสูตร ถ้าไม่มีอาร์มมี่ก็ไม่มี Mother Trucker

เราก็ไปทดลองกันมาหนึ่งปี ตระเวนชิมทั่วประเทศเลย แล้วก็มาทดลองทำให้เพื่อนกิน เพื่อนก็ด่าบ้าง จนวันหนึ่งมาเจอสูตรที่ลงตัว ต้องบอกก่อนว่า เบอร์เกอร์เป็นของอเมริกาอยู่แล้ว แต่เราทำรสชาติให้ไทย คือ เปรี้ยว หวาน มัน เค็ม ครบรส ให้เหมาะกับคนไทย เพราะเราจะขายคนไทย กินง่ายๆ สุดท้ายเราก็ได้เบอร์เกอร์ที่รสชาติดี แล้วระหว่างนั้นรถก็เสร็จ ซึ่งเราทำกันเองด้วย เพราะยุคนั้นยังไม่มีใครทำฟู้ดทรัก หลังจากนั้นเราก็หาพื้นที่ขาย ที่แรกคือ ถนนข้าวสาร เพราะตอบโจทย์เรา พอขายเสร็จ ก็ออกไปแฮงก์เอาต์กันมัลลิแกน บริคบาร์ ก็ร้านที่ผมเล่นทั้งนั้น วันแรกเอาไป 200 ชิ้น จำได้ ขายหมดเกลี้ยง มีแต่เพื่อนมากิน (หัวเราะ) พอกลับบ้านปุ๊บ โอ้โหดีใจมาก ขายหมด แต่ต่อยกันเละเลย เพราะขาดความรู้ในการทำธุรกิจ ขายเบอร์เกอร์ขาดทุนตอนนั้น เข้าเนื้อหมดเลย

พอวันที่สอง เรามาเริ่มกันใหม่ดีกันแล้ว ก็มาคำนวณทุน ไปเปิดราคาใหม่ กลัวเหมือนกันว่าคนจะไม่ซื้อ แต่ด้วยจุดเด่นก็คือ ทุกอย่างในเบอร์เกอร์ เราทำเองหมด ตั้งแต่ขนมปังเลย เพราะฉะนั้นเบอร์เกอร์เราได้ครบรส กินชิ้นเดียวอิ่มทั้งวัน มีประโยชน์ ตอบโจทย์ลูกค้า แล้วหลังจากนั้นเราอยู่ที่ถนนข้าวสาร ซอยรามบุตรี ประมาณปีหนึ่ง เราก็คิดแล้ว ว่าต้องมูฟไปเที่ยวบ้าง

หาโลเกชั่น เราอยากไปเล่นเวกบอร์ด ก็ไปขายเลยที่ไทยเวกบอร์ด อยากไปเล่น Bounce ก็ไปเดอะสตรีท รัชดา อยากไปที่ไหนก็ไปกันหมด ตามมหาวิทยาลัยเราก็ชอบไป แต่ดรอปราคาลงเพื่อให้นักศึกษาได้ทาน

Mother Trucker ครบสามปีแล้ว จากรถเบอร์เกอร์คันเล็กๆ ตอนนี้ขยับมาเป็นดูคาติ แล้วก็มีรถเมล์ขึ้นมา เส้นชัยของพวกเราคือ อยากให้เบอร์เกอร์ไทยที่รสชาติไทยๆ ดังออกไปทั่วโลก แล้วผมคิดว่าทำได้เพราะครั้งหนึ่งเคยได้ Best Burger ของ National Geographic ได้รางวัลจาก www.wongnai.com ด้วย ก็อยากฝากแนวคิดให้เด็กรุ่นใหม่ ในเฟสบุ๊กสื่อออนไลน์ มีให้เสพคอนเทนต์เยอะมาก ส่วนใหญ่เป็นทางของฮาวทู แต่ผมยึดฮาวแล้วทำเลย ผมไม่มีสูตรของความสำเร็จหรอก แต่ความขยัน กับการเรียนรู้ในความล้มเหลวทำให้มี Mother Trucker ในวันนี้"

มิ้นท์ - มณฑล กสานติกุล

นักเดินทางหญิงเดี่ยวรอบโลก เจ้าของเพจ I ROAM ALONE

"มิ้นท์ - มณฑล กสานติกุล นะคะ เป็นเจ้าของเพจ I Roam Alone ซึ่งเป็นเพจของผู้หญิงที่เดินทางรอบโลกคนเดียว มิ้นท์จะมาพูดเรื่องการเดินทางของตัวเองที่ทำให้วันนี้มีอาชีพเป็นนักเดินทางนั่นเอง ซึ่งเป็นอาชีพในฝันของมิ้นท์มาเมื่อ 6 ปีที่แล้ว แล้วก็ทำให้เป็นจริงได้เมื่อ 4 ปีที่แล้ว ก็ถือว่าทำตามความฝันได้นั่นเอง

มิ้นท์ว่าจริงๆ แล้ว ทุกคนมีศักยภาพมากเลยที่จะออกจากข้อจำกัดในชีวิต หรือว่าวิ่งผ่านข้อจำกัดของตัวเอง มีพลังงาน มีความสามารถในการใช้ชีวิต ทุ่มเททุกอย่างลงไปในสิ่งๆ หนึ่งที่เราต้องการ แต่ปัญหาโลกแตก ของทุกคนก็คือว่า แล้วเราอยากเป็นอะไร มีหลายคนถามว่า **"หนูไม่รู้ว่าหนูอยากเป็นอะไรค่ะ หนูไม่รู้ว่าต่อไป หนูจะทำอะไรดี"** ก็เลยไม่รู้ว่าจะเอาพลังงานเหล่านี้ไปทุ่มเทตรงไหน คำตอบง่ายๆ สั้นๆ ของปัญหานี้ก็คือ **"การลอง"** เราต้องออกไปลองทำ ลองสัมผัส ลองฟัง ลองใช้ชีวิต ลองคลุกฝุ่นไปกับมัน เราถึงจะรู้ว่าจริงๆ แล้วตัวตนเราคืออะไร ต้องการอะไรในชีวิตของเรา อย่างตัวมิ้นท์เอง ไม่ได้เกิดมาแล้วรู้ว่ามิ้นท์อยากเป็นนักเดินทางจังเลย สมัยก่อน ตอนอาจารย์ถามว่า เด็กหญิงมณฑลโตขึ้นเธออยากเป็นอะไร มิ้นท์ก็ตอบไปว่า อยากเป็นเมียทูต (หัวเราะ) ท่ามกลางความตกใจของพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ เราก็นั่งยิ้ม บอกว่า **"ก็ดูสวยดีน่ะค่ะ"** เพราะสมัยก่อนมิ้นท์เสพละครหลังข่าว แล้วนางเอกสวย เก่ง พระเอกเป็นเอกอัครราชทูต เราจะได้ตามสามีของเราไปรอบโลกแล้วใส่ชุดสวยๆ ได้กินอาหารดีๆ ได้เรียนรู้วัฒนธรรม มิ้นท์ก็เลยมีความฝันว่ามิ้นท์อยากเป็นเมียทูต ด้วยศักยภาพที่เรามี เราตั้งใจเรียนมากแล้วก็สามารถสอบเข้าได้ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตอนนั้นคิดว่าจบแล้วเราไปทำงานกงสุล กระทรวงต่างประเทศ แล้วก็ได้เสาะหาสามีในอนาคตของเรา (หัวเราะ) เรียนหนักมากจริงๆ 4 ปี ไม่ออกไปทำอะไรเลย จนจบเกียรตินิยมเหรียญทองน่ะ พอจบออกมาปุ๊บ เราเพิ่งรู้ว่าจริงๆ แล้ว ความฝันที่เราอยากเป็นตั้งแต่วัยเด็ก ไม่ได้จีรังยั่งยืนอยู่กับเราเสมอ ความรู้สึกอยากเป็นเมียทูตหายไป สิ่งที่เข้ามาแทนที่คือความว่างเปล่าของสมองโดยที่เราไม่รู้ว่าเราอยากเป็นอะไร โตไปแล้วจะทำงานอะไร ตอบใครไม่ได้เลย แต่ด้วยความที่เราเป็นคนอยู่นิ่งไม่ได้ ชอบลอง ตอนนั้นมีอาจารย์ที่คณะอักษรศาสตร์เป็นมิชชันนารี มาชวนขึ้นไปเป็นอาสาสมัครสอนภาษาอังกฤษที่ภาคเหนือ มิ้นท์ก็เลยลองดู ไปลองเป็นมิชชันนารีเลย เกือบเปลี่ยนศาสนา ไปอยู่กับแม่ชีที่สเปนเลย เข้าโบสถ์ทุกวันอยู่ปีกว่า แล้วเราค้นพบว่า ไม่ใช่เรานะ มิ้นท์ก็หนีออกมา

ทีนี้เราเห็นเพื่อนๆ ทำงานพิเศษ อ้ะ ลองดู ไปเป็นไกด์ พาเที่ยวกลางคืน (หัวเราะ) พาเที่ยวกลางวันด้วย แล้วก็เลยได้ไปเจอเรื่องเกี่ยวกับการเดินทางคนเดียว ลองออกเดินทางคนเดียวปุ๊บ ก็คิดว่าเราทำอย่างไรให้เป็นงาน เลยไปเสนอโปรเจกต์นี้กับครอบครัวว่าขอทำให้เป็นงานได้ไหม ขอเวลามิ้นท์หน่อย หลังจากนั้นสิ่งต่างๆ ก็ตามมา พอจะทำให้เป็นงาน มิ้นท์ก็ต้องลองเขียน ลองตัดวิดีโอ ลองทำเว็บไซต์ ก็ลองไปเรื่อยๆ ลองทุกอย่างที่กลัวและกินทุกอย่างที่วางอยู่ตรงหน้า นี่เป็นสโลแกนที่สำคัญมาก (หัวเราะ) จนสุดท้ายตอนนี้เป็นนักเดินทางอาชีพเต็มตัวนะคะ แล้วก็กำลังทำโปรเจกต์ใหญ่ขึ้นไปอีก เป็นการพัฒนาพื้นที่หนึ่งขึ้นมาเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อให้พื้นที่ตรงนั้นเขาได้ใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยว โดยตรง

ถามว่าเคยคิดไหมว่าวันหนึ่งจะกลายมาเป็นอาชีพนี้ จาก **"เมียทูต"** ที่คิดว่าคุณหนูมาก สวยๆ กินขนมไปงานค็อกเทล กาล่าดินเนอร์ แล้ววันหนึ่งกลายเป็น **"ขี้ทูด"** (หัวเราะ) อาบน้ำจากขวดน้ำ โบกรถบรรทุกในเอธิโอเปีย ดึงหางงูอนาคอนด้ำในเวเนซุเอลา แล้วก็ตกเครื่อง นอนตามสถานีรถบัส โดนโกง ไม่เคยคิดเลย มันคือพลังของการลอง

การลอง สามารถเปลี่ยนชีวิตคนๆ หนึ่งได้นะ เพราะว่าการลองทำให้เรารู้ว่าจริงๆ แล้วเรารักอะไร และตัวตนของเราคือใคร สมมติเราเห็นผู้ชายคนหนึ่งแล้ว **"โอ้โห คนนี้หล่อ พ่อของลูกเลย ชอบ"** แต่เราจะไม่รู้เลยว่าเรารักเขาไหมจนกว่าจะได้ไปร่วมหัวจมท้ายกับเขา ได้ผ่านปัญหาด้วยกัน เราโมโหไส่เขา เขาโมโหใส่เรา เห็นทั้งดีและด้านไม่ดีของเขา อาชีพก็เช่นเดียวกัน อย่างตอนนี้มิ้นท์พูดได้เต็มปากว่ามิ้นท์รักอาชีพเดินทาง (หัวเราะ) เพราะโดนมาหมดแล้ว โดนโกง ตกรถ ตกเครื่องบิน เจอผีหลอก เจอผู้ชายซีกอ กินอะไรก็ไม่รู้ ด้านที่ไม่ดีของการเดินทางเราเห็นหมดแล้ว เพราะฉะนั้นด้านดีมันรับง่ายก็เลยบอกว่า การที่จะรู้ว่าเราเป็นใคร เราต้องเห็นทั้งด้านที่ดีและไม่ดีของมัน และเราจะรู้ได้ ต้องออกไปลอง ถูกไหม"

ยอด ชินสุภัคกุล

CEO wongnai.com

"วันนี้จะมาเล่าเรื่องตั้งแต่ต้นว่าวงในเกิดขึ้นจากไหน ผมเป็นใครมาจากไหน เริ่มต้นจากผมก่อนนะครับ ผมเรียนวิศวะคอมที่จุฬาฯ จบก็มาทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ธรรมดา มาเป็น Team Lead และสุดท้ายเป็น Support Manager เราก็รู้สึกว่าค่อนข้างประสบความสำเร็จ และค่อนข้างชอบงานประจำด้วย แต่หลังจากกินเงินเดือนประมาณสี่ปีครึ่ง ก็รู้สึกว่าอยากไปใช้ชีวิตเมืองนอกบ้าง เลยตัดสินใจไปเรียนต่อที่ UCLA Anderson นะครับ MBA Program แล้วก็ได้ เริ่มทำ Tech Startup กับเพื่อนชาวสแปนิชที่เขามาชวนเราตอนปี 2 ให้ทำโซเชียลเน็ตเวิร์กที่ Recommend สิ่งต่างๆ ให้ผู้คนนะครับ คล้ายๆ Pinterest ในปัจจุบันนี้ แต่ว่าข้อเสียเพียงอย่างเดียวคือมันห่วย เพราะว่าเรามีกัน 2 คน เป็นนักเรียนทำพาร์ตไทม์ เงินมีอยู่ไม่กี่พัน เหรียญ ไปจ้างทีมที่อินเดียเขียนโปรแกรม พอเราตังค์หมดเขาก็เลิกเขียน แล้วทิ้งเราไว้กลางทางนะครับ เราก็รู้สึกว่า เฮ้ย ทำไม่สำเร็จ พยายามขอเงินทุน แต่ก็ไม่ค่อยมีคนคุยด้วย เลยล้มเลิกไป แล้วเลียแผลใจนะครับ แต่ว่าแค้นนิดหนึ่งเพราะเราเคยทำอะไรค่อนข้างสำเร็จมาตลอด เรารู้สึกว่าต้องทำ Tech Start Up อีกทีหนึ่ง

แต่ครั้งนี้ขอทำที่เมืองไทย และคิดว่าต้องทำให้สำเร็จนะครับ เริ่มมองหาไอเดีย พอดีเป็นคนชอบกินอยู่อเมริกาก็กินตลอด โดยใช้ www.yelp.com นี่ถือว่าเป็น Inspiration ของเราก็ได้นะครับ เป็นเว็บไซต์รวบรวมรีวิวจากร้านอาหารที่ดีที่สุดที่อเมริกานะครับ เรารู้สึกว่าทำไมที่เมืองไทยไม่มี คิดว่าไอเดียนี้ ค่อนข้างใช้ได้ ก็ลองรีเสิร์ชเพิ่มเติม ไปดูที่ญี่ปุ่น หรือประเทศต่างๆ ก็พบว่าทุกประเทศมีเว็บไซต์ที่เป็นรีวิวจากผู้ใช้ที่ไปกินหมดเลย หรือว่าเวลาเราไปเที่ยวก็จะมี www.tripadvisor.com นะครับ แต่เมืองไทยตอนนั้นประมาณปี 2010 ยังไม่มีเว็บไซต์ลักษณะเดียวกัน ก็เลยรู้สึกว่าเราน่าจะเป็นคนที่ทำขึ้นมาได้นะครับ

เมื่อคิดได้ดังนั้น สิ่งแรกที่ทำเลยคือมองหาเพื่อนร่วมทีมก่อนนะครับ ตอนชวนค่อนข้างสนุก เพราะว่าตอนนั้นเราไปพร้อมกับไอเดีย Tech Startup ที่ยังไม่มีในเมืองไทย เราไปชวนเพื่อนอีกสามคนมาทำ โดยที่ยังไม่มีเงินให้เพื่อนด้วย ก็ขายเขาแต่ฝันครับว่า ต้องเป็นเว็บไซต์อันดับหนึ่งทางด้านรีวิวอาหารให้ได้ เราต้องเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้ได้ด้วยเทคโนโลยี เราต้องเป็นเว็บ 2.0 เว็บแรกในเมืองให้ได้

เว็บ 2.0 คือเว็บไซต์ร่วมกันสร้าง เว็บ 1.0 คือ สื่อสารทางเดียวพวกเว็บข่าวเป็นต้น รู้สึกว่าเว็บไซต์ 2.0 หรือเว็บไซต์ร่วมกันสร้างมีอยู่ทั่วโลกแล้ว แต่ประเทศไทย ณ ตอนนั้นไม่ค่อยมีเท่าไหร่ เราต้องเป็นเว็บอันดับท้อปๆ ในประเทศไทยให้ได้เลย เราดูประวัติต่างประเทศมาเยอะไง Tech Startup ประสบความสำเร็จอย่างนี้อย่างนั้น ปรากฏว่าทำออกไปแล้วค่อนข้างแป้กนะครับ

ออกไปจังหวะแรกนี่ คนใช้มีอยู่ศูนย์คน ข้อมูลร้านอาหาร มีอยู่สักประมาณหนึ่งพันร้านที่เราคีย์ ข้อมูลเข้าไปเองนะ ปรากฏว่าไม่มีประโยชน์เลย เพราะว่าไม่มีรีวิวจากผู้ใช้ด้วย เราเป็นแพลตฟอร์มที่ต้องการผู้ใช้เข้ามาเขียนรีวิว เพราะฉะนั้นการที่ไม่มีรีวิวจากผู้ใช้ก็ดึงผู้ใช้เข้ามาเพิ่มไม่ได้นะครับ ก็มุ่งหน้าแก้ปัญหาต่อไปในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นออกไปกินเอง เขียนรีวิวเอง ชวนเพื่อนๆ เข้ามาเขียนรีวิวนะครับ ทำกิจกรรมชวนบล็อกเกอร์มาเขียนรีวิวประกวดชิงรางวัล ชวนสาวๆ มาทำคลิป ยอดวิวรวมกัน ได้ประมาณสิบล้าน แต่ User วงในยังไม่เพิ่มเลย ทุกคนเข้าไปดูแต่สาวๆ อย่างเดียว ไม่มีใครสังเกตเลยว่าในรายการนั้นใช้แอปวงในด้วยนะ ถ้าย้อนกลับดู Wall ในเฟสบุ๊กตัวเอง ณ ตอนนั้นนะครับ มีแต่คำว่าวงใน เพื่อนไม่อยากคบเป็นอย่างยิ่ง

สองปีแรกผ่านไปด้วยความยากลำบาก ออฟฟิศแรกของเราคลาสสิกมาก อยู่ในบ้านญาติ เป็นห้องๆ หนึ่ง ออฟฟิศที่สองเห็นได้ถึงความโทรมนะฮะ น้ำรั่ว มีหนูวิ่ง แต่เราไม่มีเงินจริงๆ ณ ตอนนั้น ไม่มีรายได้จากวงใน แต่ว่าเราต้องจ่ายเงินเดือนพนักงาน ต้องจ่ายเงินเดือน Co-Founder เพราะว่าต้องกินต้องอยู่เหมือนกัน เราก็ต้องรับงานนอกนะครับ รับงานเขียนโปรแกรมให้กับหลายๆ เว็บไซต์ เงินก็ยังไม่พอ สองปีแรกติดลบประมาณสองล้านกว่าบาทนะครับ ก็ใช้เงินเก็บใช้เงินตัวเอง ใช้เงินที่บ้านนะครับ ออกไป ทุกครั้งที่ทำบัญชีมันเจ็บว่าเงินเราหายไปอีกแล้ว ก็ทิ้งบัญชีไว้เป็นอย่างสุดท้ายที่ทำ

อดทนประมาณสองสามปีนะครับ ช่วงปี 2012 เริ่มเกิด Startup Ecosystem เกิดขึ้นนะครับ ที่ทำเกี่ยวกับเรื่อง Startup ไม่ว่าจะเป็น Tech in Asia, Thumbsup อะไรต่างๆ ปัจจุบันก็ Techsauce ประกอบไปด้วยพวก Investor (นักลงทุน) ซึ่งสำคัญมาก เพราะว่า Tech Startup โตได้ด้วยตัวเองค่อนข้างยาก เพราะว่าช่วงแรกๆ จะไม่มีรายได้ เหมือนที่วงในเผชิญ อย่างที่สามเริ่มมี Pitching Competition นะครับ พอเราเริ่มชนะ investor ก็เริ่มเข้ามาคุยและลงทุนกับเรา สิ่งที่เกิดขึ้นนอกจาก Ecosystem ก็คือ Smartphone วงในออกแอปพลิเคชันบน iOS ประมาณสิ้นปี 2010 ออกแอปพลิเคชันบน Android ช่วงปี 2011 ทั้งๆ ที่ Founder ยังใช้ BlackBerry อยู่ พอสมาร์ทโฟนเริ่มฮิตตอนปี 2012-2013 และ อินเตอร์เน็ตบนสามจีเริ่มเข้ามา ทำให้เราเริ่มเติบโตได้แบบก้าวกระโดด

จำนวน User ในปีที่สาม (2013) โตขึ้นจากสามหมื่น เป็นสามแสนคนนะครับ ช่วงปีที่สี่ (2014) โตขึ้นจากสามแสนเป็นหนึ่งล้านคน ปัจจัยที่เข้ามาช่วยเหลือนอกจากเรื่องของสมาร์ทโฟน เรื่องของอินเตอร์เน็ต เรื่องของ Startup Ecosystem ก็เป็นเรื่องของโปรดักต์เราไม่ห่วยแล้วด้วยนะครับ สองปีแรกข้อมูลเรามีไม่กี่พันร้าน เว็บเสิร์ชเจอบ้างไม่เจอบ้าง แอปพลิเคชันเวอร์ชันแรกที่ออกไป ไม่มีรูปให้ดู ปุ่มหรือ Interface ก็ดูไม่ดีนะครับ พอช่วงปี 2012 โปรดักต์ของเราเริ่มชัวร์แล้ว ข้อมูลของเราเริ่มมีหลายหมื่นร้านแล้ว พอคนเข้ามาใช้ก็รู้สึกว่าใช้งานได้ มีประโยชน์ บอกต่อนะครับ

จนปัจจุบันนี้วงในอยู่ใน App Store อยู่ใน Food & Drink Categories อันดับหนึ่งเกือบตลอดเวลา ในรอบ 4 ปี หลังสุดเราไม่เคยหลุดจาก Top 5 มีคนให้เรตติ้งส่วนมากอยู่ที่ 5 ดาวนะครับ ปัจจุบันเรามีพนักงานทั้งหมด 140 และปลายปีน่าจะมีประมาณ 185 คนนะครับ ในออฟฟิศ 7 แห่งทั่วประเทศ กรุงเทพฯ ชลบุรี ภูเก็ต หาดใหญ่ ขอนแก่น โคราช และเชียงใหม่ เราตอบโจทย์คนต่างจังหวัดที่ต้องการค้นหา สิ่งดีๆ ร้านอาหารอร่อยๆ ด้วย

สุดท้ายเรามองย้อนกลับไปครับว่า เคล็ดลับความสำเร็จคืออะไร ผมคิดว่าหลายๆ อย่างต้องประจวบเหมาะ เราต้องมีทีมที่ถูกต้อง สิ่งที่สำคัญของเราคือ ช่วงที่ยากลำบากมากๆ นี่ ทีมของผมอาจจะไม่ได้เก่งที่สุด แต่เราไม่เคยท้อ ไม่เคยบอกว่า เลิกกันไหม เราไปทำอย่างอื่นกันเถอะ ทีมของเราไม่เคยยอมแพ้ และเราอยู่ในตลาดที่ถูกต้องนะครับ เพราะว่าวงในตั้งเป้าตั้งแต่ต้นว่า จะทำเป็นเกี่ยวกับรีวิวร้านอาหาร ตลาดเราค่อนข้างกว้าง ทุกคนต้องกินนะครับ และเวลาต้องถูกต้องด้วย เพราะถ้าเราเกิดในยุคที่สมาร์ทโฟนยังไม่ฮิต เราคงช่วยเหมือนกันนะครับ แต่ผมว่าสิ่งที่สำคัญมากกว่าสามอย่างแรกนะครับ คือ ความถึก ความอดทน ไม่ยอมแพ้ ผมนั่งคำนวณดูคร่าวๆ นะครับ พวกเรา 5 คนที่เป็นผู้บริหารของวงใน ใส่พลังงานไปประมาณหนึ่งแสนชั่วโมงเรียบร้อยแล้ว กว่าวงในจะโตได้จากศูนย์ขึ้นมาถึงหนึ่งล้านยูสเซอร์นะครับ"

จ่อย - สเริงรงค์ วงษ์สวรรค์

ผู้ปลุกปั้น RUBBER KILLER

"ผมสเริงรงค์ วงษ์สวรรค์ นะครับ เป็นผู้ก่อตั้งและดีไซเนอร์ เป็นช่างภาพ เป็นกราฟิกดีไซเนอร์ เป็นคนขนยาง เป็นทุกอย่างของ Rubber Killer สโลแกนตรงตามตัวเลยครับ "Your trash is my treasure" ภาษาไทยก็คือ **"ขยะของคุณคือสิ่งมีค่าของเรา"** คือผมทำงานกับขยะฮะ ผมเอายางในใช้งานไม่ได้แล้วที่เราเคยเห็นมันลอยน้ำตามพัทยา ตามบางแสนมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดต่างๆ เริ่มตั้งแต่พวงกุญแจอันเล็กๆ

กระเป๋าสตางค์ เป้ รองเท้าแตะ รองเท้าสนีกเกอร์ สมุด คือทำทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ครับผ่านมา 7 ปี ผมใช้อย่างในทั้งหมดไป 25,000 เส้น ซึ่งมันก็เป็นจำนวนที่เยอะ เราเองเราตกใจ

สตูดิโอของเราให้ความสำคัญกับการเอาวัสดุเหลือใช้มาแปรรูป โดยที่ใส่ใจเรื่องการออกแบบ เราอยากจะทำให้ออกมาดูดี เนี้ยบ ใช้งานได้จริงในชีวิต

จุดเริ่มต้นของ Rubber Killer คือ สมุดครับ เป็นงานที่ผมทำกับขยะครั้งแรกๆ ในชีวิต ย้อนกลับไปสิบกว่าปีที่แล้ว ที่มหาวิทยาลัยในประเทศอเมริกา ผมทำงานห้องสมุด เอาหนังสือไปเก็บตามชั้น กรอกข้อมูล จะนั่งหลับก็ไม่ได้เดี๋ยวโดนด่า วันหนึ่งทำกะละประมาณ 3-4 ชั่วโมง ผมก็มองซ้ายมองขวา จะทำอะไรให้ไม่หลับดี ตอนนั้นไม่มีสมาร์ทโฟนด้วย โซเชียลเน็ตเวิร์กก็ยังไม่เล่นกันด้วยซ้ำ ผมก็ไปเห็นปรินเตอร์ในห้องสมุดที่ให้นักศึกษาไว้ปรินต์งาน ซึ่งมีปรินต์เกิน ปรินต์ผิดเป็นประจำอยู่แล้ว วันๆ หนึ่งมีกระดาษ A4 ที่อีกด้านหนึ่งยังสะอาดเป็นร้อยๆ แผ่น ผมก็หยิบมาเย็บเป็นสมุด แล้วไปเอาพวกกระดาษลัง มาเย็บเป็นปก ทำไปประมาณร้อยกว่าเล่ม วันหนึ่งมีรองอธิการบดีเดินมาที่โต๊ะผม ถามว่ายูใช่เด็กไทยที่เขาลือกันว่า เพี้ยนๆ ทำสมุดแจกหรือเปล่า ผมก็นึกในใจ เอาแล้ว จับได้ว่าเราเอาเวลางานไปทำอย่างอื่น ตกงานแน่ เขาก็บอกว่าพรุ่งนี้เก็บของมาทำงานกับผม ไปทำโปรเจกต์เรื่องสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ตอนนั้นเราเรียนเทอมหนึ่ง ภาษาอังกฤษเลวทรามมาก ต้องพก Talking Dict ตลอดเวลา แต่ก็อาศัยพื้นฐานสถาปนิกตั้งแต่ตอนทำงานที่เมืองไทย ดูว่าจะประหยัดพลังงานได้อย่างไรบ้าง น้ำ ไฟ แยกขยะ จัดการระบบต่างๆ ให้คนมาซื้อขยะไป นู่นนี่นั่น ตอนหลังโปรเจกต์ที่ผมตั้งไว้ มีนักศึกษาทำงานกันอยู่ 6-7 คน แล้วท้ายที่สุดสมุดที่ดูโง่ๆ นี่แหละทำให้ผมได้ทุน การศึกษาจากมหาวิทยาลัย

ดัดกลับมาที่เมืองไทย ผมอยู่บนดอยฮะ บ้านอยู่อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ มีสวนกล้วยเป็นของตัวเองครับ เป็นกล้วยป่านี่แหละ มีอยู่เยอะมาก ผมเอาต้นกล้วยมาทำเป็นกระดาษ ซึ่งคิดไว้ก่อนไปอเมริกาอีก ตอนนั้นยังไม่มีอินเทอร์เน็ต ผมคิดกับเพื่อนว่าเราจะรวยแล้วเว้ย เอาต้นกล้วยมาทำกระดาษ ตอนนั้นผมเป็นนายทุนข้ามชาติฮะ ทำงานที่อเมริกา ส่งเงินมาให้เพื่อนทำกระดาษ ผ่านไปหกปี มาเลิร์ชดู คนทำกระดาษจากต้นกล้วยเต็มไปหมดเลย หลายประเทศ เมืองไทยก็มี แต่ไม่เป็นไรครับ เพราะเราเชื่อว่าการทำซ้ำไม่ใช่เรื่องที่ผิด ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกิจหรือว่างานออกแบบ ผมไม่ใช่คนแรกในโลกที่เอากล้วยมาทำเป็นกระดาษ แต่ทำอย่างไรให้กระดาษของผมมีคาแร็กเตอร์ ผมก็นึกย้อนกลับไป เคยเรียนภาพพิมพ์ ทำโมเดล ลองใช้เทคนิคเดียวกัน ก็หยิบเอาของใกล้ๆ ตัวฮะ ใช้พวกเสื่อบ้าง ใช้เหล็กเจาะรู ใช้ไม้ไผ่ขัดแตะมาทำเป็นบล็อก เป็นโมเดลแล้วก็สร้างกระดาษกล้วยซึ่งมีคาแร็กเตอร์และมีเท็กซ์เจอร์เป็นของเราเอง เริ่มสนุก แล้วก็เป็นจุดเริ่มต้นที่ผมทำงานกับยางในรถ ผมออกแบบสมุดรุ่นหนึ่งที่ขอบเป็นยางในรถจักรยาน เพื่อให้เสียบปากกาได้ ก็เลยทำให้ในบ้านผมมีกองยางที่ไปขอตามร้านซ่อมมอเตอร์ไซค์ เขาก็เหมือนเราไปช่วยทำลายขยะ อยากได้แค่ไหนก็เอาไปเลย

แล้วชีวิตคงถูกลิขิตมาให้ทำงานกับขยะน่ะครับ วันนั้นมียางในรถสิบล้อติดมาด้วยหนึ่งเส้น ผมนั่งจ้องหน้ามันอยู่หลายสัปดาห์ เลยจะทำอะไรดี ไม่เคยเจอวัสดุแบบนี้มาก่อน คิดไปคิดมา ลองทำกระเป๋าสตางค์ดีกว่า เพราะว่าเราใช้มีดคัตเตอร์เก่ง ปกติตัดโมเดลบ้านอยู่แล้ว ก็เลยเกิดสินค้ารุ่นแรกของ Rubber Killer ครับ เป็นกระเป๋าสตางค์ที่มีส่วนประกอบเป็นสี่เหลี่ยมสองแผ่น ประกบกัน ตอนนั้นยังไม่ได้คิดจะทำขาย แค่ทำแล้วอวดเพื่อนตามนิสัยดีไซเนอร์ เริ่มสนุก เพื่อนขอ มันเว้ย ลองทำใบใหญ่ แล้วลูปเดิมครับ เพื่อนขอ เริ่มสนุก ทำมาได้สิบใบ เริ่มรู้สึกว่าทำขายดีกว่า ตอนนั้นเริ่มเบื่อการเป็นสถาปนิกแล้ว ยุคนั้นปี 2010 เริ่มมีเฟสบุ๊ก ก็เลยสร้างเพจ Rubber Killer ก็เริ่มออกแบบเป็นรุ่นอื่น ทำใบใหญ่ ใบเล็ก ในขณะเดียวกัน เราก็เริ่มเสิร์ชดูว่ามีคนเอาวัสดุนี้มาทำกระเป๋าหรือยัง เหมือนเดิมครับ ผมไม่ใช่คนแรกที่ใช้วัสดุนี้ มีอีกหลายคน หลายประเทศ แต่ผมก็รู้สึกว่ายังมีช่องว่างการตลาดอยู่ ยังไม่มีแบบที่สวยสำหรับผม เราก็เริ่มทำ พอเริ่มขายได้ มีคนบ่นว่าหนักจังเลย ผม ตอนนั้นเริ่มต้นแล้วทำไงให้ยางไม่หนัก เอาไปต้ม เอาไปทำอย่างไรก็ไม่เบาลงกว่าเดิม ผมเริ่มปลดล็อกความคิดตัวเอง แล้วเอาผ้ามาผสมฮะ ด้านบนใช้วัสดุใหม่ๆ ตรงก้นก็ยังเป็นยางเหมือนเดิม อันนี้เป็นจุดเปลี่ยนของแบรนด์เลย ทำให้ขายดีขึ้น เพราะว่ามันเบา มันใช้งานได้จริง วางที่ไหนก็ได้ ปัดๆ แล้วเดินต่อไป

พอเราปลดล็อกความคิดที่เราผสมกับวัสดุชนิดอื่นๆ มันไปไกลเลย เราเชื่อว่าเราต้องทำกระเป๋า Eco Friendly ที่ใช้งานได้จริงและสวยด้วย ตัวเราเป็นสถาปนิกอยู่แล้ว เป็นคนบ้าดีเทล สั่งผ้าของอเมริกามาใช้ด้วย เราตัดเย็บเนี้ยบมาก กระเป๋าเราทน น้ำหนักเบากว่าสมัยแรกๆ แต่ในขณะเดียวกันพวกกระเป๋าใบเล็กๆ เราก็ยังคงคอนเซปต์เดิม เป็นยางใน 100% เพราะมันเบา ไม่ได้หนักจนคนบ่น ทำไปทำมาก็มีกระเป๋าอยู่ประมาณ 30 แบบครับ

เราไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ทำอะไรใหม่ เพราะโลกมีมาไม่รู้กี่พันกี่ร้อยล้านปีแล้ว เขาทำกันมาแทบจะทุกอย่างแล้วแหละ เหมือนร้านขายอาหารตามสั่ง บางร้านอยู่ติดกันเลย แต่จะมีร้านหนึ่งขายดีกว่าอีกร้านหนึ่งเสมอ เพราะอะไร จริงๆ ร้านที่ขายดีอาจจะเปิดทีหลังก็ได้ แต่อร่อยกว่าไง ก็เหมือนกัน ผมไม่ได้ทำกระเป๋าจากยางในรถยนต์คนแรกในโลก และไม่ใช่คนเดียวด้วย แต่ผมใส่ใจเรื่องงานออกแบบ ผมจริงจังกับสิ่งที่ผมทำ จริงจังกับการสร้างแบรนด์ ก็อยากจะบอกว่า ทำอะไรก็ทำไปเถอะฮะ อยากจะเปิดร้านก๋วยเตี๋ยว อยากขายบะหมี่ อยากขายอาหารตามสั่ง หรืออยากจะเป็นดีไซเนอร์ ทำให้จริง ให้สุด แล้วใส่ความเป็นตัวเองเข้าไป ผมเชื่อว่าจะประสบความสำเร็จในท้ายที่สุดนั่นเองครับ"

"ทำอะไรก็ทำไปเถอะฮะ ทำให้จริง ให้สุด แล้วใส่ความเป็นตัวเองเข้าไป ผมเชื่อว่าจะประสบความสำเร็จในท้ายที่สุดครับ"

จ่อย - สเริงรงค์ วงษ์สวรรค์

ป๊อด ธนชัย อุชชิน

ศิลปิน นักร้องนำวงโมเดิร์นด็อก

"เริ่มต้นนะครับ ผมเป็นเด็กคนหนึ่งที่มีความหลงใหลในดนตรีแล้ววันหนึ่งตอนผมอยู่ ม.2 ผมเดินเข้าไป ในงานประจำปีของโรงเรียนซึ่งจัดในโรงอาหาร มีการประกวดวงดนตรีของรุ่นพี่ ผมก็คิดว่า เฮ้ย มีอย่างนี้ด้วยเหรอ เดี๋ยวปีหน้าเราจะประกวด แล้วพอถึง ม.3 ผมก็ได้ตั้งวงดนตรีของตัวเอง นะครับ ก็อยากจะบอกทุกคนว่า ทุกอย่างเริ่มต้นด้วยความชอบ ความรัก ความหลงใหลกับอะไรสักอย่าง

หลังจากนั้น 8 ปี โมเดิร์นด็อกเกิดขึ้นมาเพราะว่าผมไปเชียร์เพื่อนที่เข้าประกวด Coke Music Awards แล้วเห็นทุกวงเล่นเพลงแบบประก๊วด ประกวด ผมก็เลยคิดว่า ปีหน้าจะตั้งวงบ้าง แต่เราจะทำเพลงที่หนวกหูที่สุด ผมรู้สึกว่านี่คือโอกาสเดียวในชีวิตที่เราจะทำเสียงหนวกหูในหอประชุมจุฬาฯ โดยไม่มีใครว่าอะไรเรา

"ผมคิดว่า ศักยภาพของมนุษย์วัดกันได้ที่ปริมาณคุณภาพของสติเลย"

ป๊อด ธนชัย อุชชิน

สุดท้ายก็เกิดมาเป็นวงโมเดิร์นด็อกกับอัลบั้มแรก ('โมเดิร์นด็อก - เสริมสุขภาพ' :2537) คอนเสิร์ตแรกๆ ที่เล่นในรายการบันเทิงคดี ผมจำได้ว่าไมค์วางอยู่กับพื้น แต่เรารู้สึกว่าทำไมเราต้องยกไมค์ขึ้นมา เราเอาปากเราลงไปหาไมค์ได้นะ ลักษณะการคิดเราอาจจะแหวกแนวจากขนบที่มีก็ได้ ผมเคยสงสัยตอนที่ผมออกอัลบั้มแรกว่า นักร้องเวลาที่ไม่ร้องเพลง เขาทำอะไรกันนะ เมื่อก่อน อีเวนต์ งานจ้าง ไม่ได้มีเยอะแยะ นานๆ จะร้องที พอขึ้นไปร้อง โอ้โห เรารู้สึกว่าเราเสียงดรอป แล้วบางทีร่างกายอ่อนแอ เรารู้สึกว่าเราควรจะออกกำลังกายเว้ย ผมก็เลยไปฝึกโยคะตอนอายุ 25 รูปหายาก แต่รูปที่เห็นกันคือ ปีที่แล้ว ตูน (อาทิวราห์ คงมาลัย : นักร้องนำวงบอดี้สแลม) เขาไปวิ่งโครงการก้าวคนละก้าว ช่วยหาเงินให้โรงพยาบาลบางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ แล้วเขาเชิญโมเดิร์นด็อกไปแจม 10 กิโลเมตร ผมไม่เคยวิ่ง 10 กิโลเมตร แล้วก็เดาไม่ออกว่ายาวขนาดไหน แต่ไปก็ไป ระหว่างที่วิ่ง ตูนก็จะชวนว่า **"พี่ป๊อด มาคุยกัน"** เราก็ วิ่งๆ คุยๆ สักพัก อ้าว ตูนไปไหนแล้วไม่รู้ เราก็วิ่งต่อ สักพักมีมอเตอร์ไซค์ผ่านมา พี่ป๊อดครับจะขึ้นมอเตอร์ไซค์ไหมครับ เราก็.... เดี๋ยวขอผมดูศักยภาพตัวเองก่อนแล้วกันนะครับ ก็วิ่งๆ สักพักหันไปเจอข้างหลังเราเป็นรถตู้ปิดท้ายขบวนนะครับ ผมก็ลองเดินดู รถก็ตามเว้ย (หัวเราะ) สุดท้ายผมก็เข้าเส้นชัยได้ แต่ประเด็นอยู่ที่ว่า หลังจากนั้น 3-4 วัน ผมกลับขึ้น ไปเล่นคอนเสิร์ตกับโมเดิร์นด็อก ทันทีที่ผมร้องคำแรกน่ะ เสียงมันมีพาวเวอร์มาก มี Energy มากๆ เลย ผมรู้สึกว่าเฮ้ย นี่คือเคล็ดลับเว้ย เราควรวิ่งให้เป็นประจำเพื่อที่จะพัฒนาเรื่องการงานอาชีพของเรา ทุกวันนี้ถ้ามีโอกาสผมก็จะวิ่งนะครับ

ที่พูดเรื่องนี้เพื่อจะบอกว่าสุขภาพกายสำคัญนะครับ การกิน การนอน การพักผ่อน การออกกำลัง ต่อไปจะพูดถึงเรื่องที่ผมสนทนากับพระอาจารย์นวลจันทร์ บนเรือบนแม่น้ำคงคา ที่ประเทศอินเดีย พระอาจารย์คุยกับผมหลายอย่าง สิ่งหนึ่งที่ผมอยากแบ่งปันกับทุกคน ก็คือพระอาจารย์พูดว่า ศิลปินที่ตกน่ะ จริงๆ หลักใหญ่ๆ คือจิตตก ผมมองว่าไม่ใช่แค่ศิลปินหรอก ทุกๆ อาชีพไม่ว่าคุณจะเป็นพ่อครัว คุณจะขับแท็กซี่ คุณจะเป็นครู คุณจะเป็นครีเอทีฟ ดีไซเนอร์ หรืออะไรก็ตาม เมื่อจิตคุณตก คุณภาพงานของคุณตก เพราะฉะนั้นบางทีงานที่สำคัญที่สุดที่คุณควรทำ คือทำจิตให้มีพลัง ทำจิตให้ปกติ แล้วพุทธศาสนาสอนผม เรื่องสติ สติคือธรรมเอกน่ะ เหมือนหัวใจ เพราะว่าสติคือการที่เรารู้ทันกาย รู้ทันใจ รู้ทันความคิดตัวเอง รู้ทันอารมณ์ตัวเอง สิ่งนี้สำคัญมาก ทำให้คุณดำเนินชีวิตได้อย่างสมดุล ทำให้คุณไปต่อได้ ทำให้คุณพัฒนาได้ สำหรับผมเอง ผมคิดว่า ศักยภาพของมนุษย์วัดกันได้ที่ปริมาณคุณภาพของสติเลย อันนี้คือส่วนตัวนะ

ผมมีอาชีพไซด์ไลน์เป็นนักอ่านสปอตโฆษณาด้วยนะฮะ ซึ่งสินค้าต่างๆ ก็มาจ้างผม ตั้งแต่ตอนทำอัลบั้มชุดแรก สักพักเริ่มเกิดความสงสัยกับตัวเองว่า เราจะทำงานคอมเมอร์เชียลเหรอ ทำงานที่คนสั่งให้เราทำนู่นนี่นั่น ขายของ บางทีสคริปต์คือ **"อร่อย"** เราอ่านปั๊บ เขาบอกว่า คุณป๊อดครับ ขออร่อยมากกว่านี้ครับ อร่อยขึ้นอีก ขออร่อยแบบวัยรุ่น ผมก็อร่อยอยู่หลายแบบมาก เสร็จแล้วผมก็คิดว่าเลิกดีกว่า แล้ววันหนึ่งผมก็ไปคุยกับคุณสุกี้ กมล สุโกศล แคลปป์ โปรดิวเซอร์ผมและเจ้าของเบเกอรี่มิวสิก พี่สุกี้ฟังเรื่องแล้ว ก็ตบหัวผมเบาๆ **"ป๊อด ยูอย่าโง่"** หลังจากนั้นผมก็กลับไปอ่านสปอตครับ แต่ไม่ใช่กลับไปอ่านด้วยความเป็นป๊อด โมเดิร์นด็อก ผมไปอ่านด้วยความเป็นโฆษกคนหนึ่ง คุณต้องการอะไรบอกผม ผมสามารถให้อย่างที่คุณต้องการ ซึ่งผมคิดว่าการลดละตัวตนเป็นสิ่งที่ยากมาก และเป็นสิ่งที่ผมพยายามทำทุกวัน

ช่วงระยะสามสี่ปีหลังนี้ ผมจะมีมุมสงบส่วนตัว ก็คือที่บ้านตัวเองนี่แหละ ตื่นเช้ามาผมจะวาดรูป Painting ด้วยสีอะคริลิก ซึ่งเป็น Passion อีกอย่างที่ฝังอยู่ในตัวผมมาตั้งแต่ตอน ม.3 นะครับ คือการทำงานศิลปะ ทุกวันนี้ ผมคุยกับตัวเอง สื่อสาร และระบายอารมณ์ของผมผ่านไปทางงานศิลปะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมรู้สึกว่าเป็นการบาลานซ์ เพราะทุกวันนี้ผมทำงานกับคน ผมสื่อสารตลอด ขึ้นไปบนเวทีต้องร้องเพลง ต้อง เย้! กระโดดหน่อย! อะไรต่างๆ ก็ตาม แต่ว่าการที่เราได้วาดรูป นี่คือเรากลับมาหาตัวเอง ซึ่งผมคิดว่าทุกคนควรมีมุมที่เป็นของตัวเอง แล้วเราถึง จะมีมุมไปแบ่งกับคนอื่นนะครับ

อีกหนึ่งเหตุการณ์เป็นภาพที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาลครับ ช่วงที่ผมนอนรอพ่อของผม ท่านเป็นมะเร็งขั้นสุดท้าย แล้วผมเซ็นชื่อแล้วกับทางโรงพยาบาลแล้วว่าไม่ต้องใส่สายยาง ไม่ต้องเข้า ICU แล้ว ก็มีช่วงที่หลานมาเล่นไอแพด เล่นแอพใส่รูปหน้าผมกันสนุกสนาน คือผมอยากบอกทุกคนว่า ในช่วงเวลาที่มืดมนที่สุด ก็ยังมีแสงสว่าง มีความสุกสกาวบางอย่าง ขอให้เรามองหาให้เจอ แล้วคุณจะผ่านพ้นชีวิตทุกๆ วันไปได้ด้วยดี ขอบคุณมากครับ"

รู้ไปทำแมว

1. งานทอล์กโชว์แบบเดี่ยวไมโครโฟนเช่นนี้ เป็นงานสไตล์ที่ Cat Radio ไม่เคยทำมาก่อน อาจใกล้เคียงกับงานแฟตแนะแนว หรือกิจกรรมแนะแนวภาคพิเศษเพื่อวัยรุ่นมัธยม เมื่อหลายปีก่อน (ช่วง 2554-2555) ที่จัดโดย Fat Radio

2. สปีกเกอร์ของเรางานนี้เป็นผู้รักสุขภาพ ทั้งคุณเจ มณฑลที่เล่นโยคะเป็นประจำ และอีก 2 ท่านที่เลือกเวลาคุยงานกับทีมแคท เรดิโอในช่วงก่อนและหลังการเล่นฟิตเนส นั่นคือคุณมิ่นท์ มณฑล และ คุณทิมพิธา

3. สปีกเกอร์หลายคนมีความสัมพันธ์กันมาก่อน เช่น ป๊อดเคยเป็นแขกรับเชิญในหนัง SuckSeed ที่กำกับโดยหมู ชยนพ, Mother Trucker ของ บัง ดิษฐพันธ์ ได้รางวัลจาก WONGNAI ของคุณยอด และเคยไปขายเบอร์เกอร์ในงานวันเดอร์ฟรุตที่จัดโดยเจ มณฑล

4. คุณมิ้นท์ มณฑล - มัทฉะเย็น คุณทิม พิธา - โปรตีนสมูทตี้ ส่วนพี่ป๊อดต้องชามะนาว นี่คือเครื่องดื่มบนโต๊ะเมื่อทีมงานแคทนัดคุยงานกับเหล่าสปีคเกอร์ในที่ต่างๆ ซึ่งเรากำจำมาเล่า หลายคนอ่านถึงตรงนี้ก็คงสงสัยว่าจะรู้ไปทำไม (โปรดอ่านชื่อคอลัมน์ที่ท่านกำลังอ่านอยู่ด้านบนนะเมี้ยว)

5. วันงานแคท ทอล์ก สปีคเกอร์หลายท่านมีคนมาให้กำลังใจแต่ที่น่าอิจฉาที่สุดเห็นจะเป็นคุณทิมพิธา ที่มากับน้องพิพิม ลูกสาววัยกำลังน่ารัก และ คุณหมู ชยนพ ที่ทั้งคุณพ่อคุณแม่มาเชียร์

krungsri กรุงศรี
A member of MUFG a global financial group

แคท เรดิโอ ร่วมกับ กรุงศรี เสนอ

CAT TALK
เดี่ยวไมโครโฟน 11 ประสบการณ์ชีวิตสู่แรงบันดาลใจ

Cat Radio
www.thisiscat.com

Talk Cat

กรุงศรี ร่วมกับ แคท เรดิโอ จัดกิจกรรม
"Cat Talk เดี่ยวไมโครโฟน 11 ประสบการณ์ชีวิตสู่แรงบันดาลใจ"
รวบรวมคนดัง 11 คนจาก 11 อาชีพร่วมถ่ายทอดเรื่องราวในมุมใหม่ๆ
ให้คนรุ่นใหม่ฟังอย่างสร้างสรรค์ สนุก พร้อมคอนเสิร์ต Polycat ส่งท้ายความประทับใจได้สนั่น
โรงภาพยนตร์เอ็มพริเว่ ซีเนคลับ ชั้น 5 เอ็มโพเรียม เมื่อวันเสาร์ที่ 29 เมษายน 2560

"การจัดงานนี้เพื่อส่งเสริมให้น้องๆ คนรุ่นใหม่ที่มีความฝันเพราะเราเล็งเห็นว่าวัยรุ่นนั้นเป็นกำลังสำคัญในอนาคตเป็นวัยที่ค้นหาตัวตนและลองผิดลองถูก ธนาคารกรุงศรีฯ จึงดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการสร้างแรงบันดาลใจดีๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้วัยรุ่น นักศึกษาที่อยากจะประสบความสำเร็จในอนาคตตามอย่างที่ตัวเองฝัน ทางธนาคารหวังว่างานนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่น้องๆ จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเปลี่ยนความฝันของตัวเองให้เป็นความสำเร็จ จากการฟังเรื่องเล่าจากประสบการณ์โดยผู้เชี่ยวชาญจากหลากหลายอาชีพ ส่วนธนาคารเองก็มีโครงการอย่าง Plan Your Money เพื่อให้น้องๆ เตรียมพร้อมวางแผนการเงินของตัวเองเพื่อสานฝัน รวมถึงมีโครงการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์รวมทั้งการเข้าไปให้ความรู้แก่น้องๆ ตามสถานศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ ด้วย"
คุณพิตตินันท์ พิทยาวิวิธ
ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการตลาดลูกค้ารายย่อยธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน)

Catwalk is Happy Fashion is Freelance

Coaches:
Junejune x Violette
Theme/Event:
Cat TShirt 4 Happy Birthday
Date: April 1-2, 2017
Venue: Airport Rail Link Makkasan Station
Models: Audience & Artists, T-Shirt Owner and Shoppers
Photographers: Nutchanon Koseekrainiramon & Cat T-Shirt 4 Freelancers

คำโค้ช
เหมือนจะเตรียมตัวเข้าโหมด Summer กันแล้ว งาน Cat T-Shirt 4 Happy Birthday เลยมีแต่คนแต่งตัวโทนสีสดใสกันใหญ่ งานขายเสื้อยืดก็จริง แต่คนมางานก็จัดเต็มไม่ใช่แค่เสื้อยืด อีกอย่างที่เห็นเยอะก็คือลาย prints ทั้งลายดอกหรือจะแนวกราฟิกย้อนยุคนิดๆ เท่พอๆ กับลายเสื้อยืดในงานเลย (O.O)

รู้ไปทำแมว
เสื้อยืดที่โค้ชวิโอเลตใส่ ออกแบบโดยผู้กำกับชื่อ เต๋อ นวพล สำหรับงาน Cat TShirt 4 Happy Birthday
เสื้อยืดพีชที่โค้ชจูนจูนใส่ ออกแบบโดยครีเอทีฟแคท ชื่อ กุ้ง นวพร จัดวางลูกพีชบนเสื้อโดยจูนจูนเอง
ปล. www.facebook.com/nwbtshirt/

CAT TSHIRT 4 HBD

รู้ไปทำแมว
Cat TShirt 4 Happy Birthday
1-2 เมษายน 2560 แอร์พอร์ต เรล ลิงค์ สถานีมักกะสัน

1. แม้ว่างานมีสองวัน แต่ผู้ที่จองร้านเสื้อยืดไว้ต้องมาเซ็ตอัพตั้งแต่วันศุกร์ก่อนงานเริ่ม 1 วัน เหล่าพ่อค้าแม่ค้าเสื้อยืดจึงมางานกัน 3 วัน ตั้งแต่ 8.00 น. ของวันศุกร์และเก็บร้านเวลา 23.00 ของวันอาทิตย์ รวมเวลาแล้ว อยู่ในงานเกิน 60 ชั่วโมง

Happy Birthday & Thank You Everyday! See You Later (O,O)

2. มีร้านเสื้อยืดทั้งหมด 197 ร้าน แบ่งเป็นร้านศิลปิน 121 ร้าน และร้านที่ผ่านการคัดเลือกแบบเสื้ออีก 76 ร้าน
3. ศิลปินวงแรกที่จองบูธคือวง FWENDS
4. งานนี้มีแบบเสื้อใหม่มากกว่า 500 ลาย นี่นับเฉพาะลายใหม่จากร้านที่ผ่านการคัดเลือกนะ
5. เสื้อยืดลายหนังยังคงขายดี และหนังเรื่องที่มาแรงแซงทุกลายในปีนี้ คือ LA LA LAND ที่มีจำหน่ายถึง 3 ร้าน ได้แก่ 1. ABEARABLE 2. I KNOW YOU LIKE IT , CAUSE I LIKE IT TOO. 3. FINE FOUNDER
6. เสื้อยืดลายหน้าคนหรือสมาชิกวง ยังฮิตเสมอ ปีนี้ก็มีขายหลายบูธ ได้แก่ SLUR, CHANUDOM, THE YERS, POLYCAT, FLURE, HUGO, PARADOX, PENNY TIME, THAITANIUM และเสื้อ RAPPER จาก RAP IS NOW
7. บางร้านนำรายได้ส่วนหนึ่งไปช่วยเหลือสังคมด้วย เช่น NORMAL IS BORING, เสื้อเพื่อสังคม, มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร
8. ร้านแรกที่มาตั้งร้านในงานคือ DON'T TRY SHIRT AT HOME
9. ส่วนร้านของศิลปินที่มาเซ็ตอัพร้านแรกคือ JULI BAKER AND SUMMER
10. ร้านที่เปิดเช้าสุดในงานคือร้านของ LOLAY (พี่โลเลมาถึงงาน 7 โมงเช้าทั้งวันเสาร์-อาทิตย์)

11. ร้านที่กลับดึกสุดคือคือร้าน CATTA ERA (เที่ยงคืนกว่าวันอาทิตย์ยังเก็บของไม่เสร็จเลย)
12. ศิลปินที่เสื้อขายหมดตั้งแต่วันแรกมีเยอะมาก เช่น SLUR (หมดตั้งแต่เที่ยงกว่าของวันเสาร์), DESKTOP ERROR, SOLITUDE IS BLISS, STOONDIO, จูนจูน, JULI BAKER AND SUMMER, อ๊อฟ จุมพล ร้าน LAND OF SOMETHING จนต้องเปิดพรีออเดอร์ในวันอาทิตย์
13. เสื้อของวง SLUR ที่ว่ากันว่าหมดไวมาก ลูกค้าคนแรกคือดีเจวี วิโอเลต จากช่วงคนขอแมว และลูกค้าคนสุดท้ายที่ซื้อทันคือ ขุน น้องฝึกงานของแคท เรดิโอ
14. ขุน น้องฝึกงานอีกนั่นแหละคือนายแบบเสื้อยืดสกรีนฟรีที่ออกแบบโดย เต๋อ นวพล (ลาย JONK & BOOM & KUNG & APREAW ที่โค้ชวี วิโอเลตใส่ในหน้า CATWALK IS HAPPY, FASHION IS FREELANCE.)
15. ร้านเสื้อยืดที่มีคนต่อคิวยาวที่สุดแบบตัดแถวเป็นวงคดเคี้ยวในงานเลยทีเดียวคือร้านของวง THE YERS
16. ร้านเสื้อยืดที่หลอนที่สุดต้องยกให้ร้าน CLASS OF JUNEJUNE AND SPACE BAR เพราะทิ้งหุ่นลองเสื้อไว้ในงาน สร้างความตกใจให้ทีมงานไม่น้อย
17. ร้านเสื้อยืดที่เสียงดังที่สุดแบบไม่ต้องใช้ลำโพง คือ MINIMAL PANDA ที่ส่งเสริมการขายได้เอนเตอร์เทนสุดๆ ด้วยการเชื้อเชิญ ทักทายทุกคนต่อหน้าต่อตา
18. ผู้ชมคนแรกที่ซื้อบัตรหน้างาน มาตั้งแต่ก่อนเก้าโมงเช้า
19. ผู้ชมคนแรกที่เข้างาน เป็นผู้หญิงใส่เสื้อเชิ้ตสีขาว หมวกสีขาว กางเกงขายาวสีดำ
20. ผู้ชมหลายคนเป็นนักวิ่งด้วย เพราะนอกจากงานแคท ทีเชิ้ตแล้ว ยังเข้าร่วมงานวิ่งที่จัดวันเดียวกันในบริเวณแอร์พอร์ต เรล ลิงค์ สถานีมักกะสัน มีพี่บอล วิทยา ทองอยู่ยง ผู้กำกับภาพยนตร์ เป็นตัวอย่างที่ทั้งวิ่งและช้อปเสื้อยืดกระจาย
21. ในวันงาน พี่ใหญ่แห่ง แคท เรดิโอ-จ๋อง พงศ์นรินทร์ อุลิศ ได้รับเสื้อยืดวง PENNY TIME แบบงงๆ โดยจู่ๆ วงก็นำเสื้อมาส่งให้พร้อมคืนเงิน (ไม่คิดตังค์) ด้วยตนเอง จนหลังจบงานปริศนาค่อยๆ เฉลยออกมาว่า กิ่ง โปรแกรมโค (พ่วงตำแหน่งแม่ครัวประจำออฟฟิศแคท เรดิโอ) เป็นคนซื้อให้
22. THE WHITE HAIR CUT ซึ่งเป็นวงที่อายุน้อยที่สุดในงาน (น้องๆ ยังเรียนมัธยม) ต้องรอถึง 2 ชั่วโมง กว่าจะได้ขับรถออกจากงาน เพราะมีรถที่จอดโดยไม่ได้ปลดเกียร์ว่างขวางอยู่ แง...
23. วงที่เล่นจบตามเวลาแต่นับจำนวนเพลงได้มากที่สุดถึง 13 เพลง ได้แก่ PARADOX พร้อมคอสตูมชุดวันเกิดแบบแพมเพิร์สกระจาย แถมมีเค้กเล็กๆ ให้พี่ต้าเป่าบนเวที (ตอนแรกวงจะให้ดีเจสองเป่า แต่พี่เขาเขิน) ฉลองวันเกิดของ CAT RADIO ด้วย เย้ๆ แซ้งกิ้ว!
24. CAT WALK ในงานนี้ยาว 40 เมตร ได้ต้อนรับนายแบบนางแบบ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าของร้านเสื้อยืดที่มาออกบูธ และเหล่าศิลปิน รวมกว่า 300 คน เปิดแคทวอล์กด้วยสองสาวตัวจิ๋ว ได้แก่ ชื่นใจจากร้านตราหมีคู่ และชิณาจากร้าน YOKEEPLAYBOY
25. จบงานแล้ว ทีมแคท เรดิโอ พบขาตั้งสแนร์ และถุงไม้กลอง พร้อมไม้ที่หลังเวที วงใดทำหล่นไว้ ติดต่อรับที่ 02-530-9611
26. งานนี้เค้าแมวออกแบบป้ายให้ทุกคนได้ถ่ายรูปขึ้นปกเป็นนายแบบนางแบบกันตามใจ ได้ลุ้นรางวัลจาก CAT RADIO และคอนเสิร์ตเก๋ๆ ด้วย คาดว่างานหน้าจะยกป้ายยกปกไปชวนเล่นกันอีก แต่ตอนนี้หาป้ายไม่เจอ เมี้ยว (O,O)

รู้ไปทำแมว
ข้อมูลรู้ไปทำแมวจากงานทีเชิ้ตหนนี้ ส่วนใหญ่เขียนโดยเจสซี่ ฮอต แอนด์ สไปซี่ ผู้ดูแลบูธร้านค้าจากงานนี้และอีกหลายงานของแคท เรดิโอ

แมวนอก

โดย ดีเจ
Sonny & Nor

เพลงดีมีทั่วโลก
คัดสรรและบอกต่อ โดย
ดีเจ Sonny & Nor
กูรูคู่รู้รอบ จากรายการ
แมวนอก แห่ง แคท เรดิโอ

ดีเจนอร์ วีระยศ เตยะราชสกุล

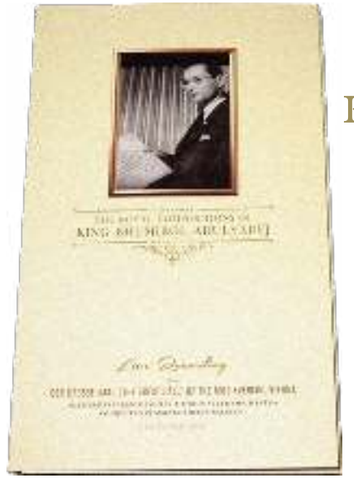

5 Decades The Royal Compositions of King Bhumibol Adulyadej In The City of Vienna

ขออภัยที่บทความนี้ไม่ได้แทรกไว้ในนิตยสารเค้าแมว ฉบับเพลงเพื่อพ่อ แต่เนื่องจากเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมาได้มีคอนเสิร์ตที่เป็นการรำลึกถึงเหตุการณ์ในครั้งนี้ โดยวงดนตรี โปรมูสิกา (Pro Musica) ได้อัญเชิญเพลงพระราชนิพนธ์ที่บรรเลงเอาไว้ที่กรุงเวียนนา เมื่อประมาณ 5 0ปี ที่แล้ว มาเล่นอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับมีการจำหน่ายอัลบั้มชุดประวัติศาสตร์ชุดนี้ขึ้นมาอีกครั้งในรูปแบบแผ่นเสียงและซีดี (5 Decades The Royal Compositions of King Bhumibol Adulyadej In The City of Vienna) จึงขอเพิ่มหมายเหตุอันนี้ไว้ในฉบับถัดๆไป

ผมเคยเขียนและโพสต์โปรแกรมรายชื่อเพลงเมื่อครั้งที่พระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เสด็จเยือนที่กรุงเวียนนา ในปี พ.ศ. 2507 ที่ได้รับการตอบรับและคำชื่นชมในความเป็นพระอัจฉริยภาพทางด้านดนตรีของพระองค์จากชาวออสเตรียเอง บังเอิญเพื่อนของผมได้ดำรงตำแหน่งที่สถานทูตที่กรุงเวียนนาพอดี..... จึงถามไถ่ให้ช่วยเสาะหาการบันทึกเสียงในคอนเสิร์ตประวัติศาสตร์ครั้งนั้นมาให้ฟัง แต่ภายหลังมีการจำหน่ายในรูปแบบแผ่นเสียงและซีดี จึงอยากให้แฟนๆ ชาวแคท เรดิโอ ได้ร่วมรำลึก และรับรู้ถึงเหตุการณ์ในครั้งนั้น

อัลบั้มชุดนี้จึงแบ่งเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือ **ซีดีแผ่นแรก** และแผ่นเสียง เป็นการถ่ายจากเทปบันทึกเสียง ที่อัดไว้ในระบบเทปรีล (1/4 นิ้ว : ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าเทปคาสเซ็ตขนาดปกตินิดเดียว ระบบเสียงจึงไม่ได้ดีมาก) แต่ได้รับการบูรณะจากซาวน์เอนจิเนียร์ระดับรางวัลแกรมมี่ พี่วูดดี้ (สราวุธ พรพิทักษ์สุข) และผลิตที่โรงงานแผ่นเสียงระดับคุณภาพที่เยอรมัน ซึ่งเป็นบทเพลงที่บรรเลงโดย The Niederosterre-ichischesTonkunstler Orchestra ประกอบด้วยเพลงพระราชนิพนธ์ชุด **'กินรี' (Kinari Suite)** คือเพลง **'Nature Waltz'**, **'The Hunter'**, **'KinariWaltz'**, **'A Love Story '**และ **'Blue Day'** รวมไปถึงเพลง **'มาร์ชราชนาวิกโยธิน' (Royal Marine March)** และเพลงจบที่เรียกเสียงปรบมืออย่างกึกก้อง และยาวนาน และอังกอร์ให้เล่นซ้ำอีก (แสดงให้เห็นถึงการยกย่อง และตอบรับในแง่ดีมากๆ สำหรับนักฟังเพลงที่ถือว่าตัวเองเป็นชาติที่ก่อกำเนิดดนตรีแบบคลาสสิค) คือเพลง **'มาร์ชราชวัลลภ' (Royal Guards March)**

และที่น่าสนใจอีกส่วนหนึ่งคือ เราจะได้ยินเพลง **'สายฝน' (Falling Rain)** และ **'ยามเย็น' (Love At Sundown)** ในเวอร์ชั่นร้องแบบโอเปร่า ภาษาเยอรมัน เป็นครั้งแรก

ซีดีแผ่นที่สอง เป็นการถ่ายจากเทปบันทึกเสียงเช่นกัน โดยบันทึกไว้ขณะที่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเวียนนา เพื่อทรงดนตรีแจ๊สเป็นการส่วนพระองค์ร่วมกับคณะดนตรีของ Friedrich Gulda และทรงแซกโซโฟนร่วมกับนาย JorgDemus นักแซกโซโฟนชื่อดังของออสเตรีย ซีดีแผ่นนี้ประกอบด้วยการ Jam Session ทั้งหมด 3 Session ซึ่งเป็นอีกครั้งที่เราจะได้ยินเสียงที่พระองค์ทรงแซกโซโฟนร่วมกับวงดนตรีแจ๊สชาวต่างชาติ นอกจากที่ อ.ภาธร ศรีกรานนท์ เคยนำมาเผยแพร่และบางส่วนที่ถูกบันทึกไว้ในอัลบั้มชุด **'Royal New Orleans Jazz Celebration'** ร่วมกับวง The Preservation Hall Jazz Band (อัลบั้มชุดนี้พระองค์ทรงแซกโซโฟนในบางเพลง และสมเด็จ-พระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงระนาดฝรั่งร่วมกับวงเช่นกัน)

ดีวีดี สารคดีเฉลิมพระเกียรติ เรื่อง คีตราชา ซึ่งมีบันทึกภาพเหตุการณ์ครั้งสำคัญ รวมไปถึงบทสัมภาษณ์จากบุคคลที่เคยร่วมในเหตุการณ์ครั้งนี้ด้วย

ขอขอบคุณ บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด ผู้ผลิตและจำหน่ายอัลบั้มประวัติศาสตร์ชุดนี้

ด้วยความระลึกถึง พี่ดาว (นิดา สุทัศน์ ณ อยุธยา) ที่มีส่วนในการนำเทปชุดนี้มาปรับปรุงคุณภาพเสียงและขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตทำสำเนาเพื่อนำออกเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้ฟังกันอย่างทั่วถึง เสียดายที่พี่ดาวไม่ได้มีโอกาสได้เห็นอัลบั้มชุดนี้ด้วยตัวเอง

รู้ไปทำแมว

วงดนตรี โปร มูสิกา (Pro Musica) ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2501 โดยนักดนตรีสากลชั้นนำของไทย นำโดยหัวหน้าวงคือ พลเรือเอก หม่อมหลวงอัศนี ปราโมช ศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีสากล) ปี 2537 ผู้มีผลงานมากมายรวมทั้งการเรียบเรียงเสียงประสานเพลงพระราชนิพนธ์อาทิ **'อาทิตย์อับแสง'** **'ความฝันอันสูงสุด'** ฯลฯ โปร มูสิกา นับเป็นวงออร์-เคสตราระดับอาชีพวงแรกของไทย ติดตามรายละเอียดและผลงานได้ที่ www.facebook.com/promusi-cabkk/

Bread & Butter
'Hotel Pacific'

Beth Andersen
'D.A.N.C.I.N"

Tatsuro Yamashita
'Ride On Time'

Yumi Matsutoya
'Metropolis No Katasumi De'

Tomo Akikawabaya
'Mars'

Tubes
"Seasons In The Sun"

The Beaches
'Here Comes Summer Again'

Tomoko Nakano
"My Cool Summer"

อ่านแล้วไปติดตามฟังเพลงดีทั่วโลกต่อได้ที่รายการแมวนอก ทุกคือวันศุกร์ 21.00-24.00 น. ทาง www.thisiscat.com" www.thisiscat.com, app: Cat Radio อัพเดทรายชื่อเพลงทุกสัปดาห์ทาง www.facebook.com/sonnyandnor

แมวนอก
โดย ดีเจ
Sonny & Nor

เพลงดีมีทั่วโลก
คัดสรรและบอกต่อ โดย
ดีเจ Sonny & Nor
กูรูคู่รู้รอบ จากรายการ
แมวนอก แห่ง แคท เรดิโอ

ดีเจซอนนี่ อาทิตย์ พรหมประสิทธิ์

"เค้าแมว" ฉบับนี้น่าจะมาถึงมือคุณๆ ในช่วงฤดูการท่องเที่ยว พักผ่อนหน้าร้อน ผมตัดสินใจไม่ถูกว่าจะไปไหนดี ห้วงอารมณ์หนึ่งก็อยากไปทะเลมากมาย อีกวันหนึ่งก็อยากจะแวะไปญี่ปุ่นสักหน่อย ดังนั้นจึงขอทำมู้ดบอร์ดรวมปกแผ่นซิงเกิ้ลจากญี่ปุ่นในภาพชุดคนกับทะเลก็แล้วกัน ทั้งหมดเป็นบางส่วนจากคอลเลกชั่นส่วนตัว หวังว่าพี่ยัง (อาร์ตไดเรกเตอร์เค้าแมว) จะวางเลย์เอาต์ให้คุณเห็นกันชัดๆ ฉบับหน้าจะมาบอกว่าตกลงแล้วผมได้ไปเที่ยวไหน

อ่านไป
ดูไป ฟังไป
โดย ไก่เดือนเก้า

คอลัมน์ชวนอ่าน ชวนดู ชวนฟัง โดยเหล่าดีเจหนังหน้าแมว ที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนมาตามวาระ คราวนี้ดีเจจ้อย นรา มาชวนดูศิลปะ (ต่อ)

ดู: ศิลปะ
อาจารย์แม่ (2)

โดย นรา

ความเดิมตอนที่แล้วก็แล้วไป ไม่ตะขิดตะขวงใจ ถึงยังไงจะจริงใจรักเธอ...
ผมรู้แล้วครับว่าทำไมฉบับที่แล้วจึงเขียนจบไม่ลง

.....

พ้นจากเรื่องของทักษะฝีมือ ความชำนาญ ในการวาดเส้นและระบายสีแล้ว ความยอดเยี่ยมประการสำคัญในผลงานของชิฮิโระ อิวาซากิ ที่ยากจะหาใครมาเทียบเท่าเสมอเหมือน ก็คือสไตล์เฉพาะตัวอันโดดเด่น เห็นที่ไหน เมื่อไร เป็นต้อง '**ร้องไฮ้**' ระลึกนึกออก จำได้ขึ้นมาทันที

อย่างไรก็ตาม มีโอกาสคลาดเคลื่อนจาก '**ร้องไฮ้**' เป็น '**ร้องไห้**' เนื่องจากจำผิดได้เหมือนกัน (ภาษากฎหมายสอบได้ F เรียกว่า '**จำเลย**' คือจำเกินเลยผิดจากความจริง) ด้วยเหตุว่าผลงานของอาจารย์แม่ส่งอิทธิพลสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ศิลปินนักวาดภาพประกอบรุ่นหลังจำนวนเยอะแยะมากมายก่ายกองนึกอยากเจริญรอยตาม

ประการสุดท้าย คือเนื้อหาในภาพวาดเกี่ยวกับเด็กๆ ของอาจารย์แม่ให้ความรู้สึก '**ดีเป็นพิเศษ**' หวาน อ่อนโยน และมีมุมมองบริสุทธิ์สดใสของวัยเยาว์อยู่เต็มเปี่ยม

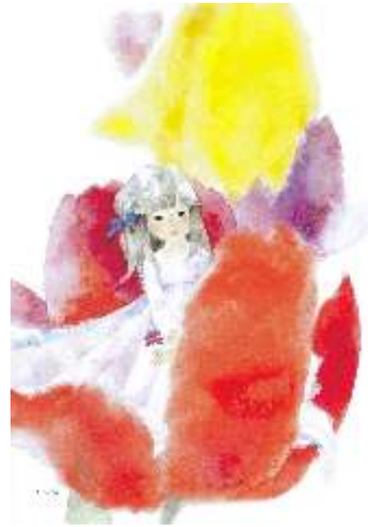

เป็นภาพที่ดูกี่ครั้งก็สบายใจ ดูทีไรก็มีความสุข (ยกเว้นว่าดูตอนเพิ่งอกหักสดๆ ร้อนๆ เจ็บๆ ร้าวๆ เศร้าๆ ช้ำๆ และอีก 289 กรณี ซึ่งผมขอสงวนสิทธิ์อุ๊บอิ๊บไม่พูดถึง)

อาจารย์แม่เคยกล่าวไว้ว่า "ขณะที่กำลังวาดภาพของเด็กๆ ฉันรู้สึกราวกับกำลังวาดภาพวัยเยาว์ของฉันเอง"

ผมคิดว่าสิ่งที่ยากสุดและยอดเยี่ยมสุดในภาพวาดของอาจารย์แม่ คือประเด็นนี้เองครับ คือการถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ภายใน ไม่ว่าจะเป็นมุมมองต่อโลก ทัศนคติ ความคิดอ่าน ความใฝ่ฝัน รสนิยมทางศิลปะ ตลอดจนบุคลิกและตัวตนของเธอ สะท้อนออกมาเป็นภาพวาด

ย่อหน้าข้างต้นนี้ใช้อธิบายผลงานของศิลปินทั่วโลกได้หมดทุกคน ดังนั้นถ้าหากในอนาคต ผมจะพูดอะไรซ้ำๆ ทำนองนี้อีกก็ต้องขออภัยล่วงหน้าตลอดชีวิตนะครับ ที่รัก

ในเรื่องฝีมือหรือหน้าตาภายนอก ภาพวาดสกุลช่างชิฮิโระ อิวาซากิ สามารถลอกเลียนแบบทำตามได้ไม่ยากนัก ฝึกวาดเยอะๆ เอาจริงเอาจังเทียบเท่ากับเล่นเกมจับโปเกม่อน ก็จะพัฒนาฝีมือและแรงงาน สามารถผลิตภาพวาดเสิ่นเจิ้นเป็นของปลอมทำเหมือนออกมาได้แต่เนื้อหาหรือความคิดเป็นสิ่งที่ไม่มีทางเลียนแบบเฉียดใกล้ได้เลย

ลอกกันเฉพาะเปลือกนอก (ซึ่งไม่ได้หมายถึงการลอกคราบ) ภาพวาดของอาจารย์แม่ ผมก็วาดได้ครับแต่อยู่ในระดับของปลอม ซึ่งลอกเลียนแบบของเก๊ทำจากคลองถม ซึ่งลอกเลียนแบบของกำมะลอทำจากเสิ่นเจิ้นอีกที ถุยส์!!!

นอกเหนือจากผลงานแนวไสๆ แล้วในยุคท้ายๆ ก่อนเสียชีวิตเมื่อปี ค.ศ. 1974 อาจารย์แม่ชิฮิโระ อิวาซากิได้วาดภาพจำนวนหนึ่ง เป็นภาพแม่และเด็ก ท่ามกลางสภาพโหดร้ายทุกข์ยากท่ามกลางภาวะสงคราม เพื่อเรียกร้องให้กระตุ้นเตือนให้ผู้ชมใส่ใจ และใฝ่ฝันถึงสันติภาพ

ประเด็นการต่อสู้เพื่อสันติภาพ เป็นเนื้อหาสำคัญที่ปรากฏอยู่ในผลงานตลอดทั้งชีวิตของ

อาจารย์แม่ ซึ่งมีทั้งที่นำเสนออย่างตรงไปตรงมา และสื่อสารในทางอ้อมอย่างแนบเนียน

มีตัวอย่างกรณีหนึ่ง ซึ่งบ่งชัดถึงความยอดเยี่ยมของอาจารย์แม่ในการวาดภาพเด็กได้อย่างเข้าถึงแก่นแท้ของวัยเยาว์ หรือพูดอีกแบบคือ อาจารย์แม่แกวาดภาพเด็กเหมือนเข้าไปนั่งอยู่ในใจเด็กๆ

ภาพเด็กๆ ของอาจารย์ชิฮิโระ จึงมีความเป็นสากล มีความลึก มีเลือดเนื้อชีวิตจิตใจ ตัวอย่างกรณีที่ว่า คือภาพประกอบหนังสือเรื่อง '**โต๊ะโตะจังเด็กหญิงข้างหน้าต่าง**'

แท้จริงแล้ว อาจารย์แม่ไม่ได้วาดภาพประกอบวรรณกรรมเรื่องดังเล่มนี้ ตอนที่ '**โต๊ะโตะจัง**' เขียนขึ้นเมื่อปี 1981 คุณชิฮิโระอิวาซากิเสียชีวิตไปแล้ว 7 ปี

พูดอีกแบบคือ หนังสือ '**โต๊ะโตะจัง**' เลือกสรรภาพที่อาจารย์แม่ได้วาดไว้ แล้วนำมาเป็นภาพประกอบ ผลลัพธ์ก็คือ เข้ากันได้อย่างเหมาะเจาะน่าอัศจรรย์ ราวกับเป็นการวาดเตรียมเผื่อไว้ล่วงหน้าสำหรับหนังสือเล่มนี้

สำหรับท่านที่สนใจผลงานของชิฮิโระ อิวาซากิ สามารถ search ค้นหาดูรูปเพิ่มเติมได้ทาง google และ pinterest แต่จะดีกว่านั้น ถ้ามีโอกาสไปเที่ยวญี่ปุ่นเพื่อดูผลงานต้นฉบับตัวจริง มีพิพิธภัณฑ์ 2 แห่งที่รวบรวมผลงานของศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ คือ Chihiro Art Museum Tokyo และ Chihiro Art Museum Azumino (ไกลมาก ไปยาก เดินทางลำบาก แต่อีนี่ บรรยากาศยอดเยี่ยมทิวทัศน์สวยงาม สามารถวิ่งร้องเพลงจีบกันแบบหนังอินเดียได้สบายๆ นะจ๊ะนายจ๋า)

ทั้ง 2 แห่งได้รับการยกย่องว่า เป็นพิพิธภัณฑ์ศิลปะที่ตกแต่ง จัดแสดงได้น่ารัก เป็นมิตรกับผู้ชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถือได้ว่า เป็นสวรรค์สำหรับเด็กๆ

ผมยังไม่เคยไปนะครับ แต่ตระเตรียมทุกอย่างพร้อมแล้ว ทั้งหนังสือเดินทางและงบประมาณค่าใช้จ่าย

ที่เหลือก็แค่สวดมนต์ภาวนา อย่างช้าๆ สงบ นิ่ง และเยือกเย็นเป็นหิมะแช่ช่องฟรีซ รอให้อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงิน 1 บาทเท่ากับ 300 เยน

ถึงตอนนั้นเมื่อไหร่จะยืดอกพกเงิน 2,000 บาท ไปเที่ยวญี่ปุ่นแบบเศรษฐีมีกะตังค์

เชิญถุยส์ส์ส์ได้ตามอัธยาศัยครับ (O.O)

รู้ไปทำแมว

บทความ 'อาจารย์แม่' ตอนแรกอยู่ในเค้าแมวฉบับ 1 ปกสครับบ ส่วนสาเหตุที่ 'อาจารย์แม่ (2) เพิ่งได้ลงในฉบับนี้ เพราะบรรณาธิการเบลอ เพิ่งหาต้นฉบับเจอ ทั้งที่นักเขียนส่งมาตั้งนานแล้ว ผ่านไปสามเดือน ยังเดินไปตามต้นฉบับอยู่เลย ขออภัยทั้งนักเขียน (อีกครั้ง) และนักอ่านไว้ ณ ที่นี้

หมายเหตุ: อ่านแล้ว ดูแล้ว ไปร่วมวงสนทนาเรื่องต่างๆ นานา กับดีเจจ้อง จ้อย โจ๊ก และพี่คมสัน ในรายการหนังหน้าแมว ทุกวันอาทิตย์ 21.00 - 24.00 น. ที่ Cat Radio

1 กรกฎาคมนี้ ศิลปินทั้งวงการ จะเปิดตัวแฟนพร้อมกัน

FanSter

App ที่พิสูจน์ว่า **"แม้ความรักอาจดูเหมือนเกม แต่ก็คุ้มที่จะเล่น"**
ลุ้นรางวัลพิเศษจากศิลปินที่คุณรักได้ทุกวัน

Download ฟรีวันนี้ที่ App Store และ Google Play Store

ราศีพฤษภ
(16 พ.ค.-15 มิ.ย.)

โอวว ม่ายยย ไม่น่ากลัวขนาดน้านขอรับ แต่หากแต่ทว่า ระมัด-ระวังเนื้อระวังตัวทางด้านความรัก ความลุ่มหลง หรือการติดหนี้บอะไรบางอย่างในช่วงนี้ มักจะส่งผลร้ายมากกว่าผลดี แม้ว่ายังมิมีทีท่าจะพังๆ กันไป แต่ให้ระวัง ใจเย็น มีสติกันไว้ก่อน ใจเย็นๆ เข้าสู้

ราศีเมถุน
(16 มิ.ย.-15 ก.ค.)

เหงา อ้างว้าง เปล่าเปลี่ยว เหงาๆ กว่าเพลงของน้องอิ้งค์ แต่ในทางหนึ่งก็ดี ไม่วุ่นวายใจ แต่ในอีกทางหนึ่ง หรือว่าเราเองที่เลือกทางนี้ ที่มันนิ่งๆ ซึมๆ ไม่อยากจะเจอหน้าใคร ไม่มีกะใจพบคน เอาเป็นว่า ไหนๆ มันจะซึมๆ เหงาๆ ไปหมดทุกเรื่องละ ก็ถือโอกาสพักๆ จากโลกอันสับสนวุ่นวายสักเดือนละกันเด้อ

ราศีกรกฎ
(16 ก.ค.-15 ส.ค.)

ดูดี มีเงินทองแยะ แต่หน้าไพ่ ดูราวกับว่า ไม่ได้เอามาใช้จ่าย หรือมาละเลงละลาย กลายเป็นต้องลุยงาน งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข แต่ไม่ใช่ช่วงนี้ คุณยังต้องทำงานๆๆ ไปอีกสักพักใหญ่ๆ และน่าจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านเงินเก็บของคุณด้วย เอาเถอะช่วงนี้มีงานมีเงิน ลุยไปก่อนน่า

ราศีสิงห์
(16 ส.ค.-15 ก.ย.)

ราชาถือเหรียญ เงินทองสวยงาม มิขัดสนกลใด แถมโชคลาภมากมายทยอยวิ่งใส่ โปรเจกต์ใดๆ ของท่านที่ทำเงินอยู่จงทำต่อไป ไร้ปัญหาเคลียร์ได้เกลี้ยง ยิ่งถ้าท่านเป็นเฮดผู้นำ จะยิ่งเป็นการดี เอ้า รวย!!!

ราศีกันย์
(16 ก.ย.-15 ต.ค.)

ไพ่ใหญ่ในการโลเล ลังเล ดั่งหน้าไพ่ ถือคนโทน้ำเหยือกน้ำแก้วน้อยสองมือ เทวนไปเทไปเทมา จะเอาไงดี ไปทางนี้ก็กลับตัวก็ไม่ได้ ให้เดินต่อไปก็ไปไม่ถึง เหมือนมีอะไรมาฉุดดึง ไม่ให้เราเลือกทางใด ดังนั้น การตัดสินใจใดๆ ตอนนี้ อาจจะยังไม่มีผลดีสักทาง ดึงเชงๆ ไว้ก่อนอาจจะเป็นการเข้าสถานการณ์มากกว่า สักพักนุง

ราศีตุลย์
(16 ต.ค.-15 พ.ย.)

เงินทองมากมาย สบายบรื๋อ ใครมีปัญหาติดขัด ขัดสน รอแพร้พ เดี๋ยวมา ใครเห็นแววมาทั้งทางงานหรือโชควิงชน รอแพร้พ เดี๋ยวมาแน่ๆ แต่ใครที่ต้องจัดการปัญหาเรื่องเงินช่วงนี้ อาจจำต้องเหนื่อยหน่อยนิดส์นุง แต่จะเป็นการดี เมื่อจบโปรเจกต์สบายบรื๋อ เอ้า รวยๆๆ

ราศีพิจิก
(16 พ.ย.-15 ธ.ค.)

เงินน่ะมีคับ แต่คิดหนักกอดไว้เหยียบไว้ วางไว้บนหัว คือคิดๆ ว่าจะทำยังไงดี ทั้งเงินที่กำลังสร้าง งานที่กำลังทำ เงินจากการงาน หรือกระทั่งเงินเก็บ มันวกวนวนเวียนชวนปวดเฮด ข้อดีคือเงินไม่ได้หายสูญสลายจนเข้าเกณฑ์เสียทรัพย์ แต่มันปวดเฮดปวดฮาร์ดสักพักแน่ๆ นวล

ราศีธนู
(16 ธ.ค.-15 ม.ค.)

ดุจดั่งการเริ่มต้น ใครเริ่มต้นด้านการเงินใหม่ๆ ยิ่งใหม่ยิ่งดีแต๊ๆ หรือเป็นงานใหม่ในสายงานเดิมก็ดี ผู้ร่วมงานใหม่ พาร์ทเนอร์ใหม่ คู่หูใหม่ อะไรใหม่ๆ เอาหมด นี่แหละจะทำเงินได้ดี มีโครงการต่อยาวๆ เบยรวมถึงด้านอื่นๆ ในชีวิตก็จะดีตามๆกันไปเบย สาธุ

ราศีมังกร
(16 ม.ค.-15 ก.พ.)

แหม นี่แหละ เด็กๆ มา ถ้าถ้วยพูดเรื่องความรัก ก็นั่นแล ระวังจะมีคนอ่อนกว่ามาประสานสัมพันธ์ หรือ เราจะไปส่งสายตา คนมีคู่ก็ระวังเด็กๆ มารบกวน หรือในทางดี อาจจะมีเด็กๆ มีน้องสักที คนที่ยังไม่มีหรือยังระวังไม่ให้มี ก็ให้ระวังๆ

ราศีกุมภ์
(16 ก.พ.-15 มี.ค.)

คล้ายการนับหนึ่งแบบใหญ่ๆ ใครเริ่มอะไรใหม่ๆ ทั้งเรื่องงาน เรื่องชีวิต เน้นความรักจะเป็นการดี ที่คราวนี้ไปต่อยาวๆ ยาวๆ ไป ใครที่กลุ้มอกกลุ้มใจอันใด สักพัก อาจจะเคลียร์จนหมดจด แล้วเริ่มสิ่งใหม่ๆ ดีๆ ที่เราจะไปต่อยาวๆ หรือใครมีแผนมีโครงการที่ชั่งใจอยู่ จัดไป เอาอันนี้แหละ ลุยดียาวๆๆ

ราศีมีน
(16 มี.ค.-15 เม.ย.)

เอาล่ะสิ เน้นไปเพียวๆ ใครอยากมีคู่ มาเร็วๆ นี้ ใครมีปัญหากับคู่ที่มีก็ใจเย็น เคลียร์กันได้ ใครมีความสุขสบายๆ ก็ได้เพิ่มเติมเจริญใจกันต่อไป รวมถึงความสัมพันธ์ด้านอื่นๆ กับคนรอบข้างด้วย ทั้งครอบครัว คนใกล้ชิด ที่ทำงาน ผู้หลักผู้ใหญ่ ญาติสนิทมิตรสหาย สบายแฮร์ ดีลได้จ๊าบๆ หมดทุกๆ ทางขอรับ

ราศีเมษ
(16 เม.ย.-15 พ.ค.)

งานๆๆ งานเพียบๆ ในทางหนึ่ง คุณก็เป็นเวิร์ก-กิ้งแมน เวิร์กกิ้งวู้แมน อยู่แล้วประมาณหนึ่ง ดังนั้น งานหนักไม่ว่ามาเลย ชอบ สนุก ท้าทาย พร้อมลุย เพราะงานหนักไม่เคยฆ่าคนตาย แต่เดือนนี้ คุณอาจบาดเจ็บเจียนตายได้ 555 เพราะหน้าไพ่นี้ กอดไม้ไว้ ไม้เรียงเป็นกำแพง เดือนนี้ ใจไม่อยากหนี แต่ร่างกายนี่แทบล้ม ร่างแทบพัง เอาเป็นว่า ลุยไป ห้ามท้อห้ามเหนื่อย ห้ามพัก ห้ามรักหมอ เอ้ย ห้ามหยุด แล้วผลลัพธ์หอมหวานจะตอบแทนท่านแน่นอน (O.O)

ดวงรายเดือนดูที่นี่ ส่วนดวงรายสัปดาห์ ดูแบบสดๆ ได้ที่ Cat Radio รายการหมอสองสามมิติ ทุกวันพฤหัสบดี สี่ทุ่ม ถึง เที่ยงคืน โดยหมอสอง (2 Paradox) และ หมอยิป (ยิปโซ อริย์กันตา)

“สไตล์ไม่ใช่อยู่ๆ จะไปหา มันอยู่ในตัวเราอยู่แล้ว ทุกคนมี”

ป่าน - ชนารดี ฉัตรกุล ณ อยุธยา ‘juli baker and summer’
ศิลปินนักวาดรุ่นใหม่สไตล์ juli baker and summer
แขกรับเชิญรายการแมวค้นคน* 4 พฤษภาคม 2560

แมวค้นคน คือ รายการสัมภาษณ์บุคคลหลากหลายอาชีพ
แบบค้นแนวคิด การใช้ชีวิต สะกิดแรงบันดาลใจ
ทุกวันพฤหัสบดี 21.00 - 22.00 น. ทาง Cat Radio
www.thisiscat.com, app: Cat Radio

FanSter

Presents

Cat Foodival

เทศกาลอาหารอร่อยหู
1 เมนู 1 ศิลปิน

เต็มอิ่มไปกับ 100 ร้านอาหารศิลปิน ทุกจานทำมาจากชื่อเพลง
ชิมคอนเสิร์ตของ
NOP PONCHAMNI & THE GROOVE TO MATIX 11 FEAT. V VIOLETTE • MOVING AND CUT • FRIDAY JELLY ROCKET • RASMEE • SIN • THE TOYS PENNY TIME • FWENDS • THE JUKKS • TELEX TELEXS NAP A LEAN • LOVEiS SHOW • YELLOW FANG
เวิร์คชอปทำอาหารกับเชฟคนดัง

1 กรกฎาคม นี้ แอร์พอร์ต เรล ลิงค์ สถานีมักกะสัน
บัตรเข้างาน 300 บาท
พิเศษ!!! เพียงโชว์ APP. FANSTER ลดเหลือเพียง 200 บาท
เริ่มขายบัตร 31 พฤษภาคมนี้ ที่ไทยทิคเก็ตเมเจอร์ ทุกสาขา
TEL: 02-262-3838 CAT RADIO : www.thisiscat.com

Cat Radio
www.thisiscat.com